

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Tikinčiųjų Paveldo Vertimas
Lithuanian Believers Heritage

Holy Bible Aionian Edition ®
Tikinčiųjų Paveldo Vertimas
Lithuanian Believers Heritage

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 12/28/2024

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Believers' Bible Society, Inc., 2022-2024

Formatted by Speedata Publisher 4.21.18 (Pro) on 3/13/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Lietuvių at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Lietuvių at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Jono	1
Romiečiams	22
Efeziečiams	34
Filipiečiams	38
Kolosiečiams	41
I Tesalonikiečiams	44
II Tesalonikiečiams	47
I Timotiejui	49
II Timotiejui	52
Titui	54
Filemonui	56
Jokūbo	57
I Petro	60
II Petro	63
I Jono	65
II Jono	68
III Jono	69
Judo	70

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

The Crucifixion

*"Jesus said, 'Father, forgive them, for they don't know what they are doing.'
Dividing his garments among them, they cast lots."*

Luke 23:34

Jono

1 Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. **2** Tasai buvo pradžioje pas Dievą. **3** Kiekviena visatos dalis atsirado per jį, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. **4** Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių Šviesa. **5** Ir Šviesa nuolat šviečia tamsoje, tačiau tamsa jos nepagavo. **6** Atsirado nuo Dievo atsiųstas žmogus, vardu Jonas. **7** Tasai atėjo tam, kad būtų liudijimas, – kad liudytų apie Šviesą, idant visi per jį įtikėtų. **8** Jis nebuvo ta Šviesa, bet [buvo pasiųstas] liudyti apie tą Šviesą. **9** Tikroji Šviesa buvo [ta], kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį. **10** Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis atsirado per jį, bet pasaulis jo nepažinojo. **11** Į savo nuosavybę jis atėjo, ir savieji jo nepriėmė. **12** Bet visiems, kurie jį priėmė, tiems jis davė įgaliojimą tapti Dievo vaikais – tiems, kurie pasitiki jo vardu, **13** kurie yra pagimdyti nei iš kraujo, nei iš kūno valios, nei iš vyro valios, bet iš Dievo. **14** O tas Žodis tapo kūnu ir apsigyveno tarp mūsų – ir mes matėme jo šlovę, būtent Viengimio nuo Tėvo šlovę – pilnas malonės ir tiesos. **15** Jonas liudijo apie jį ir šaukė, sakydamas: „Šitas buvo tas, apie kurį kalbėjau [šitaip]: „Tas, kuris ateina po manęs, yra viršesnis už mane, nes jis buvo anksčiau už mane.““ **16** Ir mes visi iš jo pilnatvės gavome ir malonę, pakeičiančią malonę, **17** nes įstatymas buvo duotas per Moze; malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų. **18** Dievo niekas niekada nėra matęs; viengimis Sūnus, kuris yra Tėvo užantyje, – tas [jį] apsakė. **19** Ir šitas yra Jono liudijimas, kai žydai iš Jeruzalės siuntė kunigų ir levitų jo paklausti: „Kas tu esi?“ **20** Ir jis išpažino ir neišsisukinėjo, bet išpažino: „Aš nesu Kristus.“ **21** Ir jie paklausė jo: „[Tai] kas gi? Ar tu Elijas?“ O jis sako: „Nesu.“ „Ar tu tas Pranašas?“ Ir jis atsakė: „Ne.“ **22** Tada jie tarė jam: „Kas tu esi, kad mes galėtume duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė? Ką sakai apie save?“ **23** Jis tarė: „Aš [esu] dykumoje šaukiančiojo balsas: „Darykite VIEŠPAČIUI tiesų kelią“, kaip sakė pranašas Izaijas.“ **24** O atsiųstieji buvo iš fariziejų. **25** Ir jo paklausdami jie jam tarė: „Tai kodėl krikštiji, jei nesį Kristus, nei Elijas, nei tas Pranašas?“ **26** Jonas jiems atsakė, tardamas: „Aš krikštiju vandeniu, bet tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate. **27** Jis yra tas, kuris ateina po

manęs, kuris yra viršesnis už mane, kurio apavo dirželio aš nesu vertas atrišti.“ **28** Šie dalykai įvyko Betabaroje anapus Jordano, kur Jonas krikštydavo. **29** Rytojaus dieną Jonas pamatė ateinantį pas jį Jėzų ir pasakė: „Štai Dievo Avinėlis, kuris pašalina pasaulio nuodėmę! **30** Šitas yra tas, apie kurį aš sakiau: „Po manęs ateina vyras, kuris yra viršesnis už mane, nes jis buvo anksčiau už mane.““ **31** Ir aš jo nepažinojau, bet todėl atėjau krikštydamas vandeniu, – kad jis būtų apreikštas Izraeliui.“ **32** Ir Jonas paliudijo, sakydamas: „Aš mačiau Dvasią, lyg balandį nusileidžiančią iš dangaus, ir ji pasiliko ant jo. **33** Ir aš jo nepažinojau, bet tas, kuris mane siuntė krikštyti vandeniu, man pasakė: „Ant ko pamatysi nusileidžiančią Dvasią, taip pat ant jo pasiliekančią, jis yra [tas], kuris krikštija Šventąja Dvasia.““ **34** Ir aš esu matęs ir esu liudijęs, kad šitas yra Dievo Sūnus.“ **35** Rytojaus dieną vėl stovėjo Jonas ir du iš jo mokytinių, **36** ir žiūrėdamas į einantį Jėzų jis sako: „Štai Dievo Avinėlis!“ **37** Tuodu mokytiniai girdėjo jį [tai] kalbant ir nusekė paskui Jėzų. **38** Tada Jėzus, atsigręžęs ir pamatęs juos sekančius, tarė jiems: „Ko ieškote?“ O jie tarė jam: „Rabi, – (verčiant būtų pasakyta „Mokytojau“) – kur tamsta gyveni?““ **39** Jis pasakė jiems: „Ateikite ir pamatykite.“ Jie atėjo ir pamatė, kur jis gyvena, ir tą dieną pasiliko pas jį. O buvo apie dešimtą valandą. **40** Vienas iš tų dviejų, kurie buvo girdėję [tai] iš Jono ir nusekė paskui [Jėzų], buvo Simonas Petro brolis Andriejus. **41** Jis pirmas susieškojo savo brolių Simoną ir jam pasakė: „Mes radome Mesiją!“ (Išvertus tai reiškia „Kristų“). **42** Ir jis atvedė jį pas Jėzų, o įbedęs akis į jį Jėzus tarė: „Tu esi Simonas, Jonos sūnus. Tu būsi vadinamas Kefu.“ (Verčiant [tai] yra „Petras“.) **43** Rytojaus dieną Jėzus norėjo eiti į Galilėją. Ir jis surado Pilypą ir jam tarė: „Sek paskui mane!“ **44** O Pilypas buvo iš Betsaidos, Andriejaus ir Petro miesto. **45** Pilypas surado Natanaelį ir jam pasakė: „Mes suradome tą, apie kurį rašė Mozė įstatyme, taip pat pranašai – Jėzų iš Nazareto, Juozapo sūnų.“ **46** O Natanaelis jam tarė: „Ar iš Nazareto gali būti kas gero?“ Pilypas jam sakė: „Ateik ir pasižiūrėk!“ **47** Jėzus pamatė Natanaelį, ateinantį pas jį, ir pasakė apie jį: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos!“ **48** Natanaelis jam tarė: „Iš kur mane pažinai?“ Jėzus atsakydamas tarė jam: „Prieš Pilypui pašaukiant tave, kai buvai

po figmedžiu, aš mačiau tave.“ **49** Natanaelis atsakydamas jam tarė: „Rabi, tu esi Dievo Sūnus! Tu esi Izraelio Karalius!“ **50** Jėzus atsakydamas tarė jam: „Ar tu tiki, kadangi aš tau pasakiau: „Aš mačiau tave po figmedžiu“? Pamatysi už šituos didesnių dalykų.“ **51** Ir jis sako jam: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: nuo šiol jūs matysite atvirą dangų ir Dievo angelus, kylančius ir nusileidžiančius ant Žmogaus Sūnaus.“

2 Ir trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės, ir ten buvo Jėzaus motina, 2 taip pat ir Jėzus ir jo mokytiniai buvo pakviesti į vestuves. 3 Pritrūkus vyno, Jėzaus motina jam sako: „Jie nebeturi vyno.“ **4** Jėzus jai sako: „Kas man ir tau [bendro], moterie? Mano valanda dar neatėjo.“ **5** Jo motina sako tarnams: „Darykite, ką tik jis jums sakys.“ **6** Ir ten pagal žydų apeiginio apvalymo [papročius] buvo padėti šeši akmeniniai vandens indai, kiekvienas talpinantis du arba tris saikus. **7** Jėzus jiems sako: „Vandens indus pripilkite vandeniu.“ Ir jie sklidinai juos pripylė. **8** Ir jis sako jiems: „Dabar semkite ir neškite vyriausiajam puotos tvarkytojui.“ Ir jie nunešė. **9** Kai vyriausiasis puotos tvarkytojas paragavo paversto vynu vandens ir nežinojo, iš kur jis yra (nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo), vyriausiasis puotos tvarkytojas pasišaukia jaunikį **10** ir jam sako: „Kiekvienas žmogus pirma stato gerąjį vyną, o kai žmonės sočiai atsigėrę, tada prastesnį; tu laikei gerąjį vyną iki šiol.“ **11** Šitą antgamtinių ženklų pradžią Jėzus padarė Galilėjos Kanoje ir apreiškė savo šlovę; ir jo mokytiniai juo tikėjo. **12** Po to jis ėjo žemyn į Kapernaumą, jis ir jo motina, ir jo broliai, ir jo mokytiniai. Ir ten jie pasiliko kelias dienas. **13** Ir žydų Aplenkimo [šventė] buvo arti, ir Jėzus nuvyko aukštyn į Jeruzalę **14** ir šventykloje rado prekiaujančių jaučiais, avimis, ir balandžiais, taip pat prisėdusių pinigų keitėjų. **15** Ir pasidaręs iš virvučių rimbą, jis išvarė juos visus – ir avis ir jaučius – iš šventyklos bei išpylė keitėjų pinigus bei apvertė stalus, **16** taip pat pasakė balandžių pardavėjams: „Pasiimkite šitai iš čia! Nepaverskite mano Tėvo namų prekybos namais!“ **17** Ir jo mokytiniai prisiminė, kad yra parašyta: Uolumas dėl tavo namų sugrauzė mane. **18** Todėl žydai atsiliepė ir jam tarė: „Kokį ženklą mums parodysi, kadangi šiuos dalykus darai?“ **19** Jėzus atsakydamas tarė jiems: „Sugriaukite šitą šventyklą, o aš per

tris dienas ją atstatysiu.“ **20** Tada žydai tarė: „Keturiasdešimt šešis metus buvo statoma ši šventykla, o tu ją atstatysi per tris dienas?“ **21** Bet jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą. **22** Todėl kai jis buvo prikeltas iš numirusiųjų, jo mokytiniai prisiminė, kad jis buvo jiems tai pasakęs, ir jie tikėjo šventraščiu ir ta žinia, kurią buvo pasakęs Jėzus. **23** O kai jis per Aplenkimo [šventę] buvo Jeruzalėje, šventės dieną, daugelis, stebėdami jo antgamtinius ženklus, kuriuos jis padarė, įtikėjo jo vardą. **24** Bet Jėzus savęs jiems nepatikėjo, kadangi jis visus pažinojo, **25** ir jam nereikėjo, kad kas paliudytų apie žmogų, nes pats žinojo, kas yra žmoguje.

3 Iš fariziejų buvo žmogus, vardu Nikodemas, [vienas iš] žydų valdytojų. **2** Šitas nakčia atėjo pas Jėzų ir jam tarė: „Rabi, mes žinome, kad tu esi atėjęs nuo Dievo mokytojas, nes niekas negali daryti šitų antgamtinių ženklų, kuriuos tu darai, jei Dievas nėra su juo.“ **3** Jėzus atsakydamas jam tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas nėra gimęs iš naujo, jis negali matyti Dievo karalystės.“ **4** Nikodemas jam sako: „Kaip žmogus gali gimti, būdamas senas? Ar jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos iščias ir gimti?“ **5** Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas nėra gimęs iš vandens ir Dvasios, [tas] negali įeiti į Dievo karalystę. **6** Tas, kuris yra gimęs iš kūno, yra kūnas; o tas, kuris yra gimęs iš Dvasios, yra dvasia. **7** Nesistebėk, kad tau pasakiau: jums būtina gimti iš naujo. **8** Vėjas pučia, kur jis nori, ir tu girdi jo garsą, bet nežinai, iš kur ateina ir kur link nueina. Kiekvienas, kuris yra gimęs iš Dvasios, yra taip [besielgiantis žmogus].“ **9** Nikodemas atsakydamas jam tarė: „Kaip tai gali būti?“ **10** Jėzus atsakydamas jam tarė: „Tu esi Izraelio mokytojas ir nežinai šitų dalykų? **11** Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, o jūs nepriimate mūsų liudijimo. **12** Jei pasakiau jums žemiškus dalykus ir jūs netikite, tai kaipgi jūs tikėsite, jei pasakysiu jums dangiškus dalykus? **13** Ir niekas nėra pakilęs į dangų išskyrus tą, kuris nužengė iš dangaus, – Žmogaus Sūnus, kuris yra danguje. **14** Ir kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip turi būti iškeltas Žmogaus Sūnus, **15** kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (aiōnios g166) **16** Nes Dievas

taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (aiōnios g166) 17 Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį nuteistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. 18 Kas juo tiki [yra] neteisiamas, o kas netiki, jau yra nuteistas, nes nėra tikėjęs Dievo viengimio Sūnaus vardu. 19 Ir šis yra nuteisimo [pagrindas]: Šviesa yra atėjusi į pasaulį, bet žmonės labiau mylėjo tamsą nei Šviesą, nes jų darbai buvo blogi. 20 Nes kiekvienas, kuris daro nedorus dalykus, neapkenčia Šviesos ir neina į Šviesą, kad jo darbai nebūtų išpeikti. 21 Bet kas vykdo tiesą, tas eina į Šviesą, idant jo darbai būtų aiškiai atskleisti, kad jie nuveikti Dieve.“ 22 Po šių dalykų Jėzus ir jo mokytiniai atėjo į Judėjos kraštą, ir ten jis su jais kurį laiką išbuvo ir krikštydavo. 23 O Enone, arti Salimo, Jonas irgi krikštydavo, nes ten buvo daug vandens. [Žmonės] ateidavo ir būdavo pakrikštijami, 24 mat Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą. 25 Tada iškilo klausimas tarp [kai kurių] Jono mokytinių ir [tam tikrų] žydų dėl apeiginio apsisvalymo. 26 Ir jie atėjo pas Joną ir jam tarė: „Rabi, tas, kuris buvo su tavimi anapus Jordano, kurį tu esi paliudijęs, štai jis krikštija, ir visi eina pas jį.“ 27 Jonas atsakydamas tarė: „Žmogus nieko negali pasiimti, jeigu jam nebūtų duota iš dangaus. 28 Jūs patys man liudijate, kad aš pasakiau: aš nesu Kristus, bet kad esu pasiūstas pirma jo. 29 Kas turi nuotaką, tas yra jaunikis; bet jaunikio draugas, kuris stovi šalia ir jo klausosi, džiaugte džiaugiasi jaunikio balsu. Taigi šis mano džiaugsmas yra pilnatviškas. 30 Jam būtina eiti didyn, bet man – mažėti. 31 Kas ateina iš aukštai, yra aukščiau visų. Kas yra iš žemės, yra žemiškas ir kalba žemiškai. Kas ateina iš dangaus, yra aukščiau visų 32 ir jis liudija tai, ką jis yra matęs ir girdėjęs, o niekas jo liudijimo nepriima. 33 Kas yra priėmęs jo liudijimą, tas užantspaudavo tai, kad Dievas yra tiesakalbis. 34 Nes tas, kurį Dievas yra atsiuntęs, kalba Dievo žodžius, nes Dievas duoda Dvasią be saiko. 35 Tėvas myli Sūnų, ir visa yra atidavęs į jo ranką. 36 Kas pasitiki Sūnumi, turi amžiną gyvenimą, o kas atsisako tikėti Sūnumi – gyvenimo nematys; priešingai, Dievo rūstybė pasilieka ant jo.“ (aiōnios g166)

4 Taigi kai Viešpats sužinojo, kad fariziejai išgirdo, jog Jėzus padaro ir pakrikštija

daugiau mokytinių negu Jonas 2 (nors pats Jėzus gi nekrikštijo, tik jo mokiniai), 3 jis paliko Judėją ir nuėjo vėl į Galilėją. 4 Ir jam reikėjo eiti per Samariją. 5 Taigi jis ateina į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, prie pat žemės sklypo, kurį Jokūbas davė savo sūnui Juozapui. 6 O ten buvo Jokūbo šaltinis. Todėl Jėzus, nuvargęs nuo kelionės, atsisėdo taip prie šaltinio. Buvo apie šeštą valandą. 7 Ateina moteris iš Samarijos semtis vandens. Jėzus jai sako: „Duok man gerti.“ 8 (Mat jo mokytiniai buvo nuėję į miestą nupirkti maisto). 9 Tad moteris iš Samarijos jam sako: „Kaip tamsta, būdamas žydas, prašai mane, Samarijos moterį, gerti? Nes žydai nesimaišo su samariečiais.“ 10 Jėzus atsakydamas jai tarė: „Jeigu būtum pažinusi Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tau sako: „Duok man gerti“, būtum jo prašiusi, ir jis būtų tau davęs gyvojo vandens.“ 11 Moteris jam sako: „Gerbiamasis, tamsta neturi kuo pasemti, o šulinys yra gilus; tad iš kur tamsta turi to gyvojo vandens? 12 Nejaugi tamsta esi didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums davė ir pats iš jo gerė, ir jo vaikai, ir jo gyvuliai?“ 13 Jėzus atsakydamas jai tarė: „Kiekvienas, kuris geria šio vandens, vėl trokš, 14 tačiau kas gers vandens, kurio aš jam duosiu, niekaip nebetrokš per amžius, bet vanduo, kurį jam duosiu, jame taps šaltiniu vandens, trykštančio į amžiną gyvenimą.“ (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Moteris jam sako: „Gerbiamasis, duok man šio vandens, kad nebetrokščiau ir nebeičiau semtis čionai.“ 16 Jėzus jai sako: „Eik, pašauk savo vyrą ir čionai ateik!“ 17 Moteris atsakydama tarė: „Neturiu vyro.“ Jėzus jai tarė: „Gerai pasakei: „Neturiu vyro“, 18 nes esi turėjusi penkis vyrus, ir tas, kurį dabar turi, nėra tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei!“ 19 Moteris jam sako: „Gerbiamasis, matau, kad tamsta esi pranašas. 20 Mūsų tėvai garbino šiame kalne, o jūs sakote, kad Jeruzalėje yra vieta, kur reikia garbinti.“ 21 Jėzus jai sako: „Moterie, tikėk manimi, kad ateina valanda, kada garbinsite Tėvą nei šiame kalne, nei Jeruzalėje. 22 Jūs garbinate, ko nepažįstate; mes garbiname, ką pažįstame, nes išgelbėjimas yra iš žydų. 23 Bet ateina valanda, ir dabar ji [jau] yra, kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą dvasia ir tiesa, nes ir tokių jį garbinančių ieško Tėvas. 24 Dievas [yra] Dvasia, ir tie, kurie garbina jį, turi garbinti dvasia ir tiesa.“ 25 Moteris jam sako: „Žinau, kad Mesijas ateina, kuris vadinamas

Kristumi. Kai jis ateis, viską mums praneš jis.“
26 Jėzus jai sako: „Tai aš, kuris su tavimi kalbul“
27 Ir kaip tik tuo metu atėjo jo mokytiniai ir stebėjosi, kad jis kalbėjosi su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepasakė: „Ko sieki?“ arba: „Kodėl su ja kalbi?“
28 Tada moteris paliko savo vandens ąsotį, nuėjo į miestą ir sako žmonėms:
29 „Eikite šen, pamatykite žmogų, kuris man pasakė viską, ką tik esu padariusi! Nejaugi jis nėra Kristus?!“
30 Tada jie išėjo iš miesto irėjo pas jį.
31 O tuo tarpu jo mokytiniai maldavo jį, sakydami: „Mokytójau, valgyki!“
32 Bet jis jiems tarė: „Aš turiu maisto valgymui, [apie] kurį nežinote jūs.“
33 Todėl mokytiniai tarė vienas kitam: „Nejaugi kas atnešė jam valgyti?“
34 Jėzus jiems sako: „Mano maistas – vykdyti valią to, kuris mane siuntė, ir pabaigti jo darbą.“
35 Ar jūs nesakote: „Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis“? Štai, jums sakau, pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus, kad jie pabalę pjūčiai!“
36 Ir pjovėjas gauna atlygį ir surenka vaisių amžinam gyvenimui, kad kartu džiaugtųsi ir sėjėjas ir pjovėjas. (aiōnios g166)
37 Nes šiuo atveju yra teisingas tas posakis: „Vienas sėja, o kitas pjauna“.
38 Aš pasiūčiau jus pjauti to, dėl ko jūs netriūsėte. Kiti triūsė, o jūs esate įstoję į jų darbą.“
39 Ir daug to miesto samariečių juo įtikėjo dėl žodžio moters, kuri liudijo: „Jis man pasakė viską, ką esu padariusi.“
40 Taigi, kai samariečiai atėjo pas jį, jie prašė jį pasilikti pas juos. Ir jis ten pasiliko dvi dienas.
41 Ir daug daugiau [žmonių] įtikėjo dėl jo paties žodžio
42 ir tarė moteriai: „Jau nebe dėl tavo kalbos tikime, nes patys išgirdome [jį] ir žinome, kad šitas iš tikrųjų yra Kristus, pasaulio Išgelbėtojas.“
43 O po tų dviejų dienų jis iš ten išvyko ir nuėjo į Galilėją,
44 nes pats Jėzus buvo paliudijęs, kad pranašas negerbiamas savo tėviškėje.
45 Taigi, kai jis atėjo į Galilėją, galilėjiečiai jį priėmė, nes buvo matę visa, ką jis per šventę buvo padaręs Jeruzalėje, nes ir jie buvo nuvykę į šventę.
46 Taigi Jėzus vėl atėjo į Galilėjos Kana, kur jis pavertė vandenį vynu. Ir buvo tam tikras karaliaus valdininkas, kurio sūnus sirgo Kapernaume.
47 Šis, išgirdęs, kad Jėzus iš Judėjos atvyko į Galilėją, nuėjo pas jį ir maldavo jo, kad nueitų žemyn ir išgydytų jo sūnų, nes jis buvo prie mirties.
48 Tad Jėzus jam tarė: „Jeigu nepamatysite antgamtinių ženklų ir stebuklų, niekaip netikėsite.“
49 Karaliaus valdininkas jam sako: „Gerbiamasis, atėik žemyn, kol mano

vaikelis dar nenumirė!“
50 Jėzus jam sako: „Eik, tavo sūnus gyvuoja!“ Ir žmogus patikėjo žodžiu, kurį Jėzus jam pasakė, ir iškeliavo.
51 Ir jam beinant žemyn, jį pasitiko jo tarnai ir [jam] pranešė, sakydami: „Tavo sūnus gyvuoja!“
52 Tada jis teiravosi jų, kurią valandą jis pradėjo taisyti. Ir jie tarė jam: „Vakar septintą valandą karštinė jį paliko.“
53 Taigi tėvas suprato, kad [tai buvo] ta pati valanda, kurią Jėzus jam tarė: „Tavo sūnus gyvuoja!“ Ir jis pats įtikėjo bei visa jo šeimyna.
54 Šitą Jėzus vėl padarė – antrą antgamtinį ženklą, – kai jis buvo parvykęs iš Judėjos į Galilėją.

5 Po šių dalykų buvo žydų šventė, ir Jėzus nuvyko aukštyn į Jeruzalę.
2 O Jeruzalėje prie avių [vartų] yra baseinas, hebrajiškai vadinamas Betezda, turintis penkias kolonų palaikomas stogines.
3 Juose gulėjo labai didelis būrys ligonių – aklų, šlubių, sudžiūvusių, kurie laukė vandens sujudėjimo.
4 Nes angelas kokuu nors metu nusileisdavo į baseiną ir sujudindavo vandenį; tad kas pirmas po vandens sujudėjimo įlipdavo, pasveikdavo nuo bet kokios ligos, kokia besirgdavo.
5 Ir ten buvo tam tikras žmogus, kuris turėjo negalią trisdešimt aštuonerius metus.
6 Jėzus pamatęs jį gulintį ir žinodamas, kad jis jau ilgą laiką [tokios būklės], jam sako: „Ar nori pasveikti?“
7 Ligonis jam atsakė: „Gerbiamasis, neturiu žmogaus, kuris vandeniui sujudėjus įkeltų mane į baseiną, o kol pats einu, kitas pirma manęs įžengia.“
8 Jėzus jam sako: „Kelkis, pasiimk savo gultą ir vaikščiok!“
9 Ir tuojau tas žmogus pasveiko ir paėmė savo gultą, ir vaikščiojo. O ta diena buvo šabas.
10 Todėl žydai tarė išgydytajam: „Yra šabas, tau neteisėta nešti gulto“.
11 Jis atsakė jiems: „Tas, kuris mane išgydė, man tarė: „Pasiimk savo gultą ir vaikščiok“.“
12 Tada jie paklausė jo: „Kas yra tas žmogus, pasakęs tau: „Pasiimk savo gultą ir vaikščiok“?“
13 Bet išgydytasis nežinojo, kas jis, nes, miniai esant [toje] vietoje, Jėzus buvo pasitraukęs.
14 Po šių dalykų Jėzus rado jį šventykloje ir tarė jam: „Štai esi pasveikęs; daugiau nebensidėk, kad neatsitiktų tau kas blogesnio!“
15 Žmogus nuėjo ir pasakė žydams, kad tas, kuris jį išgydė, yra Jėzus.
16 Ir todėl žydai persekiavo Jėzų ir siekdavo jį nužudyti, nes jis padarė tai šabo dieną.
17 Bet Jėzus jiems atsakė: „Mano Tėvas lig šiolei dirba, ir aš dirbu.“
18 Dėl to žydai dar labiau siekė jį

nužudyti, nes jis ne tik sulaužė šabą, bet ir vadino Dievą savo Tėvu, prilygindamas save Dievui. **19** Tada Jėzus atsiliepė ir pasakė jiems: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti vadovaudamasis savimi, bet [jis daro] tik tai, ką mato Tėvą darant, nes tai, ką jis daro, tuo pat būdu ir Sūnus daro tuos pačius dalykus. **20** Nes Tėvas myli Sūnų ir parodo jam visus dalykus, kuriuos jis pats daro, ir jis parodys jam darbų, dar didesnių už šituos, kad jūs stebėtumėtės. **21** Nes kaip Tėvas prikelia mirusiuosius ir duoda [jiems] gyvybę, taip ir Sūnus duoda gyvybę tiems, kuriems nori. **22** Nes net Tėvas neteisia nė vieno, bet visą teismą yra pavedęs Sūnui, **23** kad visi gerbtų Sūnų lygiai taip, kaip jie gerbia Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, negerbia jį siuntusio Tėvo. **24** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas klauso mano žodžio ir tiki mane atsiuntusiuoju, tas turi amžiną gyvenimą ir neina į smerkiantį teismą, bet iš mirties yra perėjęs į gyvenimą. (aiōnios g166) **25** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateina valanda, ir dabar jau yra, kada mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą; ir tie, kurie išgirs, gyvuos. **26** Nes kaip Tėvas turi gyvybę [pats] savyje, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę [pačiam] savyje, **27** ir taip pat davė jam įgaliojimą įvykdyti teismą, nes jis yra Žmogaus Sūnus. **28** Tuo nesistebėkite! Nes ateina valanda, kai visi, esantys kapuose, išgirs jo balsą **29** ir išeis: tie, kurie darydavo gera – į gyvenimo prisikėlimą, o tie, kurie darydavo bloga – į smerkiančio teismo prisikėlimą. **30** Aš nieko negaliu daryti vadovaudamasis savimi. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas yra teisingas, nes aš ieškau ne savo valios, bet valios Tėvo, kuris mane siuntė. **31** Jei liudyčiau pats apie save, mano liudijimas nebūtų tiesa; **32** yra kitas, kuris apie mane liudija, ir aš žinau, kad liudijimas, kurį jis apie mane liudija, yra tiesa. **33** Jūs esate nusiuntę [pasiuntinius] pas Joną, ir jis yra paliudijęs tiesą. **34** Bet aš pats priimu liudijimą ne iš žmogaus, bet sakau šiuos dalykus, kad patys būtumėte išgelbėti. **35** Jis buvo degantis ir spindintis žiburys, ir jūs norėjote džiūgauti jo šviesa trumpą laiką. **36** Bet aš turiu didesnę liudijimą negu tą iš Jono, nes darbai, kuriuos Tėvas man davė pabaigti, tie patys darbai, kuriuos aš darau, liudija apie mane, kad Tėvas mane siuntė. **37** Ir pats Tėvas, kuris mane siuntė, yra paliudijęs apie mane. Jūs nesate nei jo balso kada nors girdėję, nei

jo pavidalo regėję, **38** ir neturite jo žodžio jumyse pasiliekančio, nes netikite tuo, kurį jis siuntė. **39** Tyrinėkite šventraščius, kadangi manote, kad juose turite amžiną gyvenimą; ir būtent jie liudija apie mane. (aiōnios g166) **40** Ir jūs nesutinkate ateiti pas mane, kad turėtumėte gyvenimą. **41** Nepriimu šlovės iš žmonių. **42** Bet jus pažįstu, kad jūs neturite savyje Dievo meilės. **43** Savo Tėvo vardu esu atėjęs, bet jūs manęs nepriimate. Jeigu savo vardu ateitų kitas, tą priimsite. **44** Kaipgi galite įtikėti jį, kurie vieni iš kitų priimate šlovę, o šlovės, kuri [ateina] iš vienintelio Dievo, nieiškote?! **45** Nemanykite, kad aš jus kaltinsiu Tėvui. Yra, kas jus kaltina – Možė, į kurį jūs esate sudėję savo viltis. **46** Nes jei būtumėte tikėję Moze, tikėtumėte manimi, nes jis rašė apie mane. **47** Bet jei netikite jo raštais, kaipgi tikėsite mano žodžiais?!“

6 Po šių dalykų Jėzus nuvyko anapus Galilėjos, [tai yra] Tiberiados, jūros. **2** Ir paskui jį sekė didelė [žmonių] minia, nes jie matė jo antgamtinus ženklus, kuriuos jis darė ligoniams. **3** Ir Jėzus užkopė į kalną ir ten atsisėdo kartu su savo mokytiniais. **4** (O arti buvo Aplenkimas, žydų šventė.) **5** Tada Jėzus, pakėlęs akis ir pamatęs didelę minią ateinant pas jį, sako Pilypai: „Iš kur nupirksime duonos, kad šitie galėtų valgyti?“ **6** O jis tai pasakė mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs. **7** Pilypas jam atsakė: „Už du šimtus denarų duonos jiems neužteks, kad kiekvienas iš jų gautų bent truputį.“ **8** Vienas iš jo mokytinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam sako: **9** „Yra čia vienas berniukas, kuris turi penkis miežinės duonos kepalikus ir dvi žuvelės, bet ką tai reiškia tokiai daugybei?!“ **10** Ir Jėzus tarė: „Susodinkite žmones.“ O toje vietoje buvo daug žolės. Taigi vyrai susėdo, iš viso kokie penki tūkstančiai. **11** Ir Jėzus paėmė kepalikus ir padėjęs išdalijo mokytiniais, o mokytiniai susėdusiems; irgi tokiu pat būdu iš žuvų, kiek jie norėjo. **12** Kai jie buvo pasotinti, jis tarė savo mokytiniais: „Surinkite pertekusius gabalus, kad niekas neprapultų.“ **13** Taigi jie surinko ir pripildė dvylika pintinių gabalų iš penkių miežinės duonos kepalikų, kurie buvo pertekę valgiusiesiems. **14** Tad žmonės, pamatę antgamtinį ženklą, kurį padarė Jėzus, tarė: „Šitas tikrai yra tas Pranašas, ateinantysis į pasaulį.“ **15** Taigi, Jėzus, supratęs, kad jie

ruošiasi ateiti ir pasigriebti jį, kad padarytų jį karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną. 16 O kai atėjo vakaras, jo mokytiniai nusileido prie jūros 17 ir, įlipę į valtį, [ėmė] keliauti anapus jūros į Kapernaumą. (O jau buvo sutemę, ir Jėzus [dar] nebuvo atėjęs pas juos.) 18 Jūra įsibangavo, nes pūtė smarkus vėjas. 19 Nusiryę apie dvidešimt penkis ar trisdešimt stadijų, jie pamato Jėzų, einantį jūros paviršiumi ir besiantinantį prie valties, ir jie išsigando. 20 O jis sako: „Tai aš. Nebijokite!“ 21 Tada jie panorą jį pasiimti į valtį, ir iškart valtis atsidūrė prie kranto, į kur jie keliavo. 22 Rytojas dieną, kai minia, stovinti kitoje jūros pusėje, pastebėjo, kad ten nebuvo jokios kitos valtelės, išskyrus tą, į kurią buvo įlipę jo mokytiniai, ir kad Jėzus nebuvo kartu su savo mokytiniais įlipęs į valtelę, bet jo mokytiniai buvo išvykę vieni 23 – (nors atkeliavo kitų valtelių iš Tiberiados [ir sustojo] prie pat tos vietos, kur, Viešpačiui padėkojus, jie buvo valgę) – 24 taigi, kai minia pamatė, kad ten nebuvo nei Jėzaus, nei jo mokytinių, tai ir jie patys įlipo į valtį ir atkeliavo į Kapernaumą, ieškodami Jėzaus. 25 Ir suradę jį kitoje jūros pusėje jie tarė jam: „Rabi, kada čia atvykai?“ 26 Jėzus jiems atsakydamas tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs manęs ieškote ne dėl to, kad supratote antgamtinius ženklus, bet todėl, kad valgėte duonos ir pasisotinote. 27 Dirbkite ne dėl žūvančio maisto, bet dėl maisto, išliekančio amžinam gyvenimui, kurį duos jums Žmogaus Sūnus, nes jį užantspaudavo Tėvas, [tai yra] Dievas.“ (aiōnios g166) 28 Tada jie tarė jam: „Ką mums daryti, kad dirbtume Dievo darbus?“ 29 Jėzus atsakydamas jiems tarė: „Tai yra Dievo [reikalaujamas] darbas, kad tikėtumėte tuo, kurį jis siuntė.“ 30 Tad jie tarė jam: „Tai kokį antgamtinį ženklą darysi, kad matytume ir tikėtume tavimi? Ką nuveiksi? 31 Mūsų tėvai valgė maną dykumoje; kaip yra parašyta: Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus.“ 32 Tada Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ne Mozė davė jums tos duonos iš dangaus, bet mano Tėvas duoda jums iš dangaus tikrąją duoną. 33 Nes Dievo duona yra tas, kuris nužengia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvybę.“ 34 Tada jie tarė jam: „Viešpatie, visada duok mums šios duonos!“ 35 O Jėzus jiems atsakė: „Aš esu gyvybės duona! Kas ateina pas mane, niekuomet nealks, ir kas tiki manimi, niekuomet nebetrokš. 36 Bet jums pasakiau, kad jūs irgi

mane matėte, tačiau netikite. 37 Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane jokiū būdu neišvarysiu lauk, 38 nes aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė. 39 Ir šita yra valia Tėvo, kuris mane siuntė, kad aš neprarasčiau nė vieno iš visos [grupės], kurią jis man yra davęs, bet kad paskutiniąją dieną prikelčiau juos [visus]. 40 Ir šita yra valia to, kuris mane siuntė, kad kiekvienas, kuris mato Sūnų ir juo tiki, turėtų amžiną gyvenimą; ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną.“ (aiōnios g166) 41 Tada Žydai dėl jo murmėjo, nes jis buvo pasakęs: „Aš esu ta duona, kuri nužengė iš dangaus.“ 42 O jie tarė: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus, kurio tėvą ir motiną mes pažįstame?! Tad kaipgi jis sako: „Aš esu nužengęs iš Dangaus?!“ 43 Todėl atsakydamas Jėzus jiems tarė: „Nemurmėkite tarpusavyje! 44 Niekas nepajėgia ateiti pas mane, nebent jį patrauks Tėvas, kuris mane siuntė; ir tą aš prikelsiu paskutiniąją dieną. 45 Yra parašyta Pranašuose: Ir bus visi mokomi Dievo. Todėl, kiekvienas, kuris išgirdo iš Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane. 46 Nėra taip, jog kas yra matęs Tėvą – tiktai tas, kuris iš Dievo yra, tas yra matęs Tėvą. 47 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki manimi, turi amžiną gyvenimą. (aiōnios g166) 48 Aš esu gyvybės duona. 49 Jūsų tėvai dykumoje valgė maną ir mirė. 50 Šita yra duona, kuri nužengia iš Dangaus, kad bet kuris [Žmogus] jos valgytų ir nemirtų. 51 Aš esu gyvoji duona, kuri nužengė iš dangaus; jei kas valgys šitos duonos, gyvens per amžius; ir duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas, kurį aš duosiu už pasaulio gyvybę.“ (aiōn g165) 52 Todėl žydai ginčijosi tarp savęs, sakydami: „Kaip šitas gali mums duoti valgyti [savo] kūną?“ 53 Tada Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės. 54 Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, turi amžiną gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. (aiōnios g166) 55 Nes mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. 56 Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, pasilieka manyje, ir aš jame. 57 Kaip gyvasis Tėvas mane siuntė, ir aš gyvuoju per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvuos per mane. 58 Šita yra ta duona, kuri nužengė iš dangaus! Nėra taip, kaip jūsų tėvai valgė maną ir mirė: kas valgo šitą duoną, tas gyvens per

amžius.“ (aiōn g165) 59 Šiuos dalykus jis kalbėjo sinagogoje, mokydamas Kapernaume. 60 [Tai] išgirdę, daugelis jo mokytinių tada pasakė: „Šis pasakymas yra kietas, kas pajėgia jo klausytis?!“ 61 Bet Jėzus, žinodamas savyje, kad jo mokytiniai dėl to murma, jiems tarė: „Ar tai jus piktina? 62 Tai [kas būtų], jei pamatytumėte Žmogaus Sūnų pakylantį ten, kur jis buvo pirmiau? 63 Dvasia yra ta, kuri duoda gyvybę; kūnas neduoda jokios naudos. Žodžiai, kuriuos aš jums kalbu, yra dvasia ir yra gyvybė. 64 Bet yra kai kurie iš jūsų, kurie netiki.“ Mat Jėzus iš pradžių žinojo, kurie yra netikintieji, ir kas yra tas, kurį jį išduos. 65 Ir jis tarė: „Todėl jums sakiau, kad niekas nepajėgia ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota mano Tėvo.“ 66 Nuo to [laiko] daugelis jo mokytinių grįžo atgal ir daugiau su juo nebevaikščiojo. 67 Tada Jėzus tarė Dvylikai: „Nejaugi ir jūs norite pasišalinti?“ 68 Simonas Petras jam atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime?! Amžino gyvenimo žodžius turi tu! (aiōnios g166) 69 Ir mes tikėjome [ir] tebetikime, taip pat sužinojome [ir] tebežinome, kad tu esi tikrasis Kristus, gyvojo Dievo Sūnus.“ 70 Jėzus jiems atsakė: „Ar ne aš jus, Dvylika, išsirinčiau? O vienas iš jūsų yra velnias.“ 71 (Jis kalbėjo apie Judą Iskarijotą, Simono [sūnų], nes [būtent] jis tas, kuris jį išduos, būdamas vienas iš Dvylikos.)

7 Po šių dalykų Jėzus vaikščiojo po Galilėją, nes nenorėjo vaikščioti po Judėją dėl to, kad žydų [vadovai] siekė jį nužudyti. 2 O buvo arti žydų Padangčių šventė. 3 Dėl to jo broliai jam tarė: „Išeik iš čia ir nueik į Judėją, kad ir tavo mokytiniai pamatytų darbus, kuriuos darai, 4 nes niekas, kuris siekia iškilti viešumon, nieko nedaro slapčiomis. Jei tu darai šiuos dalykus, parodyk save pasauliui.“ 5 (Mat netgi jo broliai juo netikėjo.) 6 Tada Jėzus jiems tarė: „Mano laikas dar neatėjo, bet jūsų laikas visuomet yra tinkamas. 7 Yra neįmanoma pasauliui jūsų nekęsti, bet jis nekenčia manęs, nes aš liudiju apie jį, kad jo darbai yra blogi. 8 Jūs patys eikite aukštyn į šią šventę; aš dar neinu aukštyn į šią šventę, nes mano laikas dar nėra išsipildęs.“ 9 Pasakęs jiems tuos dalykus, jis pasiliko Galilėjoje. 10 O kai jo broliai buvo nuėję aukštyn, tada ir jis nuėjo aukštyn į šventę – ne viešai, bet tarsi slapčiomis. 11 Tad žydų [vadovai] ieškojo jo šventėje ir sakė: „Kur tasai yra?“ 12 Ir miniose buvo daug murmėjimo dėl jo. Iš vienos

pusės vieni sakė: „Jis yra geras žmogus“, bet kiti sakė: „Ne; jis minią klaidina.“ 13 Vis dėlto nė vienas apie jį viešai nekalbėjo nes bijojo žydų [vadovų]. 14 O šventei jau įpusėjus Jėzus nuėjo aukštyn į šventyklą ir [ėmė] mokyti. 15 Ir žydų [vadovai] stebėjosi, sakydami: „Iš kur šitas, [specialiai] nesimokęs, žino rašytinį tekstą?“ 16 Atsakydamas Jėzus jiems tarė: „Mano mokslas yra ne mano, bet to, kuris mane siuntė. 17 Jei kas turi valią vykdyti jo valią, tas sužinos apie tą mokslą – ar jis yra iš Dievo, ar aš kalbu vadovaudamasis savimi. 18 Kas kalba vadovaudamasis savimi, tas ieško savo šlovės. Tačiau, kas ieško šlovės to, kuris jį siuntė, tas yra teisingas, ir jame nėra neteisybės. 19 Argi Mozė jums nedavė įstatymo? Tačiau nė vienas iš jūsų nesilaiko įstatymo. Kodėl siekiate mane nužudyti?“ 20 Žmonės atsiliepdami pasakė: „Tu velnio apsėstas! Kas [gį] siekia tave nužudyti?“ 21 Jėzus atsakydamas jiems tarė: „Padariau [tik] vieną darbą, ir esate visi nustebę. 22 Dėl to Mozė davė jums apipjaustymą – nors jis nėra iš Mozės, bet iš protėvių – ir jūs šabo dieną apipjaustote žmogų. 23 Jei žmogus šabo dieną gauna apipjaustymą, kad nebūtų sulaužytas Mozės įstatymas, ar jūs ant manęs pykstate, kad šabo dieną visą žmogų padariau sveiką? 24 Nebeteiskite pagal išvaizdą, bet teiskite teisingu nuosprendžiu.“ 25 Tada kai kurie jeruzaliečiai tarė: „Ar ne šitas yra tas, kurį jie siekia nužudyti? 26 Bet žiūrėkite: jis viešai kalba, ir jie nieko jam nesako. Nejaugi valdytojai tikrai žino, kad šitas yra kaip tik Kristus? 27 Tačiau mes žinome, iš kur šis yra. O kai ateis Kristus, niekas nežinos, iš kur jis yra.“ 28 Tuomet sušuko Jėzus šventykloje, mokydamas ir sakydamas: „Ar jūs ir mane pažįstate, ir žinote, iš kur aš esu? O aš esu atėjęs ne savimi vadovaudamasis, bet tas, kuris mane siuntė, yra teisingas kurio jūs nepažįstate. 29 Bet aš jį pažįstu, nes esu iš jo, ir mane siuntė jis.“ 30 Tuomet jie siekė jį suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš jį rankos, nes jo valanda dar nebuvo atėjusi. 31 O daugelis iš minios įtikėjo juo ir sakė: „Kai Kristus ateis, nejaugi jis padarys daugiau antgamtinių ženklų už tuos, kuriuos šitas yra padaręs?“ 32 Fariziejai išgirdo, kad minia tuos dalykus murmėjo apie jį, tad fariziejai bei aukštieji kunigai pasiuntė patikėtinius jo suimti. 33 Tada Jėzus jiems tarė: „Dar trumpą laiką būsiu su jumis, ir [tada] eisiu pas tą, kuris mane siuntė. 34 Jūs manęs

ieškosite ir nerasite, ir kur aš esu, [ten] jūs negalite ateiti.“ 35 Tada žydai sakė vieni kitiems: „Kur jis eis, kad mes jo nerasime? Bene jis rengiasi keliauti pas išeivius tarp graikų ir mokys graikus? 36 Kas tai [per] žodis, kurį jis pasakė: „Jūs manęs ieškosite ir nerasite, ir kur aš esu, [ten] jūs negalite ateiti?“ 37 O paskutiniąją, didžiąją šventės [dieną] Jėzus stovėjo ir šaukė, sakydamas: „Jei bet kas trokšta, tegul ateina pas mane ir tegul geria. 38 Kas tiki manimi, kaip šventraštis pasakė, gyvojo vandens upės tekės iš jo vidaus.“ 39 (O jis tai pasakė apie Dvasią, kurią turėjo gauti tie, kurie tiki juo. Mat Dvasia dar nebuvo [gauta], nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas.) 40 Todėl daugelis iš minios, išgirdę tą pasakymą, sakė: „Iš tiesų šitas yra tas Pranašas.“ 41 Kiti sakė: „Šitas yra Kristus.“ Bet [dar] kiti sakė: „Ką?! Nejaugi Kristus ateis iš Galilėjos? 42 Argi šventraštis nesakė, kad Kristus ateina iš Dovydo sėklos ir iš Betliejaus miestelio, kur yra buvęs Dovydas?“ 43 Taigi minioje atsirado susiskaldymas dėl jo. 44 Ir kai kurie iš jų norėjo jį suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš jį rankos. 45 Tada patikėtiniai sugrįžo pas aukštuosius kunigus ir fariziejus, o tie tarė jiems: „Kodėl neatvedėte jo?“ 46 Patikėtiniai atsakė: „Dar niekada žmogus nėra taip kalbėjęs, kaip šitas žmogus!“ 47 Todėl fariziejai jiems atsiliepė: „Ar ir jūs esate suklaidinti? 48 Nejaugi kas nors iš valdytojų ar iš fariziejų pasitikėjo juo? 49 Bet šita minios, kuri nežino Įstatymo, yra prakeikta!“ 50 Į juos prabilo vienas iš jų, Nikodemas, kuris buvo atėjęs pas [Jėzų] nakčia: 51 „Nejaugi mūsų įstatymas teisia žmogų, jeigu nebūtų pirmiau jo išklauses ir sužinojės, ką jis daro?“ 52 Jie atsakydami jam tarė: „Nejaugi ir tu iš Galilėjos? Patyrinėk ir pamatyk, kad joks pranašas nėra kilęs iš Galilėjos.“ 53 Ir kiekvienas nuėjo į savo namus.

8 O Jėzus nuėjo į Alyvų kalną. 2 Ir auštant jis vėl atėjo į šventyklą, ir visa liaudis atėjo pas jį, o jis atsisėdęs juos mokė. 3 Ir raštininkai bei fariziejai atvedė pas jį moterį, pagautą svetimaujant, ir, ją pastatę viduryje 4 jam sako: „Mokytojau, ši moteris buvo sugauta svetimaujant – per patį veiksma! 5 O Mozė įstatyme mums įsakė, kad tokios turi būti užmuštos užmėtant akmenimis. Taigi, ką sakai tu?“ 6 (O jie tai sakė mėgindami jį, kad turėtų kuo jį apkaltinti.) Bet Jėzus pasilenkęs žemyn

pirštu rašinėjo ant žemės. 7 Bet kai jie nesiliovė jo klausinėti, jis atsitiesęs jiems tarė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tas pirmas temeta į ją akmenį.“ 8 Ir jis vėl pasilenkęs rašinėjo ant žemės. 9 Bet tie, kurie [tai] girdėjo, sąžinės įtikinti dėl kaltės, traukėsi vienas po kito, pradėdant nuo vyriausiojo iki paskutiniojo; ir Jėzus buvo paliktas vienas, taip pat moteris, stovinti viduryje. 10 Ir atsitiesęs ir nematęs nė vieno, bet tik moterį, jis tarė jai: „Moterie, kur yra tie tavo kaltintojai? Niekas tavęs nenuteisė?“ 11 Ji tarė: „Niekas, Viešpatie.“ Jėzus jai tarė: „Nė aš nesimu tavęs nuteisti. Eik ir daugiau nebe nusidėk.“ 12 Tada Jėzus vėl jiems kalbėjo, sakydamas: „Aš esu pasaulio šviesa. Kas seka manimi, niekad nevaikščios tamsoje, bet turės gyvybės šviesą.“ 13 Tad fariziejai jam tarė: „Pats apie save liudiji; tavo liudijimas nėra tiesa.“ 14 Jėzus atsakydamas jiems tarė: „Net jei aš liudyčiau apie save, mano liudijimas yra tiesa, nes aš žinau, iš kur atėjau ir kur nueinu. O jūs nesuprantate, iš kur ateinu ir kur nueinu. 15 Jūs teisiatė pagal kūną; aš nesimu nė vieno [žmogaus] teisti. 16 Bet net jeigu imuosi teisti, mano nuosprendis yra teisingas, nes aš esu ne vienas, bet [esu] aš ir mane siuntęs Tėvas. 17 Ir net jūsų įstatyme yra parašyta, jog dviejų žmonių liudijimas yra tiesa. 18 Aš esu [tas], kuris liudija apie save, ir Tėvas, kuris mane siuntė, liudija apie mane.“ 19 Tada jie tarė jam: „Kur yra tavo Tėvas?“ Jėzus atsakė: „Jūs nei manęs nepažįstate, nei mano Tėvo. Jei būtumėte pažinę mane, būtumėte pažinę ir mano Tėvą.“ 20 Jėzus, mokydamas šventykloje, tuos žodžius pasakė išdinėje. Ir niekas jo nesuėmė, nes jo valanda dar nebuvo atėjusi. 21 Tada Jėzus vėl jiems tarė: „Aš einu sau, o jūs ieškosite manęs ir mirsite savo nuodėmingume. Kur aš einu, jūs negalite ateiti.“ 22 Tada žydai tarė: „Nejaugi jis nusižudys, kad sako: „Kur aš einu, jūs negalite ateiti?““ 23 Ir jis tarė jiems: „Jūs esate iš pažemių, aš esu iš aukštai; jūs esate iš šito pasaulio, aš nesu iš šito pasaulio. 24 Todėl pasakiau jums, kad mirsite savo nuodėmėse, nes jeigu netikite, kad aš esu [tas], mirsite savo nuodėmėse.“ 25 Tada jie tarė jam: „Kas tu esi?“ O Jėzus jiems sako: „[Tas pats], kaip sakau jums [nuo] pradžios. 26 Turiu daug ką apie jus sakyti ir smerkti. Vis dėlto tas, kuris mane siuntė, yra tiesakalbis, ir aš kalbu pasauliui būtent tuos dalykus, kuriuos girdėjau iš jo.“ 27 Jie nesuprato,

kad jis kalbėjo jiems apie Tėvą. 28 Tada Jėzus jiems tarė: „Kai būsite aukšty n iškėlę žmogaus Sūnų, tada žinosite, kad aš esu [tas] ir [kad] nieko nedarau vadovaudamasis savimi, bet taip, kaip mano Tėvas mane išmokė – skelbiu būtent tuos dalykus. 29 Ir tas, kuris mane siuntė, yra su manimi. Tėvas nepaliko manęs vieno, nes aš visada darau tuos dalykus, kurie jam patinka.“ 30 Jam kalbant tuos žodžius, daugelis įtikėjo jį. 31 Tada Jėzus tarė įtikėjusiems jį žydams: „Jeigu jūs pasilikate mano žodyje, tikrai esate mano mokytiniai; 32 ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa jus išlaisvins.“ 33 Jie atsakė jam: „Mes esame Abraomo sėkla ir niekada nevergavome niekam; kaipgi tu sakai: „Būsité išlaisvinti“?!“ 34 Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad kiekvienas, kuris nuodėmiauja, yra nuodėmės tarnas. 35 Ir tarnas nepasilieka šeimynoje per amžius, [bet] Sūnus pasilieka per amžius. (aiōn g165) 36 Tad jei Sūnus jus išlaisvins, jūs tikrai būsite laisvi. 37 Žinau, kad esate Abraomo sėkla. Bet siekiate mane nužudyti, nes mano žodis neturi jumyse vietos. 38 Aš kalbu tai, ką esu matęs pas savo Tėvą, o jūs darote tai, ką esate matę pas savo tėvą.“ 39 Jie atsakydami tarė jam: „Mūsų tėvas yra Abraomas!“ Jėzus jiems sako: „Jei būtumėte Abraomo vaikai, jūs darytumėte Abraomo darbus. 40 Bet dabar siekiate nužudyti mane – žmogų, kuris kalbėjo jums tiesą, kurią girdėjau iš Dievo. Šitaip Abraomas nedarė! 41 Jūs darote savo tėvo darbus.“ Tada jie tarė jam: „Mes nesame gimę iš paleistuvystės! Turime vieną Tėvą – Dievą.“ 42 Jėzus jiems tarė: „Jeigu Dievas būtų jūsų Tėvas, jūs mylėtumėte mane dėl to, kad aš išėjau iš Dievo ir [čion] atėjau ir dėl to, kad esu atėjęs nesivadovaudamas savimi, bet mane siuntė jis. 43 Kodėl nesuprantate mano kalbos? Todėl, kad nepajėgiate klausyti mano žodžio. 44 Jūs esate iš [savo] tėvo – velnio, ir norite vykdyti savo tėvo geidulius. Jis nuo pradžios buvo žmogžudys ir neišsistovėjo tiesoje, nes jame nėra tiesos. Kai jis kalba melą, jis kalba tai, kas jam sava, nes jis yra melagis ir melo tėvas. 45 O kadangi aš sakau tiesą, jūs netikite manimi. 46 Kuris iš jūsų įtikins mane esant kaltą dėl nuodėmės? O jei sakau tiesą, kodėl jūs netikite manimi? 47 Kas yra iš Dievo, [tas] Dievo žodžių klauso. Jūs dėl to neklausote, kad nesate iš Dievo.“ 48 Todėl žydai atsakydami jam tarė: „Argi mes ne teisingai sakome, kad tu esi samarietis ir velnio apsėstas?!“ 49 Jėzus

atsakė: „Aš nesu velnio apsėstas, bet aš gerbiu savo Tėvą ir jūs plėšiate man garbę. 50 Be to, aš nesiekiu savo šlovės; yra, kas siekia ir teisia. 51 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Jei kas laikysis mano žodžio, tas jokiū būdu nepatirs mirties per amžius.“ (aiōn g165) 52 Tad žydai jam tarė: „Dabar žinome, kad tu velnio apsėstas. Abraomas mirė ir pranašai, o tu sakai: „Jei kas laikysis mano žodžio, tas jokiū būdu nepatirs mirties per amžius.“ (aiōn g165) 53 Nejaugi tu esi didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kuris mirė? Ir pranašai mirė. Kuo daraisi?“ 54 Jėzus atsakė: „Jeigu aš šlovinu save, mano šlovė yra niekinga. Yra mano Tėvas, kuris mane šlovina, [apie] kurį jūs sakote, kad jis yra jūsų Dievas, 55 nors nesate jo pažinę. Bet aš jį pažįstu. Ir jeigu sakyčiau, kad jo nepažįstu, būčiau melagis, panašus į jus. Priešingai, aš pažįstu jį ir laikaisi jo žodžio. 56 Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją dieną; ir jis [ją] pamatė ir džiaugėsi.“ 57 Tada žydai jam tarė: „Dar tu neturi nė penkiasdešimt metų ir esi matęs Abraomą?!“ 58 Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau negu atsirado Abraomas, Aš esul“ 59 Dėl to jie griebėsi akmenų, kad mestų į jį. Bet Jėzus pasislėpė ir, pereidamas tarp jų, išėjo iš šventyklos ir taipėjo pro šalį.

9 Ir eidamas pro šalį [Jėzus] pamatė žmogų, aklą nuo gimimo. 2 Ir jo mokytiniai paklausė jo, sakydami: „Mokytojau, kas nusidėjo – šitas [žmogus], ar jo tėvai, – kad jis gimė aklas?“ 3 Jėzus atsakė: „Nei šitas [žmogus] nenusidėjo, nei jo tėvai, bet [jis gimė aklas], kad Dievo darbai būtų apreiškėti jame. 4 Man reikia dirbti darbus to, kuris mane siuntė, kol yra diena; ateina naktis, kada niekas negali dirbti. 5 Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa.“ 6 Tai pasakęs, jis spjovė žemėn, ir padarė purvo iš seilių, ir purvu patepė aklojo akis 7 ir tarė jam: „Eik, nusiplauk Siloamo tvenkinyje.“ (Išvertus [Siloamas] reiškia „Pasiūstas“.) Taigi jis nuėjo, nusiplovė ir parėjo regintis. 8 Tada kaimynai ir tie, kurie anksčiau matydavo jį esantį akla, tarė: „Ar jis ne tas, kuris sėdėdavo ir elgetaudavo?“ 9 Vieni sakė, kad tai jis, bet kiti, kad jis [tik] yra panašus į jį; [bet] jis sakė: „Aš esu [tas].“ 10 Todėl jie klausinėjo jį: „Kaip tau buvo atvertos akys?“ 11 Jis atsakydamas tarė: „Žmogus, vadinamas Jėzumi, padarė purvo ir patepė mano akis, ir tarė man: „Eik į Siloamo tvenkinį ir nusiplauk.“ Ir

aš nuėjęs ir nusiplovęs, praregėjau.“ 12 Tada jie tarė jam: „Kur jis yra?“ Jis tarė: „Nežinau.“ 13 Jie nuvedė pas fariziejus tą, kuris anksčiau [buvo] aklas. 14 O buvo šabas, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė jo akis. 15 Tada ir fariziejai vėl jį klausinėjo, kaip jis praregėjo. O jis tarė jiems: „Jis uždėjo man ant akių purvo, aš nusiploviau ir regiu.“ 16 Tada kai kurie fariziejai sakė: „Šitas žmogus nėra iš Dievo, nes jis nesilaiko šabo.“ Kiti sakė: „Kaip gali žmogus, [kuris yra] nusidėjęs, daryti tokius antgamtinius ženklus?“ Ir tarp jų atsirado ir liko susiskaldymas. 17 Jie vėl sako akklajam: „Kadangi jis tau atvėrė akis, ką tu [pats] sakai apie jį?“ O jis tarė: „Jis yra pranašas.“ 18 Bet žydai netikėjo [tai] apie jį, kad jis būdavo aklas, bet praregėjo, kol jie pasišaukė praregėjusiojo tėvus. 19 Ir jie paklausė jų, sakydami: „Ar šitas yra jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regi?“ 20 Jo tėvai jiems atsakydami tarė: „Žinome, kad šitas yra mūsų sūnus ir kad jis gimė aklas. 21 Bet kaip jis dabar regi, nežinome, nei kas jam atvėrė akis, nežinome; jis yra pilnametis – jį patį klauskite! Jis pats kalbės už save.“ 22 Šituos [žodžius] kalbėjo jo tėvai, nes jie žydų bijojo. Mat žydai jau buvo susitarę, kad jeigu kas nors jį išpažins esant Kristų, tas bus pašalintas iš sinagogos. 23 Todėl jo tėvai pasakė: „Jis yra pilnametis – jį patį klauskite!“ 24 Tada jie vėl pašaukė tą žmogų, kuris būdavo aklas, ir jam tarė: „Atiduok šlovę Dievui! Mes žinome, kad tas žmogus yra nusidėjęs.“ 25 Tada jis atsiliepdamas tarė: „Ar jis nusidėjęs, aš nežinau. Viena žinau, kad nors buvau aklas, dabar regiu.“ 26 Tada jie vėl tarė jam: „Ką jis tau padarė? Kaip jis atvėrė tavo akis?“ 27 Jis atsakė jiems: „Jau jums pasakiau, bet jūs nesiklausėte. Kodėl vėl norite išklausyti? Nejaugi ir jūs norite tapti jo mokytiniais?“ 28 Tada jie išplūdo jį ir tarė: „Tu esi jo mokytinis; bet mes esame Mozės mokiniai. 29 Mes žinome, kad Dievas yra kalbėjęs Mozei, bet iš kur yra šitas, mes nežinome.“ 30 Žmogus atsakydamas jiems tarė: „Tuo juk ir reikia stebėtis, kad jūs nežinote, iš kur jis yra, o vis dėlto jis man atvėrė akis! 31 Mes gi žinome, kad Dievas neišklauso nusidėjęlių, bet jeigu kas yra Dievo garbintojas ir vykdo jo valią, tą jis išklauso. 32 Nuo pasaulio pradžios negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis! (aiōn g165) 33 Jeigu šitas nebūtų iš Dievo, jis nieko nepajėgtų padaryti.“ 34 Jie atsakydami jam tarė: „Tu visas gimei nuodėmėse, ir tu mus

mokai?!“ Ir jie išmetė jį lauk. 35 Jėzus išgirdo, kad jie išmetė jį, ir suradęs jį, jam tarė: „Ar tu pasitiki Dievo Sūnumi?“ 36 Jis atsakydamas tarė: „Kas jis, Viešpatie, kad juo pasitikėčiau?“ 37 Ir Jėzus jam tarė: „Tu esi jį matęs, ir jis yra tas, kuris kalba su tavimi.“ 38 Tada jis tarė: „Tikiu, Viešpatie!“ – ir pagarbino jį. 39 Ir Jėzus tarė: „Dėl teismo aš atėjau į šį pasaulį, kad aklieji regėtų ir regintieji apaktų.“ 40 Ir [kai kurie] iš fariziejų, kurie buvo su juo, išgirdo tuos [žodžius] ir jam tarė: „Nejaugi ir mes esame akli?“ 41 Jėzus jiems tarė: „Jeigu būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės, bet dabar sakote: ‚Mes regime!‘ – Todėl jūsų nuodėmė pasilieka.“

10 „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas įeina į avių gardą ne pro duris, bet įlipa [pro] kur kitur, tas yra vagis ir plėšikas. 2 Bet tas, kuris įeina pro duris, tas yra avių ganytojas. 3 Jam durininkas atidaro, ir avys klauso jo balso, ir jis šaukia savąsias avis vardu ir jas išveda. 4 Ir išsivaręs savąsias avis, jis eina jų priešakyje ir avys paskui jį seka, nes jos pažįsta jo balsą. 5 O paskui svetimą jos niekaip neseks, bet nuo jo bėgs, nes jos nepažįsta svetimųjų balso.“ 6 Jėzus pasakė jiems šį palyginimą, bet jie nesuprato tų dalykų, kuriuos jis kalbėjo jiems. 7 Tada Jėzus vėl jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: avių durys esu aš. 8 Visi, kokie bebuvo, kurie pirma manęs atėjo, yra vagys ir plėšikai, bet avys jų neklausė. 9 Aš esu durys; jei kas įeina per mane, [tas] bus išgelbėtas ir įeis ir išeis ir ras ganyklą. 10 Vagis ateina ne kam kitam, kaip tik vogti, žudyti ir naikinti; aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą ir apščiau [jo] turėtų. 11 Aš esu gerasis ganytojas; gerasis ganytojas guldo už avis savo gyvybę. 12 Bet samdinys, kuris ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs ateinantį vilką, palieka avis ir bėga, o griebia jas vilkas ir išsklaido avis. 13 Samdinys gi bėga, nes jis yra samdinys ir jam avys nerūpi. 14 Aš esu gerasis ganytojas ir pažįstu savo [avis], ir esu savųjų pažįstamas. 15 Kaip Tėvas mane pažįsta, taip ir aš pažįstu Tėvą; ir už avis gulda savo gyvybę. 16 Dar turiu kitų avių, kurios nėra iš šito gardo; jas taip pat man reikia atvesti, ir jos klausys mano balso, ir bus viena kaimenė, vienas ganytojas. 17 [Mano] Tėvas mane myli dėl to, kad aš gulda savo gyvybę, kad vėl ją pasiimčiau. 18 Niekas neatima jos iš manęs, bet aš ją gulda vadovaudamasis savimi. Aš

turiu įgaliojimą ją guldyti ir turiu įgaliojimą vėl ją pasiimti. Šitą įsakymą esu gavęs iš savo Tėvo.“ 19 Todėl dėl šitų žodžių vėl atsirado susiskaldymas tarp žydų. 20 Ir daugelis iš jų sakė: „Jis velnio apsėstas ir kraustosi iš proto! Kam jo klausote?“ 21 Kiti sakė: „Šitie žodžiai nėra velnio apsėsto [žmogaus žodžiai]. Nejaugi velnias gali atverti aklojo akis?“ 22 Ir Jeruzalėje įvyko Pašventinimo šventė, ir buvo žiema. 23 Ir Jėzus vaikščiojo šventykloje, po Saliamono stoginę. 24 Tai žydai jį apstojo ratu ir jam tarė: „Kaip ilgai laikysi mums abejonėse? Jei tu esi Kristus, pasakyk mums atvirai!“ 25 Jėzus jiems atsakė: „Aš jums sakiau, bet jūs netikite; darbai, kuriuos aš darau savo Tėvo vardu, tie liudija apie mane. 26 Bet jūs netikite, nes nesate iš manųjų avių, kaip jums sakiau. 27 Manosios avys klauso mano balso; pažįstu jas aš pats, ir jos seka paskui mane; 28 amžiną gyvenimą joms duodu aš pats, ir jos niekada nepražus per amžius, ir niekas jų neišplėš iš mano rankos. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Mano Tėvas, kuris man [jas] davė, yra didesnis už visus, ir niekas negali [jų] išplėsti iš mano Tėvo rankos. 30 Aš ir [mano] Tėvas esame viena.“ 31 Todėl žydai vėl stvėrėsi akmenų, kad jį užmėtytų akmenimis. 32 Jėzus jiems atsiliepė: „Jums parodžiau daug gerų darbų iš savo Tėvo. Už kurį iš šitų darbų siekiate mane užmėtyti akmenimis?“ 33 Žydai jam atsakė, sakydami: „Ne už gerą darbą siekiame tave užmėtyti akmenimis, bet už piktžodžiamą, būtent už tai, kad tu, būdamas Žmogus, daraisi Dievu.“ 34 Jėzus jiems atsakė: „Argi jūsų įstatyme nėra parašyta: „Aš tariau: esate dievai?“ 35 Jeigu jis pavadino dievais tuos, kuriems atėjo Dievo žodis (ir šventraščio neįmanoma panaikinti), 36 [tai] ar jūs [galite] sakyti [tam], kurį Tėvas pašventino ir pasiuntė į pasaulį: „Tu piktžodžiauji“, todėl, kad pasakiau: „Aš esu Dievo Sūnus“? 37 Jeigu nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi. 38 Bet jei darau, [tai], nors ir netikite manimi, tikėkite darbais, kad žinotumėte ir tikėtumėte, kad Tėvas [yra] manyje, ir aš jame.“ 39 Jie dėl to vėl siekė jį suimti, bet jis išstruko jiems iš rankų 40 ir vėl nuėjo už Jordano į tą vietą, kur anksčiau Jonas krikštydavo, ir ten apsistojo. 41 Ir daugelis atėjo pas jį ir sakydavo: „Nors Jonas nepadarė jokio antgamtinio ženklų, vis dėlto visa tai, ką Jonas kalbėjo apie šitą [žmogų], yra tiesa.“ 42 Ir daugelis tenai juo įtikėjo.

11 O buvo tam tikras sergantis [žmogus], Lozorius iš Betanijos, iš Marijos ir jos sesers Mortos kaimo. 2 (O Marija buvo ta, kuri patepė Viešpatį tepamaisiais kvepalais ir nušluostė jo kojas savo plaukais; jos brolis Lozorius sirgo.) 3 Todėl jo seserys pasiuntė pas jį, sakydamos: „Viešpatie, štai tas, kurį tu myli, serga!“ 4 Bet [tai] išgirdęs, Jėzus tarė: „Šita liga ne mirčiai, bet Dievo šlovei, kad Dievo Sūnus per ją būtų pašlovinintas. 5 (Vis dėlto Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį ir Lozorių.) 6 Taigi, kai jis išgirdo, kad [tas] serga, jis tąsyk net dvi dienas pasiliko toje vietoje, kur buvo. 7 Vėliau, po to, jis sako mokytiniais: „Eikime vėl į Judėją.“ 8 Jo mokiniai jam sako: „Mokytójau, žydai ką tik kėsinosi tave užmušti akmenimis, o tu vėl ten vyksti? 9 Jėzus atsakė: „Argi diena neturi dvylika valandų?! Jeigu kas vaikščioja dieną, nesuklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą. 10 Bet jeigu kas naktį vaikščioja, suklumpa, nes jame nėra šviesos.“ 11 Jis tai pasakė, o paskui jis sako jiems: „Mūsų draugas Lozorius yra užmigęs, bet vykstu, kad jį pažadinčiau iš miego.“ 12 Tad jo mokiniai tarė: „Viešpatie, jeigu jis užmiges, pasveiks.“ 13 (Tačiau Jėzus buvo kalbėjęs apie jo mirtį, bet jie manė, kad jis kalbėjęs apie poilsio miegą.) 14 Tada Jėzus atvirai jiems pasakė: „Lozorius mirė, 15 bet aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, – dėl jūsų, kad tikėtumėte. Vis dėlto eikime pas jį.“ 16 Tada Tomas, vadinamas Didymu, tarė savo bendramokytiniais: „Eikime ir mes, kad mirtume su juo.“ 17 Atėjęs Jėzus rado jį jau keturias dienas buvusį kape. 18 O Betanija buvo arti Jeruzalės – maždaug penkiolikos stadijų atstu, – 19 ir daug Judėjos gyventojų atėjo pas tas [moteris], [tai yra] prie Mortos ir Marijos, kad jas paguostų dėl jų brolio. 20 Taigi, kai Morta išgirdo, kad Jėzus ateinąs, ji išėjo jo pasitikti, bet Marija [liko] sėdėti namie. 21 Tada Morta prabilo į Jėzų: „Viešpatie, jeigu būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs. 22 Bet žinau, kad netgi dabar, ko tik prašysi Dievą, Dievas tau duos.“ 23 Jėzus jai sako: „Tavo brolis prisikels!“ 24 Morta jam sako: „Žinau, kad jis prisikels prisikėlime, paskutiniąją dieną.“ 25 Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki manimi, net jei numirtų, gyvuos, 26 ir kiekvienas, kuris gyvuoja ir tiki manimi, jokiu atveju nemirs per amžius. Ar tai tiki?“ (aiōn g165) 27 Ji sako jam: „Taip, Viešpatie, aš tikiu, kad tu esi Kristus, Dievo Sūnus, ateinantysis į pasaulį.“

28 Ir tai pasakiusi ji nuėjo ir slapčiomis pasišaukė savo seserį Mariją, sakydama: „Mokytos yra atėjęs ir tave šaukia.“ 29 Kai ji [tai] išgirdo, ji skubiai pakilo ir nuėjo pas jį. 30 O Jėzus dar nebuvo atėjęs į kaimą, bet buvo toje vietoje, kur Morta jį pasitiko. 31 Tada žydai, kurie buvo su ja namuose ir ją guodė, pamatę, kad Marija skubiai pakilo ir išėjo, sekė paskui ją, sakydami, kad ji eina prie kapo ten verkti. 32 Tada, kai Marija atėjo, kur buvo Jėzus, jį pamačiusi, ji puolė jam į kojas, sakydama jam: „Viešpatie, jeigu būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs!“ 33 Taigi, kai Jėzus pamatė ją verkiančią ir su ja atėjusius žydus verkiančius taip pat, jis dejavo dvasioje ir [pats] save jaudino 34 ir tarė: „Kur jį paguldėte?“ Jie tarė jam: „Viešpatie, ateik ir pamatyk.“ 35 Jėzus pravirko. 36 Tada žydai tarė: „Štai kaip jis jį mylėjo!“ 37 O kai kurie iš jų tarė: „Ar tas, kuris atvėrė aklojo akis, negalėjo padaryti, kad ir šis nemirtų?“ 38 Todėl Jėzus vėl dejuodamas savyje ateina prie kapo. Tai buvo ola, ir prie jos buvo užristas akmuo. 39 Jėzus sako: „Pašalinkite akmenį.“ Mirusiojo sesuo Morta jam sako: „Viešpatie, jis jau dvokia, nes jau keturios dienos, kaip jis yra [miręs].“ 40 Jėzus jai sako: „Ar nesakiau tau, kad jeigu tikėsi, matysi Dievo šlovę?“ 41 Tada jie pašalina akmenį, kur buvo paguldytas numirėlis. Ir Jėzus pakėlė akis aukštyn ir tarė: „Tėve, dėkoju tau, kad mane išklausėi. 42 Ir aš žinojau, kad tu visada manęs išklausai; bet dėl šalia stovinčios minios [tai] pasakiau, kad jie tikėtų, jog tu esi mane siuntęs.“ 43 Ir tuos dalykus pasakęs jis garsiu balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!“ 44 Ir išėjo tas, kuris buvo miręs, būdamas kojomis ir rankomis apvyniotas laidojimo aprišalais, o jo veidas buvo apvyniotas skepeta. Jėzus jiems sako: „Atraišiokite jį ir leiskite jam eiti.“ 45 Tad daugelis iš žydų, kurie atėjo pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo juo. 46 Bet kai kurie iš jų nuėjo pas fariziejus ir papasakojo jiems, ką Jėzus padarė. 47 Tad aukštieji kunigai ir fariziejai surinko tarybą ir tarė: „Ką darysime? Nes šitas žmogus daro daug antgamtinių ženklų. 48 Jei šitaip jį paliksime, visi įtikės juo, ir romėnai ateis ir atims tą mūsų vietą bei mūsų tautą.“ 49 O vienas iš jų – Kafafas, būdamas vyriausiasis kunigas tais metais, jiems tarė: „Jūs visiškai nieko nei išmanote, 50 nei susivokiate, kad mums yra naudinga, jog vienas žmogus mirtų už liaudį, bet neprąžūtų visa tauta.“ 51 (O tai jis

kalbėjo nesivadovaudamas savimi, bet, būdamas vyriausiasis kunigas tais metais, jis išpranašavo, kad Jėzus mirs už tą tautą, 52 ir ne tik už tą tautą, bet kad jis taip pat surinktų į viena Dievo išsklaidytuosius vaikus.) 53 Tada, nuo tos dienos, jie drauge sutarė, kad jį nužudytų. 54 Todėl Jėzus daugiau nebevaikščiojo viešai tarp Judėjos gyventojų, bet iš ten nuėjo į kraštą netoli dykumos, į miestą, vadinamą Efraimu, ir ten išbuvo su savo mokytiniais. 55 Žydų Aplenkimo [šventė] buvo arti, ir daug [žmonių] iš [viso] krašto prieš Aplenkimo [šventę] traukė aukštyn į Jeruzalę apsisvalyti. 56 Tad jie ieškojo Jėzaus ir stoviniuodami šventykloje kalbėjosi vieni su kitais: „Kaip jūs manote? Jis neateis į šventę, ar ne?“ 57 Mat ir aukštieji kunigai ir fariziejai išleido įsakymą, kad, jei kuris žinotų, kur jis yra, praneštų, kad jie galėtų jį suimti.

12 Tada, šešios dienos prieš Aplenkimo [šventę], Jėzus atėjo į Betaniją, kur buvo numirėlis Lozorius, kurį jis prikėlė iš numirusiųjų. 2 Taigi, ten jie iškėlė jam vaišes ir Morta patarnavo, o Lozorius buvo vienas iš atsilošiančiųjų su juo prie stalo. 3 Tada Marija, paėmusi svarą labai brangių tepamųjų kvepalų iš tikro nardo, patepė Jėzui kojas. Ji ir nušluostė jo kojas savo plaukais. Ir namai prisipildė tepamųjų kvepalų kvapo. 4 Tada vienas iš jo mokytinių, Simono [sūnus] Judas Iskarijotas, kuris jį išduos, pasakė: 5 „Kodėl šie tepamieji kvepalai nebuvo parduoti už tris šimtus denarų ir [pinigai] neatiduoti vargšams?“ 6 Jis tai sakė ne todėl, kad rūpinosi vargšais, bet todėl, kad buvo vagis ir turėjo kasą, ir nešiojosi tai, kas buvo į ją įdedama. 7 Tad Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje, ji juos buvo laikiusi mano laidojimo dienai. 8 Nes vargšų visada turite šalia savęs, bet mane ne visada turėsite.“ 9 Taigi didelė žydų minia žinojo, kad jis ten buvo, ir jie atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet kad pamatytų ir Lozorių, kurį jis prikėlė iš numirusiųjų. 10 Bet aukštieji kunigai susitarė, kad ir Lozorių nužudytų, 11 nes daugybė žydų per jį atsitraukė [nuo jų] ir įtikėjo Jėzumi. 12 Rytojaus dieną didelė minia, kuri atvyko į šventę, išgirdusi, kad Jėzus ateinąs į Jeruzalę, 13 pasiėmė palmių šakų ir išėjo jo pasitikti ir šaukė: „Osana! Palaimintas tas, kuris ateina Viešpaties vardu – Izraelio Karalius!“ 14 O Jėzus, radęs jauną asilą, užsėdo ant jo, kaip yra parašyta: 15 Nebijok, Siono

dukterie! Štai tavo Karalius ateina, sėdintis ant asilės jauniklio. 16 O iš pradžių jo mokytiniai šitų dalykų nesuprato, bet, kai Jėzus buvo pašlovintas, tada jie prisiminė, kad šie dalykai buvo apie jį parašyta, ir [kad] jie buvo jam tai padarę. 17 Taigi vis dar liudijo [apie tai] minia, buvusi su juo, kai jis pašaukė Lozorių iš kapo ir prikėlė jį iš numirusiųjų. 18 Žmonių būrys todėl ir išėjo jį pasitikti, nes buvo girdėjęs jį padarius tą antgamtinį ženklą. 19 Todėl fariziejai kalbėjo vieni kitiems: „Matote, kaip nieko negalite padaryti! Štai pasaulis nuėjo paskui jį!“ 20 Ir tarp atėjusiųjų aukštyn garbinti per šventę buvo tam tikri graikai. 21 Taigi tie priėjo prie Pilypo, [kilusio] iš Galilėjos Betsaidos, ir prašė jo, sakydami: „Gerbiamasis, norėtume pamatyti Jėzų.“ 22 Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui, o Andriejus ir Pilypas dar Jėzui pasakė. 23 O Jėzus jiems atsakė, sakydamas: „Yra atėjusi valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus. 24 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečio grūdas įkritęs į žemę nemiršta, jis lieka vienas, bet jeigu numiršta, jis duoda daug vaisių. 25 Kas myli savo gyvybę, ją pražudys, tačiau kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinam gyvenimui. (aiōnios g166) 26 Jei kas man tarnauja, jis turi sekti paskui mane, ir kur aš esu, ten bus ir mano tarnas; jei kas man tarnauja, tą gerbs [mano] Tėvas. 27 Dabar mano siela sukrestą. Ir ką aš sakysiu: „Tėve, išgelbėk mane nuo šios valandos!“? Bet dėl šios priežasties aš atėjau į šią valandą. 28 Tėve, pašlovink savo vardą.“ Tada iš dangaus ataidėjo balsas: „Aš [jį] pašlovinau ir vėl pašlovinasiu.“ 29 Todėl [aplank] stovinti ir [tai] girdėjusi minia sakė griaustinį sugriaudus. Kiti sakė: „Angelas jam kalbėjo.“ 30 Jėzus atsakydamas tarė: „Ne dėl manęs pasigirdo tas balsas, bet dėl jūsų. 31 Dabar yra šio pasaulio teismas, dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas lauk. 32 O aš, kai būsiu aukštyn iškeltas nuo žemės, visus trauksiu pas save.“ 33 Jis tai pasakė nurodydamas, kokia mirtimi jam numatyta mirti. 34 Žmonės jam atsakė: „Mes girdėjome iš [statymo, kad Kristus pasilieka per amžius. Tai kaip tu [gali] sakyti, kad Žmogaus Sūnus turi būti iškeltas aukštyn? Kas yra tas Žmogaus Sūnus?“ (aiōn g165) 35 Tada Jėzus jiems tarė: „Dar trumpą laiką Šviesa yra su jumis. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad ant jūsų neužteiktų tamsa. O tas, kuris vaikšto tamsoje, nežino, kur eina. 36 Kol turite šviesą,

pasitikėkite Šviesa, kad būtumėte Šviesos vaikai. Tai pasakęs Jėzus išėjo ir pasislėpė nuo jų. 37 Bet nors jis buvo padaręs tiek daug antgamtinių ženklų jų akivaizdoje, tačiau jie netikėjo juo, 38 kad išsipildytų pranašo Izaijo pasakymas, kurį jis kalbėjo: VIEŠPATIE, kas patikėjo girdima mūsų žinia? Ir kuriam buvo apreikšta Viešpaties ranka? 39 Jie negalėjo tikėti, nes Izaijas vėl pasakė: 40 Jis yra apakinęs jų akis ir užkietinęs jų širdį, kad nematytų akimis nei suvoktų širdimi ir neatsiverstų, ir aš jų nepagydyčiau. 41 Tuos dalykus pasakė Izaijas, kai pamatė jo šlovę ir kalbėjo apie jį. 42 Vis dėlto net iš vyresnybės daugelis įtikėjo jį, bet dėl fariziejų jie neišpažino [jo], kad nebūtų pašalinti iš sinagogos, 43 nes žmonių šlovę jie mėgo labiau už Dievo šlovę. 44 O Jėzus šaukdamas tarė: „Kas tiki manimi, [tas] tiki ne manimi, bet tuo, kuris mane siuntė. 45 Be to, kas mato mane, mato tą, kuris mane siuntė. 46 Aš, Šviesa, esu atėjęs į pasaulį, kad kiekvienas, kuris manimi tiki, nepasiliktų tamsoje. 47 Ir jei kas klausosi mano žodžių ir netiki, aš nesimu jo teisti, nes atėjau ne tam, kad teisčiau pasaulį, bet kad išgelbėčiau pasaulį. 48 Kas mane atmeta ir mano žodžių nepriima, turi tą, kuris jį teisia; tas žodis, kurį kalbėjau, teis jį paskutiniąją dieną. 49 Nes aš nekalbėjau vadovaudamasis savimi, bet Tėvas, kuris mane siuntė, pats davė man įsakymą, ką turiu sakyti ir ką turiu kalbėti. 50 Ir žinau, kad jo įsakymas yra amžinas gyvenimas. Todėl ką aš kalbu, kalbu taip, kaip Tėvas yra man pasakęs.“ (aiōnios g166)

13 O prieš Aplenkimo šventę, Jėzus, žinodamas, kad buvo atėjusi jo valanda, jog jis turi išeiti iš šio pasaulio pas Tėvą, mylėjęs savuosius, kurie buvo pasaulyje, jis mylėjo juos iki galo. 2 Ir pasibaigus vakarienei, vėlniui jau įdėjus į Simono [sūnaus] Judo Iskarijoto širdį jį išduoti, 3 Jėzus, žinodamas, kad Tėvas visa atidavęs į jo rankas ir kad jis išėjo nuo Dievo ir eina pas Dievą, 4 kėlėsi nuo vakarienės [stalo] ir padėjo į šoną savo viršutinius drabužius ir, paėmęs rankšluostį, [juo] apsijuosė. 5 Po to jis įpylė vandens į praustuvę ir ėmė mazgoti mokytiniams kojas bei šluostyti [jas] rankšluosčiu, kuriuo buvo apsijuosęs. 6 Tada jis priėjo prie Simono Petro ir šis jam tarė: „Viešpatie, nejaugi tu mazgosi man kojas?!“ 7 Jėzus atsakydamas tarė jam: „Tu dabar nesupranti, ką aš darau, bet po šių

dalykų suvoksi.“ **8** Petras jam tarė: „Nieku būdu nemazgosi man kojų per amžius!“ Jėzus jam atsakė: „Jeigu tavęs nenumazgosiu, [vadinasi], tu su manimi neturi dalies.“ (aiōn g165) **9** Simonas Petras jam tarė: „Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas ir galvą!“ **10** Jėzus jam tarė: „Kas yra nuplautas, tam nereikia nieko kito, kaip tik kojas nusimazgoti, nes yra visas švarus – ir jūs esate švarūs, bet ne visi.“ **11** Nes jis žinojo, kas jį išduosiąs, todėl pasakė: „Ne visi esate švarūs.“ **12** Taigi, kai jau buvo numazgojęs jiems kojas ir pasiėmęs savo drabužius [ir] vėl atsilošęs [prie stalo], jis tarė jiems: „Ar suprantate, ką jums padariau? **13** Jūs mane vadinatė Mokytoju ir Viešpačiu, ir gerai sakote, nes aš [toks ir] esu. **14** Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, [tai] ir jūs privalote vieni kitiems kojas mazgoti. **15** Nes esu jums davęs pavyzdį, kad ir jūs taip darytumėte, kaip aš jums dariau. **16** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: nei tarnas nėra didesnis už savo šeimininką, nei pasiūstasis didesnis už savo siuntėją. **17** Jei žinote šiuos dalykus, – esate palaiminti, jei juos darote. **18** Ne apie jus visus kalbu. Aš žinau, kuriuos išsirinkau, bet [taip yra], kad išsipildytų šventraštis: Tas, kuris su manimi valgo duoną, pakėlė prieš mane savo kulną. **19** Sakau jums pradėdant dabar, prieš įvykstant, kad įvykus tikėtumėte, jog AŠ ESU [tas]. **20** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima bet kurį [asmenį], kurį siunčiu, tas priima mane, o kas priima mane, tas priima tą, kuris mane siuntė.“ **21** Pasakęs tuos dalykus, Jėzus buvo sukrėstas dvasioje ir liudijo tardamas: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad mane išduos vienas iš jūsų!“ **22** Todėl mokytiniai ėmė žvalgytis vieni į kitus nesuvokdami, apie kurį jis kalbąs. **23** O vienas jo mokytinių, kurį Jėzus mylėjo, buvo atsilošęs [valgyti] prie Jėzaus užančio. **24** Todėl Simonas Petras parodė jam gestą, kad pasiklaustų, kas būtų tas, apie kurį jis kalba. **25** Tad pasilinkęs prie Jėzaus krūtinės, šis pasakė jam: „Kas jis, Viešpatie?“ **26** Jėzus atsakė: „Tai tas, kuriam pamirkęs paduosiu gabaliuką [duonos].“ [Ir įmirkęs gabaliuką padavė [jį] Judui Iskarijotui, Simono [sūnui]. **27** Ir po gabaliuko Šėtonas įėjo į jį. Tada Jėzus jam tarė: „Ką darai, daryk greičiau!“ **28** Tačiau, nė vienas iš atsilošusių [prie stalo] nesuprato, kodėl jis [taip] pasakė jam. **29** Nes kai kurie manė, kadangi Judas turėjo kasą, kad Jėzus jam sakęs: „Nupirk, ko mums reikia šventei“, arba

kad jis ką nors duotų vargšams. **30** Tad anas, priėmęs [duonos] gabaliuką, tuojau išėjo; o buvo naktis. **31** Taigi, kai [tas] buvo išėjęs, Jėzus tarė: „Žmogaus Sūnus jau dabar pašlovintas, ir Dievas jau pašlovintas per jį. **32** Jei Dievas jau pašlovintas per jį, tai ir Dievas jį pašlovins per save – ir tuojau jį pašlovins. **33** Vaikeliai, dar trumpą laiką būsiu su jumis. Jūs manęs ieškosite; ir kaip sakiau žydams: „kur aš einu, jūs negalite ateiti“, – taip dabar ir jums sakau. **34** Jums duodu naują įsakymą, kad jūs vieni kitus mylėtumėte – kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą. **35** Iš to visi pažins, kad esate mano mokytiniai, jei mylėsite vieni kitus.“ **36** Simonas Petras jam tarė: „Viešpatie, kur eini?“ Jėzus jam atsakė: „Kur einu, tu dabar negali sekti paskui mane, bet vėliau seksi paskui mane.“ **37** Petras jam tarė: „Viešpatie, kodėl negaliu sekti paskui tave dabar? Aš savo gyvybę guldysiu už tave!“ **38** Jėzus jam atsakė: „Ar savo gyvybę guldysi už mane? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jokių būdu gaidys nepragys, iki tu triskart manęs išsižadėsi!“

14 „Tegul nebūna sukrėstos jūsų širdys: tikite Dievu, tikėkite ir manimi. **2** Mano Tėvo namuose yra daug buveinių; jei [taip] nebūtų, būčiau jums pasakęs. Einu jums vietos paruošti. **3** Ir jeigu nueinu ir paruošiu jums vietą, vėl ateisiu ir pasiimsiu jus pas save, kad jūs būtumėte ten, kur esu aš. **4** Ir žinote, kur einu, ir žinote kelią.“ **5** Tomas jam tarė: „Viešpatie, nežinome, kur tu eini. Ir kaip galime žinoti kelią?“ **6** Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas; niekas neateina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane. **7** Jei būtumėte pažinę mane, tai būtumėte pažinę ir mano Tėvą. Ir nuo šiol jį pažįstate ir jį esate matę.“ **8** Pilypas jam sako: „Viešpatie, parodyk mums Tėvą, ir to mums pakaks.“ **9** Jėzus jam sako: „Esu su jumis [jau] tokį ilgą laiką, ir tu, Pilypai, dar nesi manęs pažinęs?! Kas mane yra matęs, yra matęs Tėvą! Tad kaipgi tu sakai: „Parodyk mums Tėvą? **10** Nejau tu netiki, kad aš esu Tėve ir Tėvas yra manyje?! Žodžius, kuriuos aš jums kalbu, aš nekalbu vadovaudamasis savimi, bet Tėvas, kuris išlieka manyje, jis daro savo darbus. **11** Tikėkite manimi, kad aš [esu] Tėve ir Tėvas manyje. Bet jei netikite, tai tikėkite manimi dėl pačių darbų. **12** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki manimi, tas irgi darys darbus, kuriuos

aš darau, ir dar už juos didesnių darys, nes aš einu pas savo Tėvą. **13** Ir ko tik prašysite mano vardu, tai padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas per Sūnų. **14** Jei ko prašysite mano vardu, [tai] padarysiu aš. **15** Jei mane mylite, laikykitės mano įsakymų. **16** Ir melsiu Tėvą aš pats, ir jis duos jums kitą Paguodžiantį Užtarėją, kad pasiliktų su jumis per amžius, (aiōn g165) **17** [tai yra], Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes nemato jos ir nepažįsta jos. Bet jūs pažįstate ją, nes ji pasilieka pas jus ir bus jumyse. **18** Nepaliksiu jūsų netekusiais artimo [asmens] – ateisiu pas jus. **19** Dar trumpą laiką, ir pasaulis manęs nebematys. Tačiau jūs mane matote. Kadangi aš gyvenu, jūs irgi gyvensite. **20** Tą dieną jūs žinosite, kad aš [esu] savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumyse. **21** Kas turi mano įsakymus ir jų laikosi, jis yra tas, kuris mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsiireikšiu. **22** Judas – ne Iskariotas – jam tarė: „Viešpatie, kas įvyko, kad tu rengiesi apsiireikšti mums, o ne pasauliui?“ **23** Jėzus atsakydamas tarė jam: „Jei kas mane myli, jis laikysis mano žodžių, ir mano Tėvas jį mylės, ir mes pas jį ateisime ir pasidarysime [savo] buveinę pas jį. **24** Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. O žodis, kurį girdite, yra ne mano, bet Tėvo, kuris yra mane siuntęs. **25** Tuos dalykus esu jums pasakęs [dar] būdamas su jumis. **26** Bet Paguodžiantis Užtarėjas, – Šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, – jis išmokys jus visko ir viską jums primins, ką aš esu jums pasakęs. **27** Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul nebūna sukrestos jūsų širdys ir teneišsigąsta. **28** Girdėjote, kaip aš jums sakiau: „Išeinu ir [vėl] ateisiu pas jus.“ Jei mane mylėtumėte, džiaugtumėtės, kad sakiau: „Einu pas Tėvą“, – nes mano Tėvas yra didesnis už mane. **29** Ir jau dabar, prieš įvykstant, esu jums tai pasakęs, jog kada tai įvyks, tikėtumėte. **30** Nuo šiol nebedaug kalbėsiu su jumis, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis, ir manyje jis neturi nieko. **31** Bet taip ir darau, kaip Tėvas davė man įsakymą, kad pasaulis žinotų, kad myliu Tėvą. Kelkitės, eikime iš čia!“

15 „Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas yra sodininkas. **2** Kiekvieną manyje esančią šakelę, neduodančią vaisiaus, jis pašalina; ir kiekvieną [šakelę], duodančią vaisių, apgenėja,

kad ji neštų daugiau vaisiaus. **3** Jūs jau esate švarūs per žodį, kurį jums kalbėjau. **4** Pasilikite manyje, ir aš – jumyse. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus [pati] iš savęs, jei ji nepasilieka vynmedyje, taip negalite [ir] jūs, jei nepasiliekate manyje. **5** Aš esu vynmedis, jūs – šakelės; kas pasilieka manyje, ir aš jame, tas neša daug vaisiaus, nes nuo manęs atskirti nieko nepajėgiate nuveikti. **6** Jei kas nepasiliks manyje, tas bus išmestas laukan kaip šakelė ir sudžius. O jas surenka ir įmeta į ugnį, ir jos yra sudeginamos. **7** Jei pasiliksite manyje, ir mano žodžiai pasiliks jumyse, prašysite, ko tik norėsite, ir jums [tai] įvyks. **8** Mano Tėvas bus pašlovintas tuo, kad duosite daug vaisių, ir taip pasirodysite esą mano mokytiniai. **9** Kaip Tėvas mane mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje. **10** Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip ir aš esu laikęsis savo Tėvo įsakymų ir pasilieku jo meilėje. **11** Tuos dalykus esu jums pasakęs, kad mano džiaugsmas pasiliktų jumyse ir kad jūsų džiaugsmas būtų pilnatviškas. **12** Šitas yra mano įsakymas: kad vieni kitus mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau. **13** Niekas neturi didesnės meilės negu tai, kad kas guldo savo gyvybę už savo draugus. **14** Jūs esate mano draugai, jei darote, ką tik aš jums įsakau. **15** Jau nebevedinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką daro jo šeimininkas. Bet jus esu pavadinęs draugais, nes pranešiau jums visus dalykus, kuriuos girdėjau iš savo Tėvo. **16** Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir jus paskyriau, kad jūs eitumėte ir neštumėte vaisių, ir [kad] jūsų vaisius išliktų, kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, jis jums duotų. **17** Šiuos dalykus jums įsakau, kad mylėtumėte vienas kitą. **18** Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinokite, kad jis yra manęs nekenčęs pirmiau negu jūsų. **19** Jeigu jūs būtumėte iš pasaulio, pasaulis mylėtų savuosius. Tačiau, kadangi nesate iš pasaulio, bet aš jus išsirinkau iš pasaulio, todėl pasaulis jūsų nekenčia. **20** Atsiminkite žodį, kurį aš jums sakiau: Tarnas nėra didesnis už savo šeimininką. Jeigu jie mane persekiojo, tai ir jus persekios. Jeigu jie laikėsi mano žodžio, tai laikysis ir jūs. **21** Bet visus šiuos dalykus jie darys jums dėl mano vardo, nes jie nepažįsta to, kuris mane siuntė. **22** Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie neturi kuo paslėpti savo nuodėmę. **23** Kas manęs nekenčia,

nekenčia ir mano Tėvo. 24 Jei nebūčiau tarp jų padaręs darbų, kurių niekas kitas nėra daręs, jie neturėtų nuodėmės. Bet dabar jie yra ir matę, ir nekenbę tiek manęs, tiek mano Tėvo. 25 Bet [yra taip, kaip yra], kad išsipildytų žodis, parašytas jų įstatyme: Jie manęs nekenė be priežasties. 26 Bet kai bus atėjęs Paguodžiantis Užtarėjas, kurį jums atsiųsiu nuo Tėvo, Tiesos Dvasia, kuri išeina iš Tėvo, jis liudys apie mane. 27 Ir jūs taip pat liudykite, nes buvote su manimi nuo pradžių.“

16 „Tuos dalykus esu jums pasakęs, kad pasipiktinę nesukluptumėte [į nuodėmę]. 2 Jie pašalins jus iš sinagogų, ir netgi ateina laikas kiekvienam jus žudančiam [žmogui] manyti, kad atlieka tarnystę Dievui. 3 Ir tuos dalykus jie darys jums, nes jie nei Tėvo, nei manęs nepažino. 4 Bet tuos dalykus esu jums pasakęs, kad atėjus laikui atsimintumėte, kad pats apie juos kalbėjau jums. Ir tų dalykų nesakiau jums iš pradžių, nes buvau su jumis. 5 Bet dabar einu pas tą, kuris mane siuntė, ir nėra vienas iš jūsų manęs neklausia: „Kur eini?“ 6 Bet kadangi esu jums pasakęs tuos dalykus, liūdesys pripildė jūsų širdį. 7 Tačiau aš jums sakau tiesą: jums yra naudinga, kad aš išeinu, nes jei neišeisiu, pas jus neateis Paguodžiantis Užtarėjas, bet jei išeisiu, atsiųsiu jį pas jus. 8 Ir atėjęs jis įtikins pasaulį esant kaltą dėl nuodėmės, dėl teismo ir dėl teismo: 9 dėl nuodėmės, nes jie netiki manimi; 10 dėl teismo, nes einu pas savo Tėvą, ir nebeatysite manęs; 11 dėl teismo, nes šio pasaulio kunigaikštis yra nuteistas. 12 Dar daug dalykų turiu jums pasakyti, bet jūs dabar negalite pakelti. 13 Tačiau kai ateis anas [Paguodžiantis Užtarėjas], – tiesos Dvasia, – jis ves jus į visą tiesą, nes jis kalbės nesivadovaudamas savimi, bet kalbės, kokius tik dalykus išgirs, ir praneš jums tuos dalykus, kurie turi įvykti. 14 Jis pašlovins mane, nes jisims iš to, kas mano, ir jums praneš. 15 Visa, ką tik turi Tėvas, yra mano, todėl sakiau, kad jis ims iš to, kas mano, ir jums praneš. 16 [Prabėgs] trumpas laikas – ir manęs neregėsite, ir dar trumpas laikas – ir mane pamatysite, nes aš pas Tėvą einu.“ 17 Tada [kai kurie] iš jo mokytinių tarpusavyje pasakė: „Kas tai yra, ką jis mums sako: „[Prabėgs] trumpas laikas – ir manęs neregėsite, ir dar trumpas laikas – ir mane pamatysite“? Ir: „Nes aš pas Tėvą einu?““

18 Todėl jie klausinėjo: „Kas tai yra, ką jis sako: „[Prabėgs] trumpas laikas“? Nežinome, ką jis kalba.“ 19 Taigi, Jėzus žinojo, kad jie norėjo jį klausti, ir jiems tarė: „Ar klausinėjote vieni kitų dėl to, kad pasakiau: „[Prabėgs] trumpas laikas – ir manęs neregėsite, ir dar trumpas laikas – ir mane pamatysite“? 20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir raudosite, bet pasaulis džiaugsis. Ir jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu. 21 Moteris, kai ji gimdo, sielojasi, nes atėjo jos valanda, bet vos tik pagimdžiusi vaiką ji nebeprisimena kančios iš džiaugsmo, kad į pasaulį gimė žmogus. 22 Taip ir jūs dabar tikrai sielojatės, bet aš jus vėl pamatysiu, ir jūsų širdis džiaugsis. Ir jūsų džiaugsmo niekas neatima iš jūsų. 23 Ir tą dieną manęs nieko neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos. 24 Iki šiol nieko neprašėte mano vardu. Prašykite, ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnatviškas. 25 Šiuos dalykus jums esu pasakęs palyginimais, bet ateina laikas, kai nebe palyginimais kalbėsiu jums, bet atvirai apie Tėvą jums skelbsiu. 26 Tą dieną prašysite mano vardu, ir nesakau jums, kad už jus melsiu Tėvą aš pats, 27 nes pats Tėvas jus myli, kadangi jūs esate mane mylėję ir esate tikėję, kad būtent aš atėjau iš Dievo. 28 Išėjau iš Tėvo ir esu atėjęs į pasaulį. Vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą.“ 29 Jo mokytiniai jam tarė: „Štai dabar atvirai kalbi ir nebekalbi palyginimų. 30 Dabar žinome, kad žinai viską, ir tau nereikia, jog kas tavęs klausytų; iš to mes tikime, kad tu išėjęs nuo Dievo.“ 31 Jėzus jiems atsakė: „Ar dabar tikite? 32 Štai ateina valanda – net dabar yra atėjusi – jums išsisklaidyti kiekvienas prie savo daiktų ir palikti mane vieną, tačiau nesu vienas, nes su manimi yra Tėvas. 33 Tuos dalykus esu jums pasakęs, kad manyje turėtumėte ramybę. Pasaulyje turėsite prispaudimą, bet būkite drąsūs: pasaulį nugalėčiau būtent aš.“

17 Jėzus pasakė tuos dalykus ir pakėlė savo akis į dangų, ir tarė: „Tėve, atėjo valanda! Pašlovink savo Sūnų, kad ir tavo Sūnus pašlovintų tave, 2 kad, kaip jam esi davęs teisę valdyti kiekvieną žmogų, jis duotų amžiną gyvenimą visiems, kuriuos esi jam davęs. (aiōnios g166) 3 O tai yra amžinas gyvenimas: kad jie pažintų tave, vienintelį teisingą bei tikrą Dievą ir tavo siųstąjį Jėzų Kristų. (aiōnios g166) 4 Aš

pašlovinau tave žemėje, pabaigiau darbą, kurį man davei nuveikti. 5 O dabar tu, Tėve, pašlovink mane pas save ta šlove, kurią turėjau su tavimi prieš pasaulio buvimą. 6 Apreiškiau tavo vardą žmonėms, kuriuos man esi davęs iš pasaulio. Jie buvo tavo, ir man esi juos davęs, ir jie yra laikęsi tavo žodžio. 7 Dabar jie yra pažinę, kad visa, ką esi man davęs, yra iš tavęs. 8 Nes aš jiems daviau žodžius, kuriuos esi man davęs, ir jie [juos] priėmė ir tikrai pažino, kad aš nuo tavęs išėjau, ir jie įtikėjo, kad tu mane siuntei. 9 Aš meldžiu už juos. Ne už pasaulį meldžiu, bet už tuos, kuriuos esi man davęs, nes jie yra tavo. 10 Ir visi, kurie [yra] mano, yra tavo, ir kurie tavo, – mano, ir aš esu pašlovinatas per juos. 11 Ir dabar nebesu pasaulyje, bet šitie yra pasaulyje, o aš einu pas tave. Šventasis Tėve, išlaikyk savo vardu tuos, kuriuos esi man davęs, kad jie būtų viena kaip [ir] mes. 12 Kol buvau su jais pasaulyje, aš išlaikiau juos tavo vardu; saugojau tuos, kuriuos man davei, ir nė vienas iš jų nėra prarastas, tiktai pražūtis sūnus, kad išsipildytų šventraštis. 13 O dabar einu pas tave; ir šiuos dalykus kalbu pasaulyje, kad jie turėtų savyje išsipildžiusį mano džiaugsmą. 14 Aš esu jiems davęs tavo žodį, ir pasaulis jų nekontentė, nes jie nėra iš pasaulio, kaip ir aš nesu iš pasaulio. 15 Nemeldžiu, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad saugotum juos nuo blogio. 16 Jie nėra iš pasaulio, kaip ir aš nesu iš pasaulio. 17 Šventink juos savo tiesa! Tavo žodis yra tiesa. 18 Kaip tu mane siuntei į pasaulį, taip ir aš juos siunčiau į pasaulį. 19 Ir jų labai aš pašventinu save, kad ir jie iš tiesų būtų pašventinti. 20 Tačiau meldžiu ne vien už šituos, bet ir už tuos, kurie per jų žodį įtikės manimi, 21 kad jie visi būtų viena, kaip tu, Tėve, [esi] manyje, ir aš tavyje. [Meldžiu], kad ir jie mumyse būtų viena, idant pasaulis tikėtų, jog tu esi mane siuntęs. 22 Ir tą šlovę, kurią man davei, aš jiems daviau, kad jie būtų viena taip, kaip ir mes esame viena: 23 aš juose, ir tu manyje, idant jie būtų iki galo suvienyti, ir kad pasaulis žinotų, jog tu mane siuntei ir juos mylėjai taip, kaip mylėjai mane. 24 Tėve, aš noriu, kad ir tie, kuriuos man davei, būtų su manimi ten, kur aš esu, idant jie matytų mano šlovę, kurią man davei, nes mylėjai mane prieš pasaulio įkūrimą. 25 O teisusis Tėve, pasaulis tavęs nepažinojo, bet aš tave pažinojau, ir šitie pažino, kad tu mane siuntei. 26 Ir supažindinau juos su tavo vardu ir [dar] supažindinsiu, kad

meilė, kuria mane mylėjai, būtų juose, ir aš juose.

18 Pasakęs tuos [žodžius], Jėzus išėjo su savo mokytiniais į kitą žiemą tekančio upelio „Kedron“ pusę, kur buvo sodas, į kurį įėjo jis ir jo mokiniai. 20 Jo išdavikas Judas taip pat žinojo tą vietą, nes Jėzus dažnai ten susieidavo su savo mokiniais. 3 Taigi Judas, gavęs būrį [kareivių] ir patikėtinių iš aukštųjų kunigų ir fariziejų, atėjo ten su žibintais, deglais ir ginklais. 4 Todėl Jėzus, žinodamas visa, kas jam atsitinka, išėjo [į priekį] ir jiems tarė: „Ko ieškote?“ 5 Jie atsakė jam: „Jėzus Nazariečio“. Jėzus jiems tarė: „Aš ESU [tas]“. O jo išdavikas Judas irgi stovėjo su jais. 6 Taigi, kai tik jis ištarė jiems: „Aš ESU [tas]“, jie atsitraukė ir parpuolė ant žemės. 7 Tada jis vėl juos paklausė: „Ko ieškote?“ Ir jie tarė: „Jėzus Nazariečio“. 8 Jėzus atsakė: „Jums pasakiau, kad Aš ESU [tas]. Taigi jei ieškote manęs, [tai] leiskite šitiems pasišalinti“, – 9 kad išsipildytų žodis, kurį jis buvo pasakęs: „Iš tų, kuriuos man davei, nepraradau nė vieno“. 10 Tada Simonas Petras, kuris turėjo kalaviją, išsitraukė ją, smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę ausį. O to tarno vardas buvo Malkus. 11 Tada Jėzus pasakė Petriui: „Kišk savo kalaviją į makštį! Argi neturėčiau gerti tos taurės, kurią Tėvas man yra davęs?“ 12 Tada būrys, jo vadas ir žydų patikėtiniai sučiupo Jėzų, jį surišo 13 ir nuvedė jį pirma pas Aną, nes jis buvo uošvis Kajafo, kuris tais metais buvo vyriausiasis kunigas. 14 O Kajafas buvo tas, kuris buvo pataręs žydams, kad yra naudinga, [jog] vienas žmogus mirtų už liaudį. 15 O paskui Jėzų nusekė Simonas Petras ir kitas mokininis. Tas mokininis buvo pažįstamas vyriausiajam kunigui ir įėjo su Jėzumi į vyriausiojo kunigo kiemą. 16 Bet Petras liko stovėti prie durų. Tada išėjo anas mokininis, kuris buvo pažįstamas vyriausiajam kunigui, ir kalbėjo su durininke ir įsivedė Petrą. 17 Tada tarnaitė durininkė pasakė Petriui: „Ar ir tu nesi [vienas] iš šito žmogaus mokytinių?“ Jis pasakė: „Nesu!“ 18 O ten stoviniavo tarnai ir patikėtiniai, dėl šalčio susikūrę ugnį iš anglių. Petras taip pat buvo su jais, stovinėdamas ir šildydamasis. 19 Tada vyriausiasis kunigas paklausė Jėzaus apie jo mokytinius ir apie jo mokslą. 20 Jėzus jam atsakė: „Aš viešai kalbėjau pasauliui. Aš visada mokiau sinagogoje ir šventykloje, kur visuomet susieina

žydai, ir slapčia nieko nekalbėjau. 21 Kodėl mane klausinėji? Klausinėk tuos, kurie yra girdėję, ką jiems kalbėjau. Štai jie žino, ką aš sakiau.“ 22 Ir jam tai pasakius, vienas iš šalia stovinčių patikėtinių daužė Jėzui [per veidą], sakydamas: „Šitai tu atsakai vyriausiajam kunigui?!“ 23 Jėzus jam atsakė: „Jei neteisingai pasakiau, liudyk apie tai, kas neteisinga, bet jei teisingai, kam mane muši?“ 24 (Taigi, Anas pasiuntė jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.) 25 Tuo tarpu Simonas Petras bestovėjo ir šildėsi. Todėl jie tarė jam: „Ar ir tu nesi [vienas] iš jo mokytinių?“ Jis išsigynė, sakydamas: „Nesu!“ 26 Vienas iš vyriausiojo kunigo tarnų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: „Argi aš tavęs nemačiau sode kartu su juo?“ 27 Tada Petras vėl išsigynė, ir tuojau pragydo gaidys. 28 Tada jie nuvedė Jėzų nuo Kajafo į teismo aikštę, – o buvo anksti, – bet jie patys nėjo į teismo aikštę, kad nesusiterštų, bet kad galėtų valgyti Aplenkimo [avinėlių]. 29 Tada Pilotas išėjo pas juos ir tarė: „Kokį kaltinimą keliate prieš šitą žmogų?“ 30 Jie atsakydami jam tarė: „Jeigu jis nebūtų blogadarys, nebūtume tau jo perdavę.“ 31 Tada Pilotas tarė jiems: „Jį paimekite jūs patys ir jį teiskite pagal savo įstatymą!“ Tada žydai jam tarė: „Mums neteisėta nė vieno nužudyti“, – 32 kad išsipildytų Jėzaus žodis, kurį jis buvo pasakęs, nurodydamas, kokia mirtimi jam numatyta mirtis. 33 Tada Pilotas vėl įėjo į teismo aikštę ir pasišaukė Jėzų ir jam tarė: „Ar tu esi žydų karalius?“ 34 Jėzus jam atsakė: „Ar tu tai sakai vadovaudamasis savimi, ar kiti apie mane tau pasakė?“ 35 Pilotas atsakė: „Nejaugi aš esu žydas?! Tavo tauta ir aukštieji kunigai tave man perdavė. Ką padarei?“ 36 Jėzus atsakė: „Mano karalystė yra ne iš šio pasaulio. Jeigu mano karalystė būtų iš šio pasaulio, tuomet mano pavaldiniai kovotų, kad aš nebūčiau atiduotas žydams. Bet iš tikrųjų mano karalystė nėra iš čia.“ 37 Todėl Pilotas jam tarė: „Vadinasi, tu esi karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu [tai] sakai, nes aš esu karalius. Aš tam esu gimęs ir tam atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kuris yra iš tiesos, klauso mano balso.“ 38 Pilotas jam pasakė: „Kas yra tiesa?“ Ir tai taręs jis vėl išėjo pas žydus ir jiems tarė: „Aš nerandu jame jokios kaltės. 39 Vis dėlto jūs turite paprotį, kad per Aplenkimo [šventę] paleisčiau jums vieną [suimtąjį]. Taigi ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“ 40 Tada jie

visi vėl šaukė, sakydami: „Ne šitą, bet Barabą!“ O Barabas buvo plėšikas.

19 Tad Pilotas tuomet paėmė Jėzų ir nuaplakdino. 2 Ir kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, uždėjo jam ant galvos ir apsiautė jį purpurine skraiste 3 ir tarė: „Sveikas, žydų karaliau!“, ir vis daužė Jėzui [per veidą]. 4 Taigi Pilotas dar kartą išėjo [laukan] ir jiems tarė: „Štai išvedu jį jums, kad žinotumėte, jog nerandu jokios kaltės jame.“ 5 Tada Jėzus išėjo [laukan] nešinas erškėčių vainiku ir purpurine skraiste. O [Pilotas] jiems tarė: „Štai žmogus!“ 6 Taigi, kai aukštieji kunigai ir patikėtiniai jį pamatė, jie šaukė, sakydami: „Nukryžiuk [jį], nukryžiuk!“ Pilotas jiems tarė: „Jį paimekite jūs patys ir nukryžiukite, nes aš jame nerandu kaltės!“ 7 Žydai jam atsakė: „Mes turime įstatymą, ir pagal mūsų įstatymą jis turi mirti, nes jis paskyrė save Dievo Sūnumi.“ 8 Taigi, kai Pilotas išgirdo tą pasakymą, jis dar labiau išsigando 9 ir vėl nuėjo į teismo aikštę ir pasakė Jėzui: „Iš kur tu esi?“ Bet Jėzus jam neatsakė. 10 Tada Pilotas jam tarė: „Nekalbi su manimi? Ar nežinai, kad turiu valdžią tave nukryžiuoti ir turiu valdžią tave paleisti?!“ 11 Jėzus atsakė: „Tu prieš mane neturėtum jokios valdžios, jei tau nebūtų duota iš aukštybių. Todėl tas, kuris mane perdavė tau, turi didesnę nuodėmę.“ 12 Ir nuo tol Pilotas vis pasistengė jį paleisti, bet žydai vis šaukė, sakydami: „Jei šitą paleisi, nesi ciesoriaus draugas. Kiekvienas, kuris darosi karaliumi, kalba prieš ciesorių.“ 13 Tada Pilotas, išgirdęs tą pasakymą, išvedė Jėzų laukan ir atsisėdo į teismo krasę vietoje, pavadintoje „Akmenų grindinys“, o hebrajiškai – Gabata. 14 O tai buvo Aplenkimo [šventės] Pasirengimo [diena] ir apie šeštą valandą. Ir jis tarė žydams: „Štai jūsų karalius!“ 15 Bet jie šaukė: „Šalin, šalin! Nukryžiuk jį!“ Pilotas jiems tarė: „Ar man nukryžiuoti jūsų karalių?“ Aukštieji kunigai atsakė: „Neturime karaliaus, tik tai ciesorių!“ 16 Taigi tuomet jis atidavė jiems jį, kad būtų nukryžiuotas. O jie paėmė ir nusivedė Jėzų. 17 Ir jis, nešdamas savo kryžių, išėjo į vadinamąją Kaukolės vietą, kuri hebrajiškai vadinama Golgota, 18 kur jie nukryžiavo jį, o su juo kitus du vienoje ir antroje pusėje, bet Jėzų viduryje. 19 O be to Pilotas parašė užrašą ir prisegė [jį] prie kryžiaus. Buvo parašyta: „Jėzus Nazaretis, žydų karalius.“ 20 Tad šį užrašą skaitė daugybė

žydų, nes vieta, kur Jėzus buvo nukryžiuotas, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, graikiškai [ir] lotyniškai. 21 Tad žydų aukštieji kunigai tarė Pilotui: „Nerašyk: „Žydų Karalius“, bet, „Šitas sakė: „Aš esu žydų Karalius“.“ 22 Pilotas atsakė: „Ką parašiau, parašiau!“ 23 O kareiviai, kai buvo nukryžiuavę Jėzų, paėmė jo drabužius ir padalijo juos į keturias dalis – kiekvienam kareiviui po dalį; [pasiėmė] ir tuniką. O tunika buvo be siūlės, nuo viršaus ištisai austa. 24 Todėl jie vieni kitiems tarė: „Neplėšykime jos, bet meskime dėl jos burtą, kam teks“, – kad išsipildytų šventraštis, kuris sako: „Jie pasidalijo tarpusavyje mano drabužius ir dėl mano apdaro metė burtą.“ Būtent dėl to kareiviai padarė šituos dalykus. 25 Tuo tarpu prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina bei jo motinos sesuo, Kleopo [žmona] Marija, ir Marija Magdaliėtė. 26 Taigi Jėzus, pamatęs motiną ir šalia stovintį mokytinį, kurį jis mylėjo, tarė savo motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“ 27 Po to jis tarė mokytiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos tas mokytinis pasiėmė ją į savo [namus]. 28 Po to, žinodamas, jog jau viskas atlikta, kad išsipildytų šventraštis, Jėzus tarė: „Trokštu.“ 29 O tenai buvo pastatytas indas, pilnas acto. Ir jie, pripildę kempinę acto ir uždėję [ją] ant yzopo [šakelės], prikišo prie jo burnos. 30 Taigi, kai Jėzus buvo ėmęs acto, jis tarė: „Atlikta!“ Ir, nulenkęs galvą, atidavė dvasią. 31 Taigi, dėl to, kad buvo Pasirengimo [diena], žydai, kad kūnai neliktų ant kryžiaus per šabą, – nes ta šabo diena buvo didi, – prašė Pilotą, kad būtų sulaužytos jų kojos ir [kūnai] būtų nuimti. 32 Tad atėjo kareiviai ir sulaužė pirmojo kojas, taip pat kito, kuris buvo su juo nukryžiuotas. 33 Bet kai, priėję prie Jėzaus, pamatė jį jau mirus, jie nebelaužė jam kojų, 34 tik vienas iš kareivių ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens. 35 Ir tas, kuris [tai] matė, yra paliudijęs (ir jo liudijimas yra tiesa, ir jis žino, kad sako tiesą), kad tikėtumėte jūs. 36 Nes šitie dalykai įvyko, kad išsipildytų šventraštis: Nė vienas jo kaulas nebus sulaužytas. 37 Ir vėl, kitas šventraštis sako: „Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė.“ 38 Ir po šitų [įvykių] Juozapas iš Arimatėjos, būdamas Jėzaus mokytinis, – tik slaptas dėl žydų baimės, – paprašė Pilotą, kad [tas jam] leistų pasiimti Jėzaus kūną, ir Pilotas leido. Tad jis atėjo ir pasiėmė Jėzaus kūną. 39 Taip pat atėjo ir Nikodemas, kuris iš pradžių

buvo atėjęs pas Jėzų nakčia, atnešdamas apie šimto svarų miros ir alavijo mišinio. 40 Taigi, jie paėmė Jėzaus kūną ir suvyniojo jį į linines drobulės su kvepalais, kaip yra paprotys žydams, paruošti laidojimui. 41 O toje vietoje, kur jis buvo nukryžiuotas, buvo sodas, o tame sode naujas kapo rūsys, kuriame dar niekas nebuvo laidotas. 42 Taigi dėl žydų Pasirengimo [dienos] jie ten paguldė Jėzų, nes kapas buvo arti.

20 Pirmąją savaitės [dieną], anksti, kai dar buvo tamsu, atėjo Marija Magdaliėtė prie kapo ir pamatė nuo kapo rūsio [angos] nuristą akmenį. 2 Tad ji nubėgo ir atbėgo pas Simoną Petrą ir pas kitą mokytinį, kurį mylėjo Jėzus, ir jiems pasakė: „Jie paėmė Viešpatį iš kapo, ir nežinome, kur jį padėjo!“ 3 Taigi Petras ir tas kitas mokytinis išėjo ir leidosi prie kapo. 4 Ir abu bėgo kartu, bet [tas] kitas mokytinis pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapą. 5 Ir pasilenkęs jis pamatė padėtas linines drobulės, tačiau neįėjo. 6 Tada Simonas Petras atėjo sekdamas paskui jį ir įėjo į kapo rūšį, ir matė padėtas linines drobulės 7 bei skepetą, buvusią ant jo galvos, ne prie drobulių gulinčią, bet atskirai suvyniotą į vieną vietą. 8 Tuomet tad įėjo ir kitas mokytinis, kuris pirmas atėjo prie kapo – ir pamatė ir patikėjo. 9 Mat jie šventraščio dar nebuvo supratę, kad jis turi prisikelti iš numirusiųjų. 10 Tada tie mokytiniai vėl parėjo į savuosius namus. 11 O Marija verkdamas stovėjo lauke palei kapą. Taigi, beverkdama ji pasilenkė į kapo vidų 12 ir pamatė du angelus baltais [drabužiais] sėdinčius: vieną galvūgalyje, o kitą kojų [vietoje], kur buvo paguldytas Jėzaus kūnas. 13 Ir jie tarė jai: „Moterie, kodėl verki?“ Ji tarė jiems: Todėl, kad jie paėmė mano Viešpatį, ir nežinau, kur jį „padėjo.“ 14 Ir tuos [žodžius] pasakiusi ji atsuko atgal ir pamatė stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai buvo Jėzus. 15 Jėzus tarė jai: „Moterie, kodėl verki? Ko ieškai?“ Manydama, kad jis esąs sodininkas, ji tarė jam: „Gerbiamas, jei tamsta išnešei jį, pasakyk man, kur jį padėjai, ir aš jį pasiimsiu.“ 16 Jėzus jai tarė: „Marija!“ Ji atsuko ir jam tarė: „Rabuni!“ (verčiant būtų pasakyta „Mokytojau!“). 17 Jėzus jai sako: „Neliesk manęs, nes dar nesu pakilęs pas savo Tėvą. Bet eik pas mano brolius ir jiems pasakyk: „Aš pakylu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą.“ 18 Marija Magdaliėtė atėjo pranešdama mokytiniams, kad ji mačiusi

Viešpatį, ir [kad] jis pasakė jai tuos [žodžius]. **19** „Užmeskite tinklą į dešinę pusę [nuo] valties, Taigi, tą dieną, pirmąją savaitės [dieną], vakarui atėjus ir durims, kur buvo susirinkę mokytiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir jiems pasakė: „Ramybė jums!“ **20** Ir tai pasakęs, jis parodė jiems [savo] rankas ir savo šoną. Išvydę Viešpatį, mokytiniai dėl to nudžiugo. **21** Tada Jėzus vėl jiems tarė: „Ramybė jums! Kaip Tėvas yra mane siuntęs, taip ir aš jus siunčiu.“ **22** Ir tai pasakęs jis kvėpė į [juos] ir jiems taria: „Priimkite Šventąją Dvasią: **23** kieno tik nuodėmes atleisite, tiems jos yra atleistos; kieno tik [nuodėmes] sulaukysite, jos yra sulaukytos.“ **24** Tačiau, kai atėjo Jėzus, Tomo, vadinamo Didymu, vieno iš Dvylikos, su jais nebuvo. **25** Tad kiti mokytiniai jam tarė: „Mes matėme Viešpatį!“ Bet jis tarė jiems: „Jei nepamatysiu jo rankose vinių žymės ir neįdėsiu savo piršto į vinių žymę ir neiškišiu savo rankos į jo šoną, [tuo] visai netikėsiu.“ **26** Ir po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje, ir Tomas su jais. Durims esant užrakintoms, Jėzus atėjo, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ **27** Paskui jis pasakė Tomui: „Ištiesk čia savo pirštą, ir apžiūrėk mano rankas, ir ištiesk čia savo ranką ir įkišk į mano šoną, – ir nebūk netikintis, bet tikintis!“ **28** Ir Tomas atsakydamas tarė jam: „Mano Viešpatie ir mano Dieve!“ **29** Jėzus jam pasakė: „Tomai, tu esi tikėjęs todėl, kad esi mane matęs; tie, kurie nematė, tačiau tikėjo, [yra] palaiminti!“ **30** Žinoma, savo mokytinių akivaizdoje Jėzus padarė ir daug kitų antgamtinių ženklų, kurie nėra surašyti šioje knygoje. **31** O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte gyvybę jo vardu.

21 Po šių dalykų Jėzus vėl pasirodė mokytiniams prie Tiberiados jūros. Ir jis pasirodė šitaip. **2** Buvo kartu Simonas Petras ir Tomas, vadinamas Didymu, taip pat Natanaelis iš Galilėjos Kanos, ir Zebediejaus [sūnūs], ir kiti du iš jo mokytinių. **3** Simonas Petras jiems tarė: „Einu žvejoti.“ Jie jam atsiliepė: „Ir mes einame su tavimi.“ Jie išėjo ir tuojau sulipo į valtėlę, bet tą naktį nieko nesugavo. **4** Rytui jau išaušus, Jėzus stovėjo ant kranto, Bet mokytiniai nepažino, kad tai buvo Jėzus. **5** Tada Jėzus jiems tarė: „Vaikai, neturite kokio maisto, ar ne?“ Jie atsakė jam: „Ne“. **6** Tad jis jiems tarė:

„Užmeskite tinklą į dešinę pusę [nuo] valties, ir rasite.“ Taigi jie užmetė, ir jau nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės. **7** Todėl tas mokytinis, kurį Jėzus mylėjo, pasakė Petru: „Tai Viešpats!“ O Simonas Petras, išgirdęs, kad tai esąs Viešpats, apsijuosė žvejo drabužiu, nes buvo neapsirengęs, ir metėsi į jūrą. **8** O kiti mokytiniai atvyko valtele, nes buvo netoli nuo sausumos – tik [už] daugmaž dviejų šimtų uolekčių – atitempdami tinklą su žuvimis. **9** Tada, kai jie išlipo į sausumą, jie pamatė paruoštas medžio anglių žėrinčias žaraites ir ant [jų] padėtą žuvį – taip pat duoną. **10** Jėzus jiems pasakė: „Atneškite iš žuvų, kurias ką tik sugavote.“ **11** Simonas Petras nuėjo ir išvilko į sausumą tinklą, pilną didelių žuvų, [iš viso] šimtą penkiasdešimt tris. Ir [nors] jų buvo tiek daug, [tačiau] tinklas nesuplyšo. **12** Jėzus jiems tarė: „Ateikite šen, valgykite!“ Ir nė vienas iš mokytinių nedrįso jo klausiti: „Kas tu esi?“, [nes]jie žinojo, jog tai yra Viešpats. **13** Taigi Jėzus priėjo, paėmė duonos ir davė jiems, taip pat ir žuvies. **14** Tai [buvo] jau trečias kartas, [kai] Jėzus, prikeltas iš numirusiųjų, pasirodė mokytiniams. **15** Tad jiems pavalgius Jėzus tarė Simonui Petru: „Simonai, Jonos [sūnau], ar myli mane labiau negu šitie?“ Jis jam tarė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jis sako jam: „Vis maitink mano avinėlius.“ **16** Jis vėl, antrą kartą, jam pasakė: „Simonai, Jonos [sūnau], ar myli mane?“ Tas jam tarė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jis jam pasakė: „Vis ganyk mano avis.“ **17** Jis trečią kartą jam pasakė: „Simonai, Jonos [sūnau], ar myli mane?“ Petras nuliūdo, kad jis sakė jam trečią kartą: „Ar myli mane?“ Ir jis tarė jam: „Viešpatie, tu žinai viską; tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Vis maitink mano avis. **18** Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai buvai jaunas, susijuosdavai ir vaikščiodavai, kur norėjai. Bet kai pasensi, ištiesi savo rankas, ir kitas tave apjuos ir ves, kur tu nenori.“ **19** Tai jis kalbėjo nurodydamas, kokia mirtimi [Petras] pašlovinsiąs Dievą. Ir tai pasakęs, jis [dar] jam tarė: „Sek paskui mane!“ **20** Tada Petras atsikukęs pamatė iš paskos einantį mokytinį, kurį Jėzus mylėjo, kuris taip pat per vakarienę buvo atsilošęs ant [Jėzaus] krūtinės ir taręs: „Viešpatie, kas yra tas, kuris tave išduos?“ **21** Petras, matydamas jį, tarė Jėzui: „Viešpatie, o kas šitam [bus]?“ **22** Jėzus jam tarė: „Jeigu norėčiau, kad jis pasiliktu,

kol ateisiu, kas [gi] tau? Tu sek paskui mane.“
23 Tad tas pasakymas pasklido tarp brolių, jog tasai mokytinis nemirsių. Bet Jėzus jam nesakė, kad jis nemirsių, tik: „Jeigu norėčiau, kad jis pasiliktu, kol ateisiu, kas [gi] tau?“ **24** Šis [ir] yra tas mokytinis, kuris liudija apie tuos dalykus ir juos užrašė, ir mes žinome, kad jo liudijimas yra tiesa. **25** Ir yra taip pat daug kitų dalykų, – kiek tik padarė Jėzus, – kuriuos užrašius po vieną, [tai] manau, [kad] net pats pasaulis nesutalpintų knygų, [kurių būtų] parašytos. Amen.

Romiečiams

1 Paulius, Jėzaus Kristaus tarnas, pašauktas apaštalas, išskirtas Dievo evangelijai, **2** kurią jis iš anksto pažadėjo per savo pranašus Šventuosiuose Raštuose, **3** apie jo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, kuris kūno atžvilgiu pasidarė iš Dovydo sėklos **4** ir pagal šventumo Dvasią buvo paskelbtas galingu Dievo Sūnumi per prisikėlimą iš numirusių, **5** per kurį mes gavome malonę ir apaštalybę, kad jo vardo labui būtų paklusnumas tikėjimui tarp visų kitataučių, **6** tarp kurių esate ir jūs – Jėzaus Kristaus pašauktieji; **7** visiems Romoje esantiems Dievo mylimiesiems, pašauktiems šventiesiems. Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **8** Pirmiausia aš dėkoju savo Dievui per Jėzų Kristų už jus visus, kad jūsų tikėjimas [yra] apskelbiamas visame pasaulyje. **9** Nes Dievas, kuriam aš tarnauju savo dvasia jo Sūnaus Evangelijoje, yra mano liudytojas, kaip be paliovos miniu jus savo maldose, visuomet **10** prašydamas, kad kokių nors būdu dabar – pagaliau – Dievo valioje sėkmingai nukeliaučiau pas jus. **11** Nes aš trokštu jus pamatyti, kad galėčiau jums duoti kokią dvasinę dovaną jūsų sutvirtinimui, **12** tai yra, kad būčiau pas jus paskatinamas bei guodžiamas kartu su jumis per bendrą tikėjimą – ir jūsų ir mano. **13** Bet nenoriu, broliai, kad nežinotumėte, jog daug kartų nusistačiau atvykti pas jus, – bet iki šiol buvau sukliudytas, – kad turėčiau kiek vaisių ir tarp jūsų, kaip ir tarp kitų kitataučių. **14** Aš esu skolininkas tiek graikams, tiek barbarams, tiek išmintingiesiems, tiek neišmanantiems. **15** Taigi mano būsena tokia – esu noringas skelbti Evangeliją ir jums, esantiems Romoje, **16** nes aš nesigėdiju Kristaus Evangelijos, kadangi ji yra Dievo jėga išgelbėti kiekvienam, kuris pasitiki, pirma žydui, taip pat ir graikui; **17** nes joje Dievo teisumas apreiškiamas iš tikėjimo į tikėjimą, kaip yra parašyta: O teisusis tikėjimu gyvens. **18** Nes iš Dangaus apreiškia Dievo rūstybė ant kiekvienos bedievystės ir [kiekvieno] neteisumo žmonių, kurie tiesą užgniauzia neteisumu, **19** todėl, kad tai, kas akivaizdžiai žinoma apie Dievą, jiems yra aišku, kadangi Dievas jiems aiškiai parodė. **20** Nes jo nematomos [ypatybės] – tiek jo amžinoji jėga, tiek ir dievytė – yra aiškiai

matomos nuo pasaulio sukūrimo, suvokiamos per kūrinius; dėl to jie yra nepateisinami, **(aidios g126)** **21** todėl kad, pažinę Dievą, nei šlovino jo kaip Dievo, nei dėkojo, bet savo sumanymų atžvilgiu jie pasidarė beprasmišiais, ir jų neišmani širdis sutemo. **22** Teigdami esą išmintingi, jie sukvailėjo **23** ir negendančio Dievo šlovę išmainė į tai, kas panašu į gendančio žmogaus, ir paukščių, ir keturkojų, ir roplių atvaizdą. **24** Todėl ir Dievas taip juos perdavė netyrumui per jų pačių širdžių geidulius, kad tarpusavyje jie gėdingai elgėsi su savo kūnais. **25** Jie Dievo tiesą išmainė į melą ir garbino bei tarnavo verčiau tam, kas sukurta, negu Kūrėjui, kuris yra palaimintas amžinai. Amen. **(aiōn g165)** **26** Dėl šios priežasties Dievas juos perdavė į gėdingas aistras, nes ir jų moteriškės išmainė fiziškai prigimtinį santykiavimą į fizinei prigimčiai priešingą; **27** tokiu pat būdu ir vyriškiai, palikę fiziškai prigimtinį santykiavimą su moteriške, savo pageidime užsidedė vienas kitam, vyriškiai su vyriškiais darydami tai, kas gėdos verta, ir gaudami savyje būtiną atpildą už savo nuklydimą. **28** Ir lygiai kaip jie nelaike priimtina aiškiaje pažinime išlaikyti Dievo, Dievas juos perdavė į atmestinai vertintą protavimo [būseną] daryti neprideramų dalykų. **29** Jie – pripildyti visokio neteisumo, paleistuvystės, piktybės, gobštumo, blogumo; [jie] – pilni pavydo, žmogžudystės, mesantaikos, suktybės, piktos valios; [jie] – šnibždeikos, **30** šmeižikai, nekenčiantys Dievo, išžilūs, išdidūs, pagyrūnai, blogo išradėjai, neklusnūs tėvams, **31** neišmanūs, nesilaikantys susitarimų, nebranginantys artimųjų, nesutaikomi, negailestingi. **32** Jie, puikiai žinodami Dievo teisingą sprendimą, kad tie, kurie daro tokius dalykus, yra mirties verti, ne tik juos daro, bet ir visiškai pritaria [taip] darantiems.

2 Todėl esi nepateisinamas, kas bebūtum, o žmogau, kuris teisi, nes dėl ko teisi kitą, dėl to paties nuteisi save, kadangi tu, kuris teisi, darai tuos pačius [dalykus]. **2** Bet mes žinome, kad Dievo teisumas prieš tuos, kurie daro tokius dalykus, remiasi tiesa. **3** Ir ar taip manai, o žmogau, kuris teisi tokius dalykus darančius ir [pats] juos darai, kad tu išvengsi Dievo teismo?! **4** Arba, ar tu niekini jo gerumo bei pakantumo bei didžios kantrybės turtus, nenutuokdamas, kad Dievo gerumas veda tave į atgailą? **5** Bet

savo užkietėjimu ir neatgailaujančia širdimi [pats] sau kaupi rūstybę rūstybės ir Dievo teisingo nuosprendžio apreiškimo dienai; **6** jisai atlygins kiekvienam pagal jo darbus: **7** viena vertus, amžinu gyvenimu tiems, kurie, išsvermingai darydami gera, ieško šlovės ir garbės ir negendamumo, (aiōnios gl166) **8** bet kita vertus, įtūžiu ir rūstybe tiems, kurie [yra] priešiški garbėtroškos ir atsisako būti tiesos įtikinti bei jai paklusti, bet yra neteisumo įtikinami ir jam paklusta; **9** prispaudimas ir sielvartas sielai kiekvieno žmogaus, kuris įvykdo bloga, pirma žydui, taip pat ir graikui; **10** bet šlovė, pagarba ir ramybė kiekvienam, darančiam gera – pirma žydui, taip pat ir graikui. **11** Priežastis [yra tokia]: Dievas nėra šališkas. **12** Nes visi, kurie nusidėjo be Įstatymo, be Įstatymo ir pražus; ir visi, kurie nusidėjo Įstatymo ribose, bus Įstatymu teisiami – **13** (nes ne Įstatymo atidūs klausytojai teisūs Dievo akivaizdoje, bet Įstatymo atlikėjai bus išteisinti, **14** nes kada tik kitataučiai, kurie neturi Įstatymo, iš prigimties daro Įstatymo [numatytų] dalykų, šitie, neturėdami Įstatymo, yra patys sau įstatymas: **15** tokie parodo savo širdyse įrašytą įstatymo darbą, jų sąžinei kartu [tiems dalykams] paliudijant, ir [jų] mintims tuo tarpu [juos] kaltinant arba net ginant) – **16** tą dieną, kai Dievas, anot mano evangelijos, teis žmonių paslaptis per Jėzų Kristų. **17** Žiūrėk! Tu vadinieš žydas, ir pasikliauji įstatymu, ir giriesi Dievu, **18** ir žinai jo valią, ir iš įstatymo pamokytas, laikai išmėgintais bei priimtinais tuos dalykus, kurie yra geriausi, **19** be to, esi įsitikinęs esąs aklyjų vedlys, šviesa tų, kurie yra tamsoje, **20** kvailųjų auklėtojas, vaikelių mokytojas, įstatyme turįs pažinimo ir tiesos įkūnijimą. **21** Taigi, tu, kuris mokai kitą, ar savęs nepamokai? Tu, kuris skelbi, [kad] nevalia vogti, ar tu vagi? **22** Tu, kuris sakai, [kad] nevalia svetimauti, ar tu svetimauji? Tu, kuris bjauriesi stabais, ar apiplėši šventoves? **23** Tu, kuris giriesi įstatymu, įstatymo laužymu ar darai Dievui negarbę? **24** Nes, kaipgi yra parašyta, DĖL JŪSŲ ŠMEIŽIAMAS DIEVO VARDAS TARP KITATAUČIŲ. **25** Nes apipjaustymas iš tiesų naudingas, jei vykdam įstatymą, bet jei esi įstatymo laužytojas, tavo apipjaustymas yra tapęs neapipjaustymu. **26** Todėl, jei neapipjaustytasis laikytųsi įstatymoteisumo, argi jo neapipjaustymas nebus įskaitytas

kaip apipjaustymas? **27** Ir, argi iš prigimties neapipjaustytasis, kuris vykdo įstatymą, neteis tavęs, kuris turėdamas [įstatymo] raidę ir apipjaustymą, [esi] įstatymo laužytojas? **28** Nes tas nėra žydas, kuris yra [toks] išoriškai, ir tas nėra apipjaustymas, kuris išoriškas, kūne [atliktas]; **29** bet tas [yra] žydas, kuris [toks] viduje, ir tas [yra] apipjaustymas, kuris [yra] Dvasia – ne raide – [atliktas] širdies [apipjaustymas]; tokiam pagyrimas [ateina] ne iš žmonių, bet iš Dievo.

3 Koks tada žydo pranašumas arba kokia apipjaustymo nauda? **2** Didžiulė – kiekvienu atžvilgiu! Svarbiausia gi tikrai, kad jiems buvo patikėti Dievo pranašiški pranešimai. **3** O tai kas, jeigu kai kurie netikėjo? Ar jų netikėjimas Dievo ištikimybę pavers niekais? **4** Anaipat! Ne! Verčiau, Dievas tesirodo tiesakalbis, bet kiekvienas žmogus – melagis, kaip yra parašyta: Kas būtum išteisintas savo pasakymais ir laimėtum, kai teisiamsi su tavimi. **5** Bet jei mūsų neteisumas Dievo teisumą daro ryškų, ką mes sakysime?! Ar Dievas neteisus, kuris išlieja rūstybę?! (Kalbu kaip žmonėms būdinga.) **6** Anaipat! Ne! Kaip tada Dievas teis pasaulį?! **7** [Toks būtų] pagrindas: jei per mano melagystę Dievo tiesa plėtojosi jo šlovei, tai kam aš dar teisiamas kaip nusidėjęlis? **8** Ir kodėl ne [šitaip] – (kaip esame šmeižiami, ir kaip kai kurie tvirtina mus sakant): „Darykime bloga, kad išeitų gera?“ Tokių nuteisimas yra teisingas. **9** Ką gi? Ar mes geresni? Visai ne! Nes mes prieš tai įrodėme, [kad] tiek žydai, tiek graikai – visi yra nuodėmės valdžioje, **10** kaip yra parašyta: NĖRA TEISAUS, NĖRA NĖ VIENO. **11** NĖRA IŠMANANČIO, NĖRA KAS DIEVO IEŠKO. **12** JIE VISI NUSISUKO [NUO KELIO], KARTU PASIDARĖ NENAUDINGI; NĖRA KAS DARO GERA, NĖRA NĖ VIENO. **13** JŪ GERKLĖ ATVERSTAS KAPAS, SAVO LIEŽUVIAIS JIE APGAUDINĖJA, GYVAČIŲ NUODAI PO JŪ LŪPOMIS. **14** JŪ BURNA PILNA KEIKSMO IR KARTUMO. **15** JŪ KOJOS EIKLIOS KRAUJUI IŠLIETI, **16** JŪ KELIUOSE SUNAIKINIMAS IR NELAIMĖ, **17** IR TAIKOS KELIO JIE NEPAŽINO; **18** PRIEŠ JŪ AKIS NĖRA DIEVO BAIMĖS. **19** Mes gi žinome, kad ką tik sako įstatymas, jis sako tiems, kurie to įstatymo ribose, kad būtų užčiaupta kiekviena burna, ir visas pasaulis būtų kaltas prieš Dievą. **20** Todėl įstatymo darbais

jo akyse nebus išteisintas joks kūnas, nes per įstatymą nuodėmė aiškiai suvokiama. **21** Bet dabar yra apreikštas Dievo teisumas – (atskiras nuo įstatymo), – apie kurį liudija įstatymas ir Pranašai, – **22** tai – Dievo teisumas, [kuris] per tikėjimą Jėzumi Kristumi [yra] visų labai ir [yra] ant visų, kurie tiki, – (nes nėra jokio skirtumo, **23** kadangi visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės) – **24** [kurie] išteisinami dovanai jo malone per išpirkimą, kuris [yra] Kristuje Jėzuje, **25** kurį Dievas viešai išstatė [esant] rūstybę numaldavusi auka, [veikiantį] per tikėjimą jo krauju, kad parodytų savo teisumą anksčiau padarytų nusidėjimų nenubaudimo atžvilgiu, veikiant Dievo pakantumui, **26** jog dabartiniu metu parodytų savo teisumą – kad jis būtų teisus ir išteisinantis tą, kuris pasitiki Jėzumi. **27** Kur gi tada pasigyrimas? Jis pašalintas. Koku įstatymu? Darbų? Ne, verčiau tikėjimo įstatymu. **28** Todėl mes darome išvadą, kad, įstatymo darbams esant nesusijusiems, žmogus išteisinamas tikėjimu. **29** Ar [jis] vien tik žydų Dievas? Bet argi [jis] nėra ir kitataučių? Taip, ir kitataučių, **30** kadangi [tėra] vienas Dievas, kuris išteisins apipjaustytajį tikėjimu ir neapipjaustytajį per tikėjimą. **31** Ar tuomet mes įstatymą paverčiame niekais per tikėjimą? Anaip! Ne! Priešingai, mes patvirtiname įstatymą.

4 Taigi, ką sakysime, kad mūsų tėvas Abraomas įgijo pagal kūną?! **2** Nes jeigu Abraomas buvo išteisintas darbais, jis turi kuo pasigirti – tik ne prieš Dievą. **3** Nes ką gi sako šventraštis? Abraomas pasitikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta kaip teisumas. **4** O tam, kuris dirba, atlygis įskaitomas remiantis ne malone, bet remiantis įsiskolinimu. **5** Tačiau tam, kuris nedirba, bet tiki tuo, kuris išteisina bedievių, jo tikėjimas yra įskaitomas kaip teisumas. **6** Lygiai kaip ir Dovydas pareiškia palaiminimą žmogaus, kuriam Dievas įskaito teisumą, [žmogaus] darbams esant nesusijusiems: **7** Palaiminti [tie], kurių įstatymo pažeidimai atleisti ir kurių nuodėmės uždengtos. **8** Palaimintas žmogus, kuriam Viešpatis niekaip neįskaitys nuodėmės. **9** Ar tad šitas palaiminimas [pareiškiamas tik] apipjaustytojo atžvilgiu, ar taip pat neapipjaustytojo atžvilgiu? Nes mes sakome, kad Abraomui tikėjimas buvo įskaitytas kaip teisumas. **10** Tad kokiomis aplinkybėmis jis

buvo įskaitytas? Ar jam esant apipjaustytam ar neapipjaustytam? [Jam] nesant apipjaustytam, bet esant neapipjaustytam. **11** Ir jis gavo apipjaustymo ženklą, tikėjimo teismo antspaudą, kurį [tikėjimą jis turėjo] būdamas neapipjaustytas, kad jis būtų tėvas visų, kurie, nors neapipjaustyti, tiki, kad ir jiems būtų įskaitytas teisumas, **12** ir apipjaustytyjų tėvas – tiems, kurie ne tik apipjaustyti, bet ir vaikščioja padoriai pėdomis mūsų tėvo Abraomo tikėjimo, kurį jis turėjo, būdamas [dar] neapipjaustytas. **13** Štai kodėl: ne per įstatymą [atiteko] Abraomui arba jo sėklai pažadas, kad jis bus pasaulio paveldėtojas, bet per tikėjimo teisumą. **14** Nes jei paveldėtojai tie, kurie [yra] iš įstatymo, tai tikėjimas yra padarytas tuščiu, ir pažadas paverstas niekais, **15** kadangi įstatymas sukelia rūstybę, nes kur nėra įstatymo, ten nėra nusižengimo. **16** Dėl tos priežasties [paveldėjimas yra] iš tikėjimo, idant atitiktų malonę, kad pažadas būtų garantuotas ištiesai sėklai, ne tik tai, kuri iš įstatymo, bet ir tai, kuri iš tikėjimo Abraomo, kuris yra mūsų visų tėvas **17** (kaip yra parašyta: Aš padariau tave daugelio tautų tėvu); [jis yra mūsų visų tėvas] akivaizdoje Dievo, kuriuo pasitikėjo, kuris suteikia gyvybę mirusiesiems ir vadina tuos dalykus, kurių nėra, tarsi jie [jau] būtų. **18** Priešingai vilčiai jis tikėjo su viltimi tam, kad taptų daugelio tautų tėvu, anot to, kas buvo pasakyta: Tokia bus tavo sėkla. **19** Ir tikėjimo atžvilgiu nebūdamas silpnas, jis nekreipė rimto dėmesio į savo jau apmirusį kūną – jam buvo arti šimto metų – ir Saros iščių numirimą, **20** taip pat jis neabejojo Dievo pažadu per netikėjimą, bet per tikėjimą buvo stiprinamas, duodamas Dievui šlovę **21** ir būdamas visiškai įsitikinęs, jog ką jis yra pažadėjęs, jis pajėgia ir įvykdyti. **22** Dėl to tai jam ir buvo įskaityta kaip teisumas. **23** Tačiau buvo parašyta ne vien jo naudai, kad buvo jam įskaityta, **24** bet ir mūsų naudai, kuriems numatyta įskaityti – pasitikintiems tuo, kuris prikėlė iš numirusiųjų Jėzų, mūsų Viešpatį, **25** kuris buvo atiduotas dėl mūsų nusižengimų ir buvo prikeltas dėl mūsų išteisinimo.

5 Taigi, būdami išteisinti tikėjimu, turime taiką su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, **2** per kurį tikėjimu turime ir įėjimą į šią malonę, kurioje stovime, ir giriamės Dievo šlovės užtikrinta viltimi. **3** Ir ne vien tuo, bet

mes taip pat giriamės prispaudimais, žinodami, kad prispaudimas sukelia ištvėrmę, 4 ištvėrmė – išbandymus išlaikiusį būdą, išbandymus išlaikęs būdas – užtikrintą viltį. 5 O užtikrinta viltis nesugėdina, nes Dievo meilė yra išlieta mūsų širdyse per mums duotą Šventąją Dvasią. 6 Nes, mums dar tebesant bejėgiams, Kristus kaip tik laiku mirė už bedievius. 7 Nes vargu ar kas mirtų už teisų [žmogų]; nors už gerą [žmogų] galbūt kas ir išdrįstų numirti. 8 Bet Dievas rodo savo meilę mums tuo, kad Kristus numirė už mus, kai tebebuvome nusidėjėliai. 9 Taigi daug labiau, mes – dabar išteisinti jo krauju, – būsime per jį išgelbėti nuo rūstybės. 10 Nes jeigu, būdami priešai, buvome sutaikinti su Dievu jo Sūnaus mirtimi, tai daug labiau, būdami sutaikinti, būsime išgelbėti jo gyvenimu. 11 Ir ne vien [tai], bet mes taip pat giriamės Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, per kurį mes dabar gavome sutaikinimą. 12 Todėl, kaip per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį, ir per nuodėmę mirtis, ir tokiu būdu mirtis perėjo į visus žmones, kadangi visi nusidėjo – 13 nes iki įstatymo nuodėmė buvo pasaulyje, bet nuodėmė nepriskaitoma, kai nėra įstatymo. 14 Vis dėlto mirtis viešpatavo nuo Adomo iki Mozės net tiems, kurie nenusidėjo nusižengimu, panašiu į Adomo, kuris yra pirmavaizdis to, kuris turėjo ateiti. 15 Bet ir maloninga dovana šitaip nepanaši į nusižengimą: nes jei vieno nusižengimu daugelis mirė, tai daug labiau Dievo malonė, tai yra dovana malonėje, [suteikta] vieno žmogaus, Jėzaus Kristaus, apstėjo daugeliui. 16 Ir ne taip, kaip [įvyko] per vieną nusidėjusį, yra su dovana, nes iš tikrųjų teismas iš vieno [nusižengimo atvedė] į nuteisimą, bet maloninga dovana iš daugelio nusižengimų – į išteisinimą. 17 Nes jei per vieno nusižengimą mirtis viešpatavo per vieną, tai daug labiau tie, kurie priima malonės ir teismo dovanos apstumą, viešpataus gyvenime per vieną, Jėzų Kristų. 18 Išvada tokia: kaip per vieno nusižengimą visiems žmonėms atsirado nuteisimas, taip per vieno teisumą visiems žmonėms atsirado išteisinimas, kad gyventų. 19 Nes kaip per vieno žmogaus neklusnumą daugelis buvo paskirti nusidėjėliais, taip per vieno klusnumą daugelis bus paskirti teisiais. 20 O įstatymas įsiterpė, kad nusižengimas padidėtų. Bet kur nuodėmė padidėjo, malonė dar labiau didžiai apstėjo, 21 kad kaip nuodėmė viešpatavo sukeldama mirtį, taip malonė viešpatautų per

teisumą į amžiną gyvenimą per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį. (aiōnios g166)

6 Tad ką gi sakysime? Ar mums pasilikti nuodėmėje, kad apstėtų malonė? 2 Anaip tol! Ne! Kaipgi mes, kurie mirėme nuodėmei, toliau joje gyventume? 3 Arba ar nežinote, kad mes visi, kurie buvome pakrikštyti į Jėzų Kristų, buvome pakrikštyti į jo mirtį? 4 Taigi per krikštą buvome palaidoti su juo į mirtį, kad kaip Kristus buvo prikeltas iš numirusiųjų per Tėvo šlovę, tokiu pat būdu ir mes vaikščioutume gyvybės naujume. 5 Nes kadangi esame pasidarę sujungti kartu su jo mirties panašumu, tikrai būsime [sujungti] ir su [jo] prisikėlimo [panašumu], 6 žinodami tai, kad mūsų senasis žmogus buvo su [juo] nukryžiuotas, kad nuodėmės kūnas būtų padarytas neveiksmingas, kad nuo šiol mes nebevergautume nuodėmei. 7 Priežastis tokia: kas yra miręs, yra teisiškai išvaduotas iš nuodėmės. 8 Štai gi, jei mes esame mirę su Kristumi, tikime, kad ir gyvensime su juo, 9 žinodami, kad Kristus, prikeltas iš numirusių, nebemiršta; mirtis jam nebeviešpatauja. 10 Nes kad jis numirė, jis numirė nuodėmei vieną kartą galutinai, bet kad jis gyvena, jis gyvena Dievui. 11 Ir jūs save laikykite tokiu pat būdu faktiškai mirusiais nuodėmei, bet gyvais Dievui per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį. 12 Taigi neleiskite nuodėmei viešpatuoti jūsų mirtingame kūne, kurio [viešpatavimo] padarinys [yra] paklusnumas jai per jo geidulius. 13 Ir neduokite nuodėmei savo narių kaip neteisumo įrankių, bet duokite save Dievui kaip gyvus iš numirusiųjų ir savo narius kaip teisumo įrankius Dievui. 14 Nes nuodėmė neturi jums viešpatuoti, nes esate ne įstatymo, bet malonės valdžioje. 15 Tai ką gi? Ar mums nusidėti, kadangi nebesame įstatymo valdžioje, bet malonės valdžioje? Anaip tol! Ne! 16 Ar nežinote, kad būdami pasidarę kam nors paklusniai tarnauti, būnate tarnai to, kuriam paklustate: arba [tarnai] nuodėmės, kurios rezultatas – mirtis, arba [tarnai] paklusnumo, kurio rezultatas – teisumas? 17 Bet ačiū Dievui, kad [nors] buvote nuodėmės tarnai, tačiau iš širdies paklusote tai mokslo normai, kuriai buvote perduoti, 18 ir patyrę išlaisvinimą iš nuodėmės, jūs buvote padaryti teisumo tarnais. 19 (Vartoju žmonėms įprastą sąvoką dėl jūsų [kaip] fizinių būtybių silpnumo.) Nes kaip

buvote atidavę savo narius tarnais nešvarumui ir įstatymo pažeidimui, kurio atidavimo rezultatas – įstatymo pažeidimas, taip dabar atiduokite savo narius tarnais teisumui, kurio atidavimo rezultatas – šventumas. **20** Nes kai jūs buvote nuodėmės tarnai, buvote laisvi nuo teisumo. **21** Kokį, tada, vaisių jūs turėjote iš tų dalykų, kurių dabar gėdijatės?! Nes tų dalykų galutinis rezultatas – mirtis. **22** Bet dabar, išlaisvinti iš nuodėmės ir padaryti tarnais Dievui, jūs turite savo vaisių, lemiantį šventumą ir galutinį rezultatą – amžiną gyvenimą. (aiōnios g166) **23** Nes nuodėmės atlygis – mirtis, o Dievo dovana – amžinas gyvenimas per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį. (aiōnios g166)

7 Arba ar jūs nežinote, broliai – nes kalbu žinantiesiems įstatymą, – kad įstatymas viešpatauja žmogui tol, kol jis gyvena? **2** Nes ištekėjusi moteris yra įstatymu susaistyta su vyru tol, kol jis gyvena; bet jei vyras numirtų, ji yra atleista nuo [savo] vyro įstatymo. **3** Išvada tokia: jeigu ji susituoktų su kitu vyru, kol dar gyvena [jos] vyras, ji bus vadinama svetimautoja; bet jeigu [jos] vyras mirtų, ji yra laisva nuo to įstatymo taip, kad ji nėra svetimautoja, nors ji ir susituokusi su kitu vyru. **4** Taigi, mano broliai, ir jūs buvote padaryti mirusiais įstatymui – per Kristaus kūną, – kad susituoktumėte su kitu, [su] tuo, kuris buvo prikeltas iš numirusių, kad neštume vaisių Dievui. **5** Nes kol buvome kūniškoje padėtyje, nuodėmių potraukiai, kurie [pažadinti] per įstatymą, veikė mūsų nariuose, kad neštų vaisių mirčiai. **6** Bet dabar esame atleisti nuo mirusiojo įstatymo, kuriame buvome laikomi, kad mes tarnautume nauju – Dvasios – būdu, o ne senu – rašytinio teksto – būdu. **7** Taigi, ką sakysime? Ar įstatymas yra nuodėmė? Anaiptol! Ne! Priešingai, aš nebūčiau pažinęs nuodėmės, jei ne per įstatymą; nes ir pageidimo nebūčiau suvokęs, jei įstatymas nebūtų pasakęs: „Negeisk!“ **8** Bet nuodėmė, pasinaudodama proga per įsakymą, veikė manyje visokeriopą pageidimą, nes be įstatymo nuodėmė [buvo] mirusi. **9** O aš kadaise buvau gyvas be įstatymo, bet įsakymui atėjus, nuodėmė atgijo, ir aš numiriau, **10** ir man paaiškėjo, [kad] tas pats įsakymas, kuris [buvo] laikomas vedančiu į gyvenimą, [veda] į mirtį. **11** Nes nuodėmė, pasinaudojusi proga per įsakymą, mane apgavo

ir per jį [mane] nužudė. **12** Taigi įstatymas iš tiesų [yra] šventas, ir įsakymas – šventas ir teisingas ir geras. **13** Vadinasi, geras dalykas pasidarė man mirtimi?! Anaiptol! Ne! Priešingai, nuodėmė, kad ji pasirodytų [esanti] nuodėmė, per gerą dalyką sukėlė man mirtį, kad nuodėmė per įstatymą pasidarytų [matoma kaip] apščiai nuodėminga. **14** Nes žinome, kad įstatymas yra dvasiškas, bet aš esu kūniškas – mane pardavė nuodėmės valdžion. **15** Nes nesuprantu, ką darau, nes ko aš noriu, to nedarau, bet ko nekenčiu, tai darau. **16** Bet jei darau tai, ko nenoriu, aš pritariu įstatymui, kad jis geras. **17** Taigi dabar jau nebe aš tai darau, bet manyje gyvenanti nuodėmė. **18** Nes žinau, kad manyje (tai yra mano kūniškajame aš) negyvena nieko gero; nes norėti yra man po ranka, bet nerandu [kaip] gera daryti. **19** Nes nedarau gera, ko noriu, bet bloga, ko nenoriu, tą darau. **20** Bet jei darau tai, ko nenoriu, tai nebe aš tai darau, bet manyje gyvenanti nuodėmė. **21** Taigi randu [tokį] įstatymą, kad, kai noriu daryti gera, bloga yra man po ranka. **22** Juk pagal vidinį žmogų Dievo įstatymu gėriuosiu, **23** bet savo nariuose įžiūriu kitokį įstatymą, kariaujantį prieš mano proto įstatymą ir paimantį mane į nelaisvę nuodėmės įstatymui, kuris yra mano nariuose. **24** Vargšas aš žmogus! Kas mane išvaduos iš šitos mirties kūno? **25** (Dėkoju Dievui [už išgelbėjimą] per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį!) Išvada tokia: aš pats protu tarnauju Dievo įstatymui, bet kūniškuoju aš – nuodėmės įstatymui.

8 Todėl dabar nėra jokio nuteisimo tiems, kurie Kristuje Jėzuje, kurie vaikščioja ne pagal kūniškumą, bet pagal Dvasią. **2** Nes gyvybės Dvasios įstatymas Kristumi Jėzumi išlaisvino mane iš nuodėmės ir mirties įstatymo. **3** Nes įstatymui esant bejėgiui [tam], kadangi buvo silpnas per kūną, Dievas, atsiuntęs savo Sūnų nuodėmingo kūno panašume ir už nuodėmę, nuteisė nuodėmę kūne, **4** kad įstatymo teisumas išsipildytų mummyse, kurie vaikščiojame ne pagal kūniškumą, bet pagal Dvasią. **5** Nes tie, kurie yra pagal kūniškumą, turi į kūno dalykus nukreiptą nusistatymą, bet tie, kurie pagal Dvasią – į Dvasios dalykus. **6** Nes kūniškas nusistatymas [yra] mirtis, bet dvasiškas nusistatymas [yra] gyvenimas ir ramybė, **7** kadangi kūniškas nusistatymas yra priešiškas Dievui; jis gi nepasiduoda Dievo įstatymo valdomas, nė

nepajégia [pasiduoti]. 8 O tie, kurie yra küniškoje padėtyje, nepajégia patikti Dievui. 9 Tačiau jūs esate ne küniškoje padėtyje, bet Dvasios padėtyje, jei iš tikrųjų Dievo Dvasia gyvena jumoje; o jei kas neturi Kristaus Dvasios, tas nėra jo. 10 Ir jei Kristus [yra] jumoje, kūnas tikrai [yra] miręs dėl nuodėmės, bet Dvasia [yra jūsų] gyvybė dėl teismo. 11 Bet jei Dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš numirusių, gyvena jumoje, tai tas, kuris prikėlė Kristų iš numirusių, padarys gyvus ir jūsų mirtingus kūnus savo Dvasia, gyvenančia jumoje. 12 Išvada, broliai, tokia: esame įpareigoti ne küniškumui, kad gyventume pagal küniškumą – 13 nes jeigu gyvenate pagal küniškumą, turėsite mirti, bet jeigu jūs Dvasia marinate küniškumo darbus, gyvensite. 14 Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, šitie yra Dievo sūnūs. 15 Nes jūs negavote vergystės dvasios, kad vėl bijotumėte, bet gavote įsūnijimo Dvasią, kuria šaukiame: „Aba, Tėve! 16 Pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai. 17 O jei [esame] vaikai, tai ir paveldėtojai, – Dievo paveldėtojai ir Kristaus bendrapaveldėtojai – jei iš tikrųjų kenčiame su [juo], kad su [juo] būtume ir pašlovinti. 18 Nes aš padarau išvadą, kad dabartinio laiko kentėjimai ne verti [palyginimo] su šlove, kuri bus apreikšta mummyse. 19 Nes kūrinija su ilgesingu lūkesčiu laukia Dievo sūnų apreikimo. 20 Nes kūrinija buvo padaryta pavaldi tuštybei – ne savo valia, bet [valia] to, kuris [ją] padarė pavaldžią – su viltimi 21 kad ir pati kūrinija bus išlaisvinta iš gedimo vergystės į šlovingą Dievo vaikų laisvę. 22 Nes žinome, kad visa kūrinija kartu dejuoja ir kartu kenčia gimdymo skausmus iki šiol. 23 Ir ne vien [tai], bet ir mes, turintys Dvasią kaip pirmavaisį, – ir mes patys dejuojame savyje, laukdami įsūnijimo, [būtent] mūsų kūno išpirkimo. 24 Nes esame išgelbėti užtikrinta viltimi; tačiau, regima viltis nėra viltis, nes kas viliasi to, ką jis regi? 25 Bet jei viliamės to, ko neregime, [tai] išvermingai laukiame. 26 O tokiu pat būdu ir Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumams, nes nežinome, ko melsti, kaip reikėtų, bet pati Dvasia užtaria mus neišsakomais atodūsiais. 27 Širdžių Tyrėjas žino Dvasios sumąstyą tikslą, nes ji užtaria šventuosius sutinkamai su Dievu. 28 Be to, mes žinome, kad mylintiems Dievą visi dalykai bendrai veikia į gera – tiems, kurie yra pašaukti pagal [jo] tikslą, 29 nes kuriuos

jis iš anksto pažino, tuos iš anksto ir paskyrė [būti] atitinkančiais jo Sūnaus atvaizdą, kad šis būtų pirmagimis tarp daugelio brolių. 30 O kuriuos jis iš anksto paskyrė, tuos ir pašaukė; ir kuriuos pašaukė, tuos ir išteisino; ir kuriuos išteisino, tuos ir pašlovino. 31 Tai ką pasakysime apie šiuos dalykus? Jei Dievas už mus, [tai] kas [gi] prieš mus?! 32 Jis net nepagailėjo savo Sūnaus, bet atidavė jį už mus visus – kaipgi jis mums maloningai nedovanotų ir visko kartu su juo?! 33 Kas apkaltins Dievo išrinktuosius? Dievas [yra] tas, kuris išteisina. 34 Kas [yra] tas, kuris nuteisia?! Kristus [yra] tas, kuris mirė, – dar daugiau, yra ir prikeltas, – kuris yra ir Dievo dešinėje, kuris ir užtaria mus. 35 Kas mus atskirs nuo Kristaus meilės? [Ar] prispaudimas, ar sielvartas, ar persekiojimas, ar badas, ar nuogumas, ar pavojus, ar kalavijas? 36 Kaip yra parašyta: Dėl tavęs esame žudomi visą dieną – laikė mus avimis skerdimui. 37 Vis dėlto visuose šiuose dalykuose visiškai nugalime per tą, kuris mus mylėjo. 38 Nes esu įsitikinęs, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei galybės, nei dabartiniai dalykai, nei būsimieji dalykai, 39 nei aukštybė, nei gilybė, nei kuris nors kitas kūrinyms nepajėgs mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

9 Kalbu tiesą Kristuje, nemeluju, mano sąžinė kartu su manimi liudydama Šventąja Dvasia, 2 kad mano širdis labai liūdi ir nuolat širdį man skauda. 3 Nes galėčiau linkėti sau būti prakeiktam, atskirtam nuo Kristaus dėl savo brolių, savo bendrataučių kūno atžvilgiu, 4 kurie yra izraelitai, kuriems [priklaus]o įsūnystė, ir šlovė, ir sandoros, ir įstatymo suteikimas, ir tarnavimas [Dievui], ir pažadai; 5 kuriems [priklaus]o tėvai, ir iš kurių kūno atžvilgiu [yra kilęs] Kristus, kuris yra aukščiausias visų, palaimintasis Dievas per amžius. Amen. (αἰὼν ἰησους) 6 Bet, nėra taip, tarsi Dievo žodis būtų niekais nuėjęs. Nes ne visi, kurie [yra kilę] iš Izraelio, [yra] tikras Izraelis. 7 Ir jie ne visi [yra] vaikai vien dėl to, kad jie Abraomo palikuonys. Priešingai, TAVO PALIKUONYS BUS PAVADINTI IZAOKE. 8 Tai yra, kūno vaikai – ne šitie yra Dievo vaikai; priešingai, pažado vaikai laikomi palikuonimis. 9 Nes šis [yra] pažado žodis: ŠITUO LAIKU AŠ ATEISIU, IR SARA TURĖS SŪNŲ. 10 Ir ne tik [tai], bet ir kai Rebeka tapo nėščia per

vieną, [per] mūsų tėvą Izaoką, **11** ([vaikams] gi dar negimus, nė ką nors gera ar bloga padarius), kad išsilaikytų išrinkimą atitinkantis Dievo tikslas, kuris remiasi ne darbais, bet tuo, kuris pašaukia, **12** jai buvo pasakyta: „VYRESNYSIS TARNAUS JAUNESNIAJAM, **13** kaip yra parašyta: JOKŪBĄ MYLĖJAU, BET EZAVO NEKENČIAU. **14** Tai ką gi pasakysime? Nejaugi Dievas yra neteisingas?! Anaipol! Ne! **15** Nes jis sako Mozei: AŠ PASIGAILĖSIU TO, KO TIK NORĖSIU PASIGAILĖTI, IR BŪSIU GAILESTINGAS TAM, KURIAM TIK NORĖSIU BŪTI GAILESTINGAS. **16** Išvada tokia: [lemia] nei [žmogus], kuris trokšta, nei [žmogus], kuris deda visas jėgas, bet Dievas, kuris pasigaili. **17** Nes šventraštis sako faraonui: KAIP TIK ŠIAM PAČIAM [TIKSLUI] AŠ IŠKĖLIAU TAVE, KAD TAVYJE PARODYČIAU SAVO JĖGĄ IR KAD MANO VARDAS BŪTŲ SKELBIAMAS PO VISĄ ŽEMĘ. **18** Išvada tokia: jis pasigaili to, kurio nori, ir užkietina tą, kurį nori. **19** Tad man pasakysi: „Kodėl jis dar priekaištauja? Nes kas gi yra atsilaikęs prieš jo valią? **20** Taigi, tikrai, o žmogau, kas gi tu esi, kad atsakai priešingai Dievui? Argi lipdinys pasakys tam, kuris jį sulipdė: „Kodėl mane tokį padarei? **21** Arba ar puodžius neturi valdymo galios moliui, kad iš to paties minkalo padarytų vieną indą garbingam [naudojimui], o kitą negarbingam?! **22** O [kas] jeigu Dievas, norėdamas parodyti rūstybę ir padaryti žinomą savo galią, didžia kantrybe pakentė pražūčiai priruoštus rūstybės indus, **23** ir kad padarytų žinomus savo šlovės turtus gailestingumo indams, kuriuos jis iš anksto paruošė šlovei, – **24** kuriuos jis ir pašaukė – mus, ne tik iš žydu, bet ir iš kitataučių? **25** Kaip jis sako ir Ozėjus: „Ne savo žmonių grupę pavadinsi savąja žmonių grupe ir [tą, kuri] nemylima – mylima. **26** Ir bus taip, kad toje vietoje, kur buvo jiems pasakyta: „Jūs ne mano žmonių grupė, ten jie bus vadinami gyvojo Dievo vaikais.“ **27** Ir Izaijas šaukia apie Izraelį: „NORS IZRAELIO VAIKŲ SKAIČIUS BŪTŲ KAIP JŪROS SMĖLIO, [TIK] LIKUTIS BUS IŠGELBĖTAS, **28** NES JIS TEISINGAI UŽBAIGIA BEI PAGREITINA REIKALĄ, KADANGI PAGREITINTĄ REIKALĄ VIEŠPATS ĮVYKDYŠ ŽEMĖJE. **29** Ir kaip iš anksto sakė Ezaijas: „JEI KAREIVIJŲ VIEŠPATS NEBŪTŲ MUMS PALIKĘS palikuonių, MES BŪTUME TAPĘ KAIP SODOMA IR BŪTUME PRILYGĘ GOMORAI. **30** Tai ką pasakysime? Štai ką: kitataučiai, kurie nesivijo teismo, įgijo teisumą – būtent

teisumą, [įgyjamą] tikėjimu. **31** Bet Izraelis, kuris vijosi įstatymo dėl teismo, nepasiekė įstatymo dėl teismo. **32** Kodėl? Todėl, kad [vijosi] ne tikėjimu, bet tarytum įstatymo darbais. Nes jie užkliuvo už to suklupimo akmens, **33** kaip yra parašyta: „ŠTAI AŠ DEDU SIONE SUKLUPIMO AKMENĮ IR PARPUOLIMO UOLĄ, BET KAS TIK JUO PASITIKI, NEBUS SUGĖDINTAS.

10 Broliai, mano širdies troškimas ir malda Dievui už Izraelį yra [tai], kad jie būtų išgelbėti. **2** Nes aš jų labai liudiju, kad jie turi uolumą Dievui, bet ne pagal tikrą pažinimą. **3** Nes jie, ignoruodami Dievo teisumą ir dėdami pastangas įtvirtinti savąjį teisumą, nepasidavė Dievo teismui. **4** Nes teismo atžvilgiu Kristus [yra] įstatymo galas kiekvienam, kuris tiki. **5** Nes Mozė aprašo teisumą, kuris [siekiamas] įstatymu šitaip: JAIS BUS GYVAS ŽMOGUS, KURIS TUOS [REIKALAVIMUS] VYKDO. **6** Bet teisumas, [įgyjamas] tikėjimu, kalba šitaip: „Nesakyk savo širdyje: Kas pakils į dangų? – tai yra Kristaus nuvesti žemyn; **7** Arba: „kas nusileis į gilybę?“ (tai yra Kristaus atvesti aukštyn iš numirusių). (Abyssos **g12**) **8** Bet ką jis sako? „Žodis yra arti tavęs, tavo burnoje ir tavo širdyje; tai yra pranešimas apie tikėjimą, kurį [pranešimą] skelbiame kaip šaukliai, **9** kad jeigu savo burna išpažinsi Jėzų [esant] Viešpatį ir savo širdimi tikėsi, kad Dievas jį prikėlė iš numirusiųjų, būsi išgelbėtas, **10** nes širdimi [žmogus] tiki ir dėl to [turi] teisumą, ir burna [žmogus] išpažįsta ir dėl to [turi] išgelbėjimą. **11** Nes šventraštis byloja: Kas tik pasitiki juo, nebus sugėdintas. **12** Nes nėra skirtumo tarp žydo ir graiko, nes tas pats [yra] visų Viešpats, pertekęs gėrybių visiems, kurie jo šaukiasi. **13** Nes KIEKVIENAS, KURIS ŠAUKSIS VIEŠPATIES VARDU, BUS IŠGELBĖTAS. **14** Kaip tad jie šauksis to, kuriuo netikėjo?! Ir kaip jie tikės tuo, apie kurį negirdėjo?! Ir kaip jie išgirs be tokio, kuris skelbia kaip šauklys?! **15** Ir kaip jie skelbs, jei nebus pasiūsti?! Kaip yra parašyta: KOKIOS GRAŽIOS KOJOS TŲ, KURIE SKELBIA GERĄ TAIKOS ŽINIĄ, KURIE SKELBIA GERŲJŲ DALYKŲ EVANGELIJĄ! **16** Tačiau ne visi pakluso Evangelijai. Nes Izaijas sako: „VIEŠPATIE, kas patikėjo girdima mūsų žinia? **17** Taigi, tikėjimas [ateina] iš girdimos žinios, o girdima žinia – per Dievo žodį. **18** Bet aš sakau: ar jie negirdėjo? Kaipgi ne! Dar daugiau: JŲ garsas PASKLIDO PO VISĄ ŽEMĘ

IR JŲ ŽODŽIAI – IKI PASAULIO PAKRĄŠČIŲ. **19** Bet aš sakau: argi Izraelis nežinojo? Mozė pirmas sako: „AŠ KURSTYSIU, KAD jus PAIMTŲ PAVYDĄ PER NETAUTĄ, PER NEIŠMANANČIĄ TAUTĄ AŠ jus PYKDYSIU. **20** Bet Izaijas yra labai drąsus ir sako: „AŠ BUVAU ATRASTAS TŲ, KURIE MANĖS NEIEŠKOJO, PASIDARIAU AIŠKIAI MATOMAS TIEMS, KURIE APIE MANE NEKLAUSINĖJO. **21** Bet Izraeliui jis sako: „Ištisą dieną laikiau ištiesęs savo rankas į atsisakiusią tikėti ir atsikalinėjančią liaudį.

11 2 Dievas neatmetė savo tautos, kurią jis iš anksto pažinojo. Ką? Ar nežinote, ką sako šventraštis apie Eliją? Kaip jis maldaudamas kreipiasi į Dievą prieš Izraelį, sakydamas: **3** „Viešpatie, TAVO PRANAŠUS JIE NUŽUDĖ IR TAVO AUKURUS NUGRIOVĖ; O AŠ ESU IŠLIKĘS VIENAS, IR JIE TYKOJA MANO GYVYBĖS. **4** Bet ką byloja Dievo atsakymas jam? „AŠ PALIKAU sau SEPTYNIS TŪKSTANČIUS VYRŲ, KURIE NESULENKĖ KELIŲ BAALIUI. **5** Taigi, tuo pat būdu ir dabartiniu metu likutis yra sudarytas pagal malonės išrinkimą. **6** Bet jei malone, tai nebe darbas; kitaip malonė nebebūtų malonė. Bet jei darbas, tai nebėra malonė; kitaip darbas nebėra darbas. **7** Tai ką? Ko Izraelis stengiasi pasiekti, to neįgavo jis, bet įgavo išrinktieji. O likusieji buvo apakinti **8** pagal tai, kaip yra parašyta: DIEVAS JIEMS DAVĖ SNAUDULIO DVASIA, – AKIS, KAD JIE NEMATYTŲ, IR AUSIS, KAD JIE NEGIRDĖTŲ, IKI PAT ŠIOS DIENOS. **9** Ir Dovydas sako: „JŲ STALAS TEPAVIRSTA ŽABANGAIS IR PINKLĖMIS IR SUKLUPIMO KLIŪTIMI IR ATPILDU JIEMS; **10** JŲ AKYS TEBŪNA APTEMUSIOS, KAD JIE NEREGĖTŲ IR LAIKYK JŲ NUGARĄ NUOLAT SULENKTĄ. **11** Tad aš sakau: ar jie suklupo, kad [galutinai] nupultų? Anaip to! Ne! Priešingai, per jų nupuolimą išgelbėjimas [atėjo] kitataučiams, kad juos paimtų pavydas. **12** Bet jeigu jų nupuolimas yra turtas pasaulio naudai ir jų mažėjimas – turtas kitataučių naudai, tai kaip dar daugiau jų pilnatvė?! **13** Nes kalbu jums, kitataučiams; kadangi aš esu apaštalas kitataučiams, skiriu šlovės savo tarnybai, **14** kad kaip nors kurstyčiau, kad mano tautiečius paimtų pavydas, ir kai kuriuos jų išgelbėčiau. **15** Nes jei jų atmetimas [yra] sutaikinimas pasaulio naudai, [tai] kas [bus jų] priėmimas, jei ne gyvenimas [prisikėlus] iš numirusių? **16** Nes jei pirminė dalis šventa,

[tai] ir visa tešla [šventa]; ir jei šaknis šventa, [tai] ir šakos. **17** Bet jei kai kurios šakos buvo išlaužtos, o tu, būdamas laukinis alyvmedis, buvai tarp jų įskiepytas ir pasidarei alyvmedžio šaknies bei sultingumo bendru dalininku, **18** [tai] nesididžiuok prieš šakas! Bet jei didžiuojiesi, – ne tu išlaikai šaknį, bet šaknis tave! **19** Taigi pasakysi: „Šakos buvo išlaužtos, kad įskiepytas būčiau aš. **20** Gerai! Jos buvo išlaužtos dėl netikėjimo, bet tu stovi dėl tikėjimo. Negalvok išdidžiai, verčiau bijok! **21** Nes jei Dievas nepagailėjo prigimtinių šakų, – gal kartais ir tavęs nepagailės. **22** Taigi pamatyk Dievo gerumą ir griežtumą: tiems, kurie nupuolė – griežtumas; bet tau – gerumas, jei pasiliksi [jo] gerume; kitaip ir tu būsi iškirastas! **23** Bet ir anie, jei nepasiliks netikėjime, bus įskiepyti, nes Dievas yra pajėgus juos vėl įskiepyti. **24** Nes jei tu buvai iškirastas iš alyvmedžio, kuris pagal prigimtį yra laukinis, ir buvai įskiepytas prieš prigimtį į gerą alyvmedį, tai kaip dar labiau šitie, kurie [yra šakos] pagal prigimtį, bus įskiepyti į savo pačių alyvmedį? **25** Nes nenoriu, broliai, kad jūs nežinotumėte šio slėpinio, – kad nebūtumėte išmintingi savo akyse, – kad Izraelį yra dalinai ištikęs užkietėjimas, kol įeis kitataučių pilnatvė, **26** ir taip visas Izraelis bus išgelbėtas, kaip yra parašyta: IŠ SIONO ATEIS IŠVADUOTOJAS IR JIS NUKREIPS BEDIEVYSTĘ NUO JOKŪBO. **27** NES ŠI [YRA] SANDORA NUO MANĖS JIEMS, KAI PAŠALINSIU JŲ NUODĖMES. **28** Evangelijos atžvilgiu [jie yra] priešai jūsų dėlei, bet išrinkimo atžvilgiu [jie yra] mylimieji [savo] tėvų dėlei, **29** nes Dievas [dėl] dovanų ir pašaukimo neatgailaus. **30** Nes kaip jūs kadaise buvote atsisakę tikėti Dievu, tačiau dabar susilaukėte pasigailėjimo per jų atsisakymą tikėti, **31** taip ir šitie dabar atsisakė tikėti, kad per jūsų [patirtą] pasigailėjimą ir jie susilauktų pasigailėjimo. **32** Nes Dievas draugė uždarė juos visus užsispyrusiame netikėjime, kad jis visų pasigailėtų. (eleēsē g1653) **33** Ak, [kokia] Dievo išminties ir pažinimo lobio gelmė! Kokie neištiriami jo teisminiai sprendimai ir nesusekami jo keliai! **34** Nes kas pažinojo VIEŠPATIES mintį? Arba kas buvo jo patarėjas? **35** Arba KAS JAM PIRMAS DAVĖ, IR JAM TAI BUS ATMOKĖTA? **36** Nes iš jo ir per jį ir jam [yra] visa. Jam šlovė amžinai! Amen. (aiōn g165)

12 Taigi dėl Dievo apstaus pasigailėjimo aš maldauju jus, broliai, atnašauti savo kūnus [kaip] gyvą auką – šventą, Dievui patinkančią; [tai] jūsų protingas tarnavimas [Dievui]. **2** Ir neprisitaikykite prie šio pasaulio, bet būkite perkeičiami savo proto atnaujinimu, kad iširtumėte, kas [yra] gera, patinkama ir tobula Dievo valia. (aiñn g165) **3** Nes per man duotą malonę aš sakau kiekvienam, esančiam tarp jūsų, nemanyti [apie save] geriau negu dera manyti, bet manyti [taip], kad nuosaukiaiti manytų, destis kokį tikėjimo mastą Dievas yra kiekvienam priskyęs. **4** Nes kaip viename kūne turime daug narių ir visi nariai atlieka ne tą patį uždavinį, **5** taip mes, [būdami] daugelis, esame vienas kūnas Kristuje, o pavieniui – vieni kitų nariai. **6** Tad turėdami malonės dovanų, kurios skiriasi pagal mums suteiktą malonę, [tinkamai jas naudokime:] jei [kas turi] pranašavimo [dovaną, tas privalo pranašauti] pagal tikėjimo santykinį kiekį, **7** jei [kas turi] tarnavimo [dovaną], [tas privalo būti] nusiteikęs tarnauti; jei kas moko, [tas privalo būti] nusiteikęs mokyti; **8** jei kas ragina, [tas privalo būti] nusiteikęs raginti; jei kas duoda, [tas privalo būti] nusiteikęs [veikti] iš tyrų paskatų; jei kas vadovauja, [tas privalo būti] nusiteikęs [veikti] uoliai; jei kas rodo gailestingumą, [tas privalo būti] nusiteikęs [veikti] linksmai. **9** Neveidmainiška meilė: bodėti to, kas bloga, tvirtai laikytis to, kas gera, **10** jums esant draugiškai nusiteikusiems vieni kitiems broliška meile, pagarbiai laikydami vieni kitus svarbesniais, **11** stropumo atžvilgiu netingūs, dvasios atžvilgiu užsidegę, tarnaudami Viešpačiui, **12** užtikrintos vilties atžvilgiu džiaugdamiesi, prispaudimo atžvilgiu ištverdami, maldos atžvilgiu uoliai atsidėję, **13** šventųjų poreikių atžvilgiu pasidalydami, svetingumo atžvilgiu dėdami dideles pastangas. **14** Laiminkite tuos, kurie jus persekioja; laiminkite ir nekeikite. **15** Džiaukitės su besidžiaugiančiais ir verkite su verkiančiais. **16** Galvokite tą patį vieni apie kitus. Negalvokite apie išdidžius dalykus, bet užsiimkite su žemaisiais. Nebūkite išmintingi savo akyse. **17** Niekam neatmokėkite blogu už bloga, rūpinkitės tuo, kas dora visų žmonių akivaizdoje. **18** Jei įmanoma, kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikingai su visais žmonėmis. **19** Nekeršykite už save, mylimieji; priešingai, palikite vietas

rūstybei, nes yra parašyta: „Kerštas [priklauso] man, atmokėsiu pats, sako Viešpats“. **20** Todėl JEI TAVO PRIEŠAS ALKSTA, PAVALGYDINK JĮ; JEI TROKŠTA, PAGIRDYK JĮ, NES TAI DARYDAMAS KRAUSI UGNINGAS ŽARIJAS ANT JO GALVOS. **21** Nesiduok blogio nugalimas, bet nugalėk blogį gėriu.

13 Kiekviena siela tesielgia pavaldžiai aukštesnėms valdžioms. Nes nėra valdžios, kaip tiktai iš Dievo, ir esančios valdžios yra Dievo paskirtos. **2** Taigi tas, kuris priešinasi valdžiai, priešinasi Dievo potvarkiui, o tie, kurie priešinasi, užsitrauks sau smerkiantį nuosprendį. **3** Nes valdovai nekelia baimės už gerus darbus, bet už blogus. Argi tu nori nebijoti valdžios? Įprastai daryk tai, kas gera, ir susilauksi iš jos pagyrimo, **4** nes [valdžia] yra Dievo tarnautoja tavo labui. Bet jeigu įprastai darai bloga, bijok, nes ji ne veltui nešioja kalaviją, kadangi ji yra Dievo tarnautoja, keršytoja, kad [įvykdytų] rūstybę darančiam bloga. **5** Todėl būtina elgtis pavaldžiai ne tik dėl rūstybės, bet ir dėl sąžinės. **6** Nes dėl tos priežasties jūs ir mokesčius mokate, nes [anie] yra Dievo tarnautojai, atsidedantys kaip tik tam reikalui. **7** Todėl visiems atiduokite jiems priklausančias skolas: kam mokesť – mokesť; kam muitą – muitą; kam baimę – baimę; kam pagarbą – pagarbą. **8** Niekam nieko nebūkite skolingi, išskyrus meilę vienas kitam, nes kas myli kitą, yra įvykdęs įstatymą. **9** Nes tai – „nesvetimauk“, „neįvykdyk žmogžudystės“, „nevak“, „neliudyk melagingai“, „negeisk“, ir bet kuris kitas įsakymas, yra sutraukti į šį posakį, būtent: „Mylėk savo artimą kaip save patį“. **10** Meilė nedaro nieko blogo artimui, todėl meilė [yra] įstatymo įvykdymas. **11** Ir tai [darykite], suvokdami laiką, kad dabar pats laikas mums pabusti iš miego, nes mūsų išgelbėjimas dabar [yra] arčiau negu tada, kai įtikėjome. **12** Naktis beveik praslinko ir diena yra prisartinusi. Tad nusimeskime tamsos darbus ir užsidėkime šviesos ginklus. **13** Vaikščiokime dorai, kaip šviesu paros metu: ne dalyvaudami orgijose ir girtaudami, ne sanguliaudami ir elgdamiesi palaidžiai, ne vaidydami ir pavyduliuodami. **14** Priešingai, apsivilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir nekurkite planų kūniškojo aš geiduliams.

14 O tą, kuris yra silpnas tikėjimo atžvilgiu, priimkite, [tik] ne ginčams [vesti] apie [jo] samprotavimus. **2** Nes vienas tiki galintis valgyti viską, bet kitas, būdamas silpnas, valgo daržoves. **3** Tas, kuris valgo, tegul neniekina to, kuris nevalgo, ir tas, kuris nevalgo, tegul neteisias to, kuris valgo, nes Dievas jį priėmė. **4** Kas esi tu, kad teisi kito namų tarną? Jis tvirtai stovi arba nupuola savo šeimininkui. Ir jis tvirtai stovės, nes Dievas yra pajėgus jį padaryti tvirtai stovintį. **5** Vienas vertina vieną dieną labiau už kitą, kitas [lygiai] vertina kiekvieną dieną. Kiekvienas tegul būna visiškai įsitikinęs savo protavimu. **6** Kas laiko vieną dieną ypatinga, [ją] laiko ypatinga Viešpaties labui, ir kas nelaiko dienos ypatinga, Viešpaties labui nelaiko [jos] ypatinga. Kas valgo, Viešpaties labui valgo, nes jis dėkoja Dievui; o kas nevalgo, tas Viešpaties labui nevalgo ir dėkoja Dievui. **7** Nes nė vienas iš mūsų negyvena savo labui ir nė vienas nemiršta savo labui. **8** Nes ar gyvename, gyvename Viešpaties labui, ir ar mirštame, mirštame Viešpaties labui. Taigi ar gyvename, ar mirštame, – esame Viešpaties. **9** Nes Kristus ir mirė, ir prisikėlė, ir atgijo tam, kad jis viešpatautų tiek mirusiems, tiek gyviems. **10** O tu – kodėl tu teisi savo brolių? Arba kodėl tu niekini savo brolių? Juk mes visi stosime prieš Kristaus teismo krasę. **11** Nes yra parašyta: „[Kaip] aš gyvas, – sako Viešpats, – man nusilenks kiekvienas kelis, ir kiekvienas liežuvis viešai prisipažins Dievui.“ **12** Išvada tokia: kiekvienas iš mūsų duos ataskaitą Dievui už save. **13** Todėl turėtume nebeteisti vieni kitų; bet dėl štai ko verčiau priimkite nuosprendį: nepadėti broliui suklypimo kliūtis ar pargriaunančios kliuvinio. **14** Aš žinau ir esu įsitikinęs per Viešpatį Jėzų, kad nieko [nėra] savaime netyro; tik tam, kuris ką nors laiko netyru, jam [tai yra] netyras. **15** Bet jeigu tavo brolis sielojasi dėl [tavo] valgio, tu jau nebevaikščioji pagal meilę. Savo valgiu nežlugdyk to, už kurį mirė Kristus! **16** Tad neturi būti piktžodžiaujamas tas jums priklausantis geras [dalykas]. **17** nes Dievo karalystė nėra valgis ir gėrimas, bet teisumas, ramybė ir džiaugsmas Šventosios Dvasios [įtaikoje]. **18** Nes kas šitais tarnauja Kristui, tas patinka Dievui ir yra sulaukęs žmonių pritarimo. **19** Išvada tokia: vykimės ramybės dalykus, ir dalykus, kurių tikslas [yra] vieni kitus statydinti. **20** Dėl maisto negriauk Dievo darbo! Iš tikrųjų viskas [yra]

tyra, bet blogai [elgiasi] žmogus, kuris valgo suklypdindamas [kitus]. **21** Gerai nei nevalgyti mėsos, nei negerti vyno, nei nieko nedaryti, kuo tavo brolis suklypsta ar yra piktinamas, ar yra silpninamas. **22** Ar tu turi įsitikinimą? Pasilaikyk jį sau Dievo akivaizdoje. Palaimintas, kuris neteisias savęs tuo, ką pripažįsta. **23** Bet tas, kuris abejoja, jeigu jis valgo, yra nuteistas, nes [jis valgo] ne iš tikėjimo; nes visa, kas ne iš tikėjimo, yra nuodėmė.

15 Tad mes, stiprieji, turime pakęsti silpnųjų silpnų, o ne sau įtikti, **2** nes kiekvienas iš mūsų privalo įtikti [savo] artimui [jo] labui, statydinimui. **3** Priežastis [tokia]: net Kristus ne sau įtiko, bet taip, kaip yra parašyta: Tave paniekinusių paniekinimai krito ant manęs. **4** Nes visa, kas anksčiau buvo parašyta, buvo parašyta mums pamokyti, kad ištverme ir šventraščio paguoda turėtume užtikrintos vilties. **5** O ištvermės ir paguodžiančio paraginimo Dievas teduoda jums tarpusavyje būti tos pačios minties pagal Kristų Jėzų, **6** kad jūs vieningai, vienu balsu, šlovintumėte Dievą, tai yra mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą. **7** Todėl priimkite vienas kitą, kaip ir Kristus mus priėmė, Dievo šlovei. **8** Nes pareiškiu: Jėzus Kristus tapo apipjaustytųjų tarnas dėl Dievo tiesos, kad patvirtintų tėvams [duotus] pažadus **9** ir kad kitataučiai šlovintų Dievą už [jo] gailęstingumą, kaip yra parašyta: Dėl to aš tau prisipažinsiu tarp kitataučių ir tavo vardui giedosiu.“ **10** Ir vėl jis sako: Džiaukitės, o kitataučiai, kartu su jo žmonėmis!“ **11** Ir vėl: Girkite Viešpatį, visi kitataučiai, ir išgarsinkite jį, visi žmonės!“ **12** Ir vėl – Izaijas sako: Bus Jesės šaknis, tai yra tas, kuris pakils viešpatauti kitataučiams; kitataučiai sudės viltis į jį.“ **13** Taigi, jums tikint, tegul užtikrintos vilties Dievas pripildo jus viso džiaugsmo ir ramybės, kad Šventosios Dvasios galybe apstėtumėte užtikrintos vilties. **14** Ir aš pats esu įsitikinęs taip pat apie jus, mano broliai, kad jūs esate irgi pilni gerumo, pripildyti viso pažinimo ir pajėgūs vieni kitus su paraginimu įspėti. **15** Vis dėlto, broliai, kai kur parašiau jums drąsiau [nei įprasta], būtent primindamas jums dėl Dievo man duotos malonės, **16** kurios tikslas toks, kad būčiau Jėzaus Kristaus tarnautojas kitataučių labui, kaip šventyklos tarnas pateikdamas Dievo Evangeliją tam, kad

atnašavimas, kurį sudaro kitataučiai, būtų priimtinas, pašventintas Šventąja Dvasia. 17 Taigi Kristuje Jėzuje turiu tam tikrą pasigyrimą tuose dalykuose, kurie susiję su [tarnyste] Dievui. 18 Nes nedrįsčiau ko nors pasakoti, ko Kristus nebūtų nuveikęs per mane (tam tikslui, kad kitataučiai paklustų) žodžiu ir darbu, 19 antgamtinių ženklų ir pranašišku ženklų galybe, Dievo Dvasios galybe. Pasekmė ta, kad nuo Jeruzalės ir aplinkui iki Ilyrikos aš iki galo paskleidžiau Kristaus evangeliją; 20 šitaip laikiau [tai] didžiausiu siekiu skelbti evangeliją ne ten, kur Kristus buvo minimas, kad nestatyčiau ant kito žmogaus pamato, 21 bet kaip yra parašyta: „Pamatys tie, kuriems nebuvo skelbta apie jį ir supras tie, kurie nebuvo girdėję“. 22 Dėl tos priežasties daug kartų man buvo kliudoma pas jus atvykti. 23 Bet dabar, nebeturėdamas užmojo šiose srityse ir daugelį metų turėdamas didelį troškimą atvykti pas jus, 24 kai tik keliausiu į Ispaniją, atvyksiu pas jus. Nes tikiuosi pamatyti jus perkeliaudamas ir būti jūsų aprūpintas kelionei pirmyn į ten, jeigu pirma bent iš dalies „pasisotinsiu“ [bendravimu] su jumis. 25 Bet dabar keliauju į Jeruzalę šventiesiems patarnauti. 26 Nes [tie iš] Makedonijos ir Achajos džiaugėsi padarydami tam tikrą bendryste pagrįstą rinkliavą šventųjų neturtėliams, [esantiems] Jeruzalėje. 27 Tuo jie tikrai džiaugėsi, ir jie yra anų skolininkai. Nes jeigu kitataučiai tapo anų dvasinių dalykų dalininkais, [tai] jie privalo aniems patarnauti bent medžiaginiiais dalykais. 28 Todėl baigęs šitą [reikalą], tai yra saugiai atidavęs jiems šitą [bendrystės] vaisių, jums padedant nuvyksiu į Ispaniją. 29 Ir žinau, kad kai pas jus atvyksiu, atvyksiu Kristaus Evangelijos palaiminimo pilnatvei esant [su manimi]. 30 O maldauju jus, broliai, per Viešpatį Jėzų Kristų ir per Dvasios meilę kartu su manimi kovoti už mane maldomis Dievui, 31 kad būčiau išvaduotas nuo tų Judėjoje, kurie atsisako tikėti, ir kad mano tarnavimas Jeruzalės labui būtų priimtinas šventiesiems, 32 kad su džiaugsmu atvykčiau pas jus (pagal Dievo valią) ir su jumis atsigaivinchiau. 33 O ramybės Dievas [tebūna] su jumis visais. Amen.

16 Aš ir teigiamai jums pristatau mūsų seserį Febę, kuri yra Kenchrėjoje [esančios] bažnyčios tarnaitė, 2 kad priimtumėte ją Viešpatyje, kaip pridera šventiesiems, ir jai

padėtumėte bet koku reikalu, [dėl kurio] jai iš jūsų [ko nors] prireiktų, nes ji pati yra buvusi daugelio ir mano paties padėjėja. 3 Sveikinkite Priscilę ir Akvilą, mano bendradarbius Kristuje Jėzuje, 4 kurie už mano gyvybę padėjo po [budelio kirviu] savo pačių kaklus, kuriems dėkoju ne aš vienas, bet ir visos kitataučių bažnyčios. 5 [Sveikinkite] ir bažnyčią, esančią jų namuose. Sveikinkite mano mylimą Epenetą, kuris yra Achajos pirmavaisius Kristui. 6 Sveikinkite Mariją, kuri triūsė daug mūsų labui. 7 Sveikinkite Androniką ir Juniją, mano giminaičius ir mano bendrakalinius, kurie yra įžymūs apaštalų tarpe, kurie taip pat pirmiau už mane yra Kristuje. 8 Sveikinkite Ampliją, mano mylimą Viešpatyje. 9 Sveikinkite mūsų bendradarbį Kristuje Urboną ir mano mylimą Stachį. 10 Sveikinkite Apelį, išlaikiusį išmėginimą Kristuje. Sveikinkite tuos, kurie yra iš Aristobulo [namiškių]. 11 Sveikinkite mano giminaitį Erodioną. Sveikinkite tuos, kurie yra iš Narcizo [namiškių], kurie yra Viešpatyje. 12 Sveikinkite Trifeną ir Trifosą, kurios triūsia Viešpatyje. Sveikinkite mylimą Persidę, kuri daug triūsė Viešpatyje. 13 Sveikinkite išrinktąjį Viešpatyje Rufą, taip pat jo bei mano motiną. 14 Sveikinkite Asinkritą, Flegontą, Hermą, Patrobą, Hermį ir su jais esančius brolius. 15 Sveikinkite Filologą ir Juliją, Nerėją ir jo seserį, ir Olimpą, ir visus su jais esančius šventuosius. 16 Sveikinkite vieni kitus šventu pabučiavimu. Kristaus bažnyčios sveikina jus. 17 O aš maldauju jus, broliai, akylai stebėti tuos, kurie kelia maištus ir suklypimą sukeliančias kliūtis priešingas mokslui, kurio jūs išmokote, ir venkite jų. 18 Nes tokie tarnauja ne mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui, bet savo pilvui, ir pamaloninančia kalba bei gražbylyste apgaudinėja neįtariančiųjų širdis. 19 Jūsų gi paklusnumas pasidarė žinomas visiems. Todėl džiaugiuosi dėl jūsų, tačiau noriu, kad geriems dalykams būtumėte jūs išmintingi, bet blogiems dalykams nekalti. 20 Ir ramybės Dievas netrukus sutryps Šetoną po jūsų kojomis. Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė [tebūna] su jumis. Amen. 21 Jus sveikina mano bendradarbis Timotiejus ir mano giminaičiai Liucijus, Jasonas ir Sosipatras. 22 Aš, Tercijus, kuris surašiau [šitą] laišką, sveikinu jus Viešpatyje. 23 Jus sveikina Gajus, priėmęs pas save mane ir visą bažnyčią. Jus sveikina miesto ūkio reikalų tvarkytojas Erastas ir brolis Kvartas. 24 Mūsų Viešpaties

Jėzaus Kristaus malonė [tebūna] su jumis visais.
Amen. **25** O tam, kuris pajėgia padaryti jus
tvirtus pagal mano Evangeliją, tai yra šauklišką
skelbimą apie Jėzų Kristų, pagal apreiškimą
slėpinio, kuris buvo nutylėtas nuo pasaulio
pradžios, **(aiōnios g166)** **26** bet dabar yra apreikštas
– būtent per pranašiškus šventraščius pagal
amžinojo Dievo įsakymą visoms tautoms yra
duota žinoti, kad būtų paklusnumas tikėjimui,
– **(aiōnios g166)** **27** vieninteliam išmintingajam
Dievui – jam šlovė per Jėzų Kristų amžinai!
Amen. **(aiōn g165)**

Efeziečiams

1 Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas, šventiesiems, esantiems Efeze, tai yra ištikimiesiems Kristuje Jėzuje. **2** Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **3** [Tebūna] palaimintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, kuris palaimino mus Kristuje kiekviena dvasine palaima dangaus srityse **4** šitaip: jis išsirinko mus jame prieš pasaulio įkūrimą, kad mes būtume prieš jį šventi ir nepeiktini meilėje, **5** sau iš anksto paskyręs mus pilnateisių vaikų įsūnystei per Jėzų Kristų pagal savo valios palankumą, **6** kad būtų giriama šlovė jo malonės, kuria jis padarė mus malone apdovanotaisiais Mylimajame. **7** Jame turime išpirkimą per jo kraują – nusižengimų atleidimą – pagal turtingumą jo malonės, **8** kurios jis gausiai suteikė mums su visa išmintimi ir supratimu, **9** atskleidęs mums savo valios slėpinį pagal savo palankų ketinimą, kurį jis sau nustatė savyje **10** dėl laikų pilnybės santvarkos: visa suvienyti Kristuje – ir tai, kas danguose ir tai, kas ant žemės, jame, **11** kuriame gavome ir veldinį, būdami iš anksto paskirti pagal tikslą to, kuris visa veikia pagal savo valios nutarimą **12** tam, kad mes gyvuotume jo šlovės gyriui, kurie pirmi sudėjome savo viltį į Kristų; **13** jame ir jūs [gavote veldinį], išgirdę tiesos žodį, jūsų išgelbėjimo Evangeliją; pasitikėję jame ir buvote užantspauduoti pažadėtąja Šventąja Dvasia, **14** kuri yra mūsų veldinio užstatas iki nuosavybės išpirkimo – jo šlovės gyriui. **15** Todėl ir aš, išgirdęs apie jūsų tikėjimą Viešpačiu Jėzumi ir apie jūsų meilę visiems šventiesiems, **16** nesiliauju dėkojęs už jus, minėdamas jus savo maldose, **17** kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, šlovės Tėvas, duotų jums išminties ir apšvietimo dvasią, [jums] pažįstant jį iš arti, **18** jūsų proto akims esant apšviestoms, idant pažintumėte, kokia yra jo pašaukimo viltis, kokie jo veldinio šlovės turtai šventųjų tarpe **19** ir kokia nepranokstama jo galybės didybė mums, kurie tikime – atitinkanti jo galingos jėgos veikimą; **20** ja jis veikė Kristaus atžvilgiu, kai jį prikėlė iš numirusiųjų ir pasodino savo dešinėje dangaus srityse, **21** daug aukščiau už kiekvieną vyresnybę ir valdžią ir galybę ir viešpatystę ir kiekvieną vardą, išvardinamą ne

tik šiame pasaulyje, bet ir būsimajame, (aiōn g165) **22** ir visus [dalykus ir asmenis] padarė pavaldžius po jo kojomis ir kaip galvą viršum visko davė jį bažnyčiai, **23** kuri yra jo kūnas, pilnatvė to, kuris visa visame pripildo.

2 Ir [jis padarė] jus [gyvus], kurie buvote mirę nusižengimuose ir nuodėmėse, **2** kuriuose kadaise vaikščiojote pagal šio pasaulio išsidėstymą, pagal oro valdžios valdovą, dvasią, kuri dabar veikia neklusnumo vaikuose. (aiōn g165) **3** Tarp jų ir mes visi savo kūno geiduliuose kadaise elgėmės vykdydami kūno ir minčių valingus sprendimus, ir prigimtimi buvome rūstybės vaikai, kaip ir visi kiti. **4** Bet Dievas, būdamas apstus gailėstingumo, iš savo didžios meilės, kuria jis mylėjo mus, **5** net kai mes buvome mirę nusižengimuose, padarė mus gyvus su Kristumi – esate išgelbėti malone – **6** ir prikėlė su juo bei pasodino su juo dangaus srityse, Kristuje Jėzuje, **7** kad ateinančiais amžiais parodytų nepranokstamus savo malonės turtus [savo] gerumu mums Kristuje Jėzuje. (aiōn g165) **8** Nes malone esate išgelbėti per tikėjimą, – ir tai ne iš jūsų (ta dovana [yra] nuo Dievo), **9** ne iš darbų, kad niekas nesigirtų, **10** nes būdami jo kūrinys, esame sukurti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paruošė, kad juose vaikščiotume. **11** Todėl atsiminkite, kad jūs, kadaise kūno atžvilgiu kitataučiai, – kuriuos Neapipjaustymu vadina kūne rankomis atliktas vadinamas Apipjaustymas, – **12** kad tuomet buvote be Kristaus, atskirti nuo Izraelio sandraugos ir svetimi pažado sandoroms, neturintys vilties ir be Dievo pasaulyje. **13** Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kurie kadaise buvote toli, per Kristaus kraują esate priartinti. **14** Nes jis yra mūsų taika, kuris abu pavertė vienu ir nugriovė pertvaros skiriamąją sieną, **15** savo kūne panaikinęs priešišumą – įsakuose [esantį] įsakymų įstatymą, – tam, kad savyje sukurtų iš tų dviejų vieną naują žmogų – [taip] darydamas taiką – **16** ir sutaikintų abu su Dievu viename kūne per kryžių, juo užmušęs priešišumą. **17** Be to, atėjęs jis paskelbė Evangeliją – taiką – jums, tolimiesiems, ir jiems, artimiesiems, **18** nes per jį mes abeji galime prieiti prie Tėvo vienos Dvasios [valdomi]. **19** Išvada tokia: jūs jau nebesate svetimšaliai ir ateiviai, bet esate šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai, **20** esate pastatyti ant apaštalų ir pranašų

pamato, vyraujančiu kertiniu [akmeniu] esant pačiam Jėzui Kristui, **21** kuriame visas pastatas, tiksliai suleistas kartu, auga į šventą šventyklą Viešpatyje, **22** kuriame ir jūs esate kartu statomi, kad būtumėte Dievo buveinė Dvasioje.

3 Dėl tos priežasties, aš, Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys jūsų, kitataučių, labui, – **2** jeigu iš tikrųjų girdėjote apie jūsų labui man duotą Dievo malonės santvarką, **3** kad apreiškimu [jis] man atskleidė slėpinį, – kaip anksčiau trumpai aprašiau; **4** iš to skaitydami galite suvokti mano supratimą Kristaus slėpinio atžvilgiu, – **5** kuris kitais amžiais nebuvo atskleistas žmonių palikuonims, kaip jis dabar Dvasios atskleistas jo šventiems apaštalams ir pranašams: **6** [būtent, kad] kitataučiai yra bendrapaveldėtojai ir bendro kūno nariai ir jo pažado bendri dalininkai Kristuje per Evangeliją, **7** kurios tarnu tapau pagal Dievo malonės dovaną, man duotą veiksmingu jo jėgos veikimu. **8** Man, visų šventųjų mažesniam už mažiausiąjį, buvo duota ši malonė kitataučiams skelbti Evangeliją – neištiriamus Kristaus turtus – **9** ir visus apšviesti [apie tai], kokia yra bendrystė slėpinio, kuris nuo amžių buvo paslėptas Dieve, kuris visa sukūrė per Jėzų Kristų (aiōn g165) **10** tam, kad dabar per bažnyčią vyresnybėms ir valdžioms dangaus srityse taptų žinoma daugiopa Dievo išmintis **11** pagal amžinąjį tikslą, kurį jis nustatė Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje, (aiōn g165) **12** kuriame per tikėjimą juo turime drąsą ir priėjimą su užtikrintumu. **13** Todėl prašau nenusiminti dėl mano prispaudimų jūsų labui: tai yra jūsų šlovė. **14** Dėl tos priežasties klaupiuosi prieš Tėvą mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, **15** nuo kurio yra gavusi vardą visa šeima danguje ir žemėje, **16** kad pagal savo šlovės turtus duotų jums būti stiprinami didžiule jėga per jo Dvasią vidiniame žmoguje, **17** jog Kristus per tikėjimą nuolat užimtų buveinę jūsų širdyse, kad jūs, įsišakniję ir įsitvirtinę meilėje, **18** pajėgtumėte suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis, ir ilgis, ir gylis, ir aukštis, **19** bei pažinti žinojimą pranokstančią Kristaus meilę, kad būtumėte pripildyti visos Dievo pilnybės. **20** O tam, kuris ta jėga, kuri veikia mumyse, pajėgia padaryti didžiai daugiau negu visa, ko prašome ar manome, **21** jam bažnyčioje tebūna šlovė Kristumi Jėzumi per visas amžių amžiaus kartas! Amen. (aiōn g165)

4 Taigi aš, kalinys dėl Viešpaties, raginu jus vaikščioti, kaip verta pašaukimo, kuriuo buvote pašaukti, **2** su visu nuolankumu bei romumu, su didžia kantrybe, pakęsdami vienas kitą meilėje, **3** stengdamiesi išlaikyti Dvasios vienybę taikos ryšiu. **4** [Yra] vienas kūnas, ir viena Dvasia, – kaip ir esate pašaukti į vieną savo pašaukimo viltį – **5** vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas, **6** vienas Dievas ir visų Tėvas, kuris [yra] virš visų ir per visus ir visuose jumyse. **7** Bet kiekvienam mūsų duota malonė pagal Kristaus dovanos mastą. **8** Todėl sako: „Pakilęs į aukštybę, jis nuvedė nelaisvėn nelaisvę ir davė žmonėms dovanų. **9** (O tai, „jis pakilo“, kas tai yra, jeigu ne [tai], kad jis pirma ir nužengė į žemesniašias žemės dalis? **10** Tas, kuris nužengė, yra tas pats, kuris ir pakilo daug aukščiau visų dangų, kad visa pripildytų.) **11** Ir jis iš tikrųjų davė kai kuriuos [kaip] apaštalus ir kai kuriuos [kaip] pranašus ir kai kuriuos [kaip] evangelistus ir kai kuriuos [kaip] pastorius bei mokytojus **12** tam, kad šventieji būtų visiškai parengti tarnavimo darbui, Kristaus kūno statydinimui, **13** iki visi ateisime į tikėjimo vienybę, tai yra, Dievo Sūnaus išsamaus pažinimo [vienybę], į tobulo žmogaus [statusą], į Kristaus pilno subrendimo mastą, **14** kad nebebūtume maži vaikai, bangų blaškomi ir visokio mokslo vėjo šen ir ten nešiojami per žmonių apgavystę, per gudrybę, jiems turint kėslą klasingai suklaidinti; **15** bet [kad], pritaikydami tiesą su meile, visais atžvilgiais augtume [į panašumą] į jį, kuris yra galva – Kristus, **16** iš kurio visas kūnas, tiksliai sujungiamas ir sunarinamas tuo, ką aprūpina kiekvienas [jį] palaikantis sunėrimas, vykdo kūno augimą, atitinkantį kiekvienos atskiros dalies veikimą pagal saiką, tam, kad save statydintų meilėje. **17** Todėl tai sakau ir liudiju Viešpatyje, kad jūs nuo šiol nebevaikščitumėte kaip ir likusieji kitataučiai vaikščioja – pagal savo proto tuštybę, **18** būdami aptemdyto proto, būdami atskirti nuo Dievo gyvybės dėl juose esančio nežinojimo, dėl jų širdies užkietėjimo; **19** kurie, surambėję, atsidavė palaidumui, kad geidžiai atliktų visokį nešvarų darbą. **20** Bet jūs suvokėte Kristų ne šitaip – **21** jeigu iš tikrųjų jį girdėjote ir pagal tai, kad tiesa yra Jėzuje, jame buvote išmokyti **22** nusivilkti ankstesnę elgseną atitinkantį „senąjį žmogų“, kuris gadinamas pagal apgaulingus geismus,

23 ir būti atnaujinami savo proto dvasioje, 24 ir apsvilkiti „nauju žmogumi“, sukurtu teisume ir tikrame šventume taip, kad atitinka Dievą. 25 Todėl, atmesdami melą, kalbėkite tiesą kiekvienas su savo artimu, nes esame vieni kitų nariai. 26 **PYKITE IR NENUSIDĖKITE:** tenenusileidžia saulė ant jūsų pasipiktinimo, 27 nei duokite vietos velniui. 28 Kas vagia, tegul nebevagia, bet verčiau tegul triūsia, dirbdamas [savo] rankomis padorų darbą, kad turėtų [kuo] dalytis su stokojančiu. 29 Jokia sugedusi kalba teneišaina iš jūsų burnos, bet tik kas gera reikiamam statydinimui, kad duotų malonę klausytojams. 30 Ir neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria buvote užantspauduoti išpirkimo dienai. 31 Visa kartybė, ir įtūžis, ir rūstybė, ir rėkavimas, ir piktžodžiavimas su visa bloga valia tebūna pašalinti nuo jūsų; 32 verčiau būkite vieni kitiems maloningi, minkštaširdiški, atleisdami vieni kitiems, lygiai kaip ir Dievas dėl Kristaus jums atleido.

5 Todėl būkite Dievo sekėjai, kaip mylimi vaikai, 2 ir vaikščiokite meilėje, kaip ir Kristus mus mylėjo ir atidavė už mus save kaip atnašą ir auką Dievui, kad [tai] būtų malonaus aromato kvapas. 3 Bet paleistuvystė ir visoks netyrumas ar gobšumas tenebūna net minimi tarp jūsų, kaip pridera šventiesiems; 4 nei nešvankumas, nei kvaila šneka, nei šlykštus juokavimas, kurie netinka, bet verčiau dėkojimas. 5 Nes jūs žinote tai, kad joks paleistuvis, netyras [žmogus], ar godus [žmogus] (tai yra stabmeldys) jokio veldinio neturi Kristaus ir Dievo karalystėje. 6 Niekas teneapgauna jūsų tuščiais žodžiais, nes dėl šitų dalykų Dievo rūstybė krinta ant neklusnumo vaikų. 7 Dėl to nebūkite dalyvaujantys kartu su jais, 8 nes kadaise buvote tamsa, bet dabar [esate] šviesa Viešpatyje: vaikščiokite kaip Šviesos vaikai 9 – mat Dvasios vaisius [yra] visokiame gerume, ir teisume, ir tiesoje, – 10 ištirdami, kas visiškai patinka Viešpačiui. 11 Ir neturėkite bendrų reikalų su nevaisingais tamsos darbais, o verčiau gi įtikinkite dėl kaltumo, 12 nes gėda net kalbėti apie tai, kas jų daroma slapčia. 13 Bet visa tai, ką šviesa įtikina esant kalta, darosi regima, kadangi visa, kas daro regima, yra šviesa. 14 Todėl sako: „Atsibusk, kuris miegi, ir kelkis iš numirusiųjų, ir Kristus apšvies tave.“ 15 Todėl žiūrėkite, kaip tiksliai vaikščiojate – ne kaip

neišmintingi, bet kaip išmintingi, 16 išpirkdami laiko tarpusnį, nes dienos pasižymi blogumu. 17 Todėl nebūkite kvaili, bet suprantantys, kokia [yra] Viešpaties valia. 18 Ir nebūkite apsvaigę nuo vyno, kuriame yra pasileidimas, bet būkite pripildyti Dvasios, 19 tarpusavyje kalbėdamiesi psalmėmis, gyriaus giesmėmis bei dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir savo širdimi užtraukdami melodiją Viešpačiui, 20 visada už viską mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu dėkodami tam, kuris [yra] Dievas ir Tėvas, 21 elgdamiesi pavaldžiai vieni kitiems Dievo baimėje. 22 Žmonos, elkitės pavaldžiai savo vyrams, kaip Viešpačiui, 23 nes vyras yra žmonos galva, kaip ir Kristus [yra] bažnyčios galva; ir jis yra to kūno išgelbėtojas. 24 Todėl, kaip bažnyčia elgiasi pavaldžiai Kristui, taip ir žmonos [tesielgia pavaldžiai] savo vyrams visais atžvilgiais. 25 Vyrai, mylėkite savo žmonas, kaip ir Kristus mylėjo bažnyčią, ir atidavė save už ją, 26 kad, apvalęs [ją] vandens nuplovimu per Žodį, ją pašventintų, 27 kad sau pristatytų ją – šlovingą bažnyčią, neturinčią dėmės nei raukšlės nei ko nors tokio, bet kad ji būtų šventa ir nepeiktina. 28 Taip ir vyrai privalo mylėti savo žmonas, kaip savo pačių kūnus. Kas myli savo žmoną, myli save patį, 29 nes niekas niekada nekenė savo paties kūno, bet jį maitina ir meilingai globoja, kaip ir Viešpats bažnyčią, 30 nes mes esame jo kūno – jo kūno sandaros ir jo kaulų – nariai. 31 **DĖL ŠIOS PRIEŽASTIES VYRAS PALIKS SAVO TĖVĄ BEI MOTINĄ IR SUSIJUNGS SU SAVO ŽMONA, IR JIE ABU TAPS VIENU KŪNU.** 32 (Šis slėpinys yra didingas, o aš kalbu apie Kristų ir bažnyčią.) 33 Vis dėlto ir jūs – būtent kiekvienas – privalote mylėti savo žmoną taip, kaip save patį; o žmona privalo skirti pagarbią baimę savo vyrui.

6 Vaikai, pakluskite Viešpatyje savo tėvams, nes tai teisinga. 2 „Gerbk savo tėvą ir motiną“ – tai pirmasis įsakymas su pažadu: 3 kad tau gerai sektųsi, ir ilgai gyventum žemėje. 4 Ir jūs, tėčiai, nepykdykite savo vaikų, bet puoselėkite juos Viešpaties auklėjimu ir įspėjančiu paraginimu. 5 Tarnai, pakluskite tiems, kurie pagal fizinę padėtį yra [jūsų] šeimininkai, su baime ir drebėjimu, neklastinga širdimi, lyg kad Kristui, 6 ne dėl akių tarnaudami, lyg žmonėms įsiteikiantys, bet kaip Kristaus tarnai, iš širdies vykdotys Dievo valią, 7

tarnaudami gera valia kaip Viešpačiui, o ne žmonėms, **8** žinodami, kad kiekvienas, tiek nelaisvasis, tiek laisvasis, jei jis daro ką gera, tą patį atsiims iš Viešpaties. **9** Ir jūs, šeiminkai, tą patį darykite jiems, atsakydami grasinimo, žinodami, kad ir jūsų šeiminkas yra danguje ir jis nėra šališkas. **10** Galiausiai, mano broliai, būkite Viešpaties, tai yra, jo galybės jėgos, stiprinami. **11** Apsirenkite visa Dievo ginkluote, kad pajėgtumėte išstovėti prieš velnio klastas. **12** Nes mes grumiamės ne prieš kraują ir kūną, bet prieš vyresnybes, prieš valdžias, prieš šio amžiaus tamsybės pasaulinius valdovus, prieš blogio dvasines [jėgas] dangaus srityse. (aiōn g165) **13** Todėl pasiimkite visą Dievo ginkluotę, kad pajėgtumėte priešintis blogumu pasižyminčią dieną ir, viską atlikę, išstovėti. **14** Taigi stovėkite susijuošę savo strėnas tiesa ir užsidėję teisumo krūtinšarvį **15** ir apsiaųę kojas taikos Evangelijos parengtimi, **16** prie viso [to] pasiėmę tikėjimo skydą, kuriuo pajėgsite užgesinti visas ugningas blogojo strėles. **17** Pasiimkite ir išgelbėjimo šalną ir Dvasios kalaviją, kuris yra Dievo žodis, **18** visokia malda ir maldavimu visuomet meldamiesi Šventosios Dvasios [valdomi] ir tam tikslui budėdami su visokiu ištvermingumu bei prašymu už visus šventuosius **19** ir už mane, kad, savo burną atveriant, man būtų duota ką pasakyti, kad drąsiai duočiau žinoti slėpinį Evangelijos, **20** kurios labui einu pasiuntinio pareigas grandinėse, kad jos atžvilgiu kalbėčiau drąsiai, kaip privalau. **21** O, kad ir jūs žinotumėte mano reikalus – ką veikiu –, jums viską duos žinoti Tichikas, mylimas brolis ir ištikimas tarnas Viešpatyje, **22** kurį jums pasiunčiau būtent dėl to, kad jūs susipažintumėte su mūsų reikalais, ir jis paguostų jūsų širdis. **23** Ramybė [tebūna] broliams ir meilė su tikėjimu nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **24** Malonė [tebūna] su visais, kurie negendamume myli mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Amen.

Filipiečiams

1 Paulius ir Timotiejus, Jėzaus Kristaus tarnai, visiems Filipoose esantiems šventiesiems Kristuje Jėzuje, su prižiūrinčiais ir diakonais. **2** Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **3** Dėkoju savo Dievui, kada tik jus prisimenu, **4** visuomet, kiekvienoje savo maldoje už jus visus išsakydamas meldimą su džiaugsmu **5** dėl jūsų bendradarbiavimo Evangelijos labai nuo pirmosios dienos iki dabar, **6** būdamas dėl šito tikras, kad tas, kuris pradėjo jumoje gerą darbą, [jį] užbaigs iki Jėzaus Kristaus Dienos. **7** Atitinkamai, yra teisinga man tai galvoti apie jus visus, nes aš turiu savo širdyje jus, [kurie] visi, tiek man esant pančiuose, tiek ginant ir įtvirtinant Evangeliją esate drauge su manimi malonės dalininkai. **8** Nes Dievas yra mano liudytojas, kaip jūsų visų labai ilgiusi Jėzaus Kristaus giliaširdiškais jausmais. **9** Ir už štai ką meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų daugiau ir daugiau tikro pažinimo srityje ir visokeriopo įžvalgumo srityje **10** tam, kad laikytumėte išmėgintais ir priimtinais tuos dalykus, kurie geriausi, kad būtumėte tyri ir nesuklupę [į nusižengimus] iki Kristaus Dienos, **11** būdami pripildyti teismo vaisių, kurie [duodami] per Jėzų Kristų Dievo šlovei ir gyriui. **12** Bet noriu, kad jūs žinotumėte, broliai, kad dalykai, [kurie] man [atsitiko], išėjo labiau į Evangelijos plitimą **13** taip, kad pasidarė aišku visoje pretorijoje ir visur kitur, kad mano pančiai [yra] dėl Kristaus. **14** Be to, daugumas brolių Viešpatyje, įgiję tvirtą užtikrintumą per mano pančius, žymiai labiau drįsta be baimės kalbėti žodį. **15** Iš tikrųjų kai kurie skelbia Kristų net iš pavydo ir mėgimo varžytis, bet ir kai kurie gera valia. **16** Vieni gi skelbia Kristų iš priešiško noro pirmaiti, ne tyromis [paskatomis], manydami prie mano pančių pridėti [dar] prispaudimo, **17** bet kiti iš meilės, žinodami, kad aš esu paskirtas [į šią vietą] evangelijai ginti. **18** Tai ką? Vis dėlto, visokiais būdais (ar dėl akių, ar iš tiesų) yra skelbiamas Kristus – šituo gi aš džiaugiuosi! Taip, ir džiaugiuosi! **19** Nes aš žinau, kad per jūsų maldavimą ir Jėzaus Kristaus Dvasios aprūpinimą, tai man baigsis išgelbėjimu **20** atitinkamai su mano ilgesingu lūkesčiu ir užtikrinta viltimi, kad niekuo nebūsiu

sugėdintas, bet [kad] visapusišku drąsumu, kaip visuomet, [taip] ir dabar, Kristus bus išaukštintas mano kūne – ar [tai būtų] gyvenimu, ar mirtimi. **21** Nes man gyventi – [tai] Kristus, o mirti – [tai] laimėjimas. **22** Bet jei man [skirta] toliau gyventi kūne, man tai [reiškia] vaisingą darbą, ir nežinau, ką pasirinkti. **23** Nes esu spaudžiamas iš abiejų pusių, turėdamas norą iškeliauti ir būti su Kristumi, [kas yra] daug geriau, **24** tačiau dėl jūsų [yra] būtiniau pasilikti kūne. **25** Būdamas dėl to tikras žinau, kad liksiu ir būsiu su jumis visais jūsų pažangai ir tikėjimo džiaugsmui, **26** kad per mane jūsų džiaugimasis apstėtų Kristuje Jėzuje dėl mano atvykimo pas jus dar kartą. **27** Tiktai elkitės Kristaus Evangelijos vertu būdu, kad, ar atvykęs ir išvydęs jus, ar kitur būdamas, išgirsčiau apie jūsų reikalus, jog stovite tvirtai – vienos Dvasios [valdomi], [visi kaip] viena siela energingai dėdami pastangas kartu už Evangelijos tikėjimą **28** ir niekuo [savo] priešininkų neišgąsdinami. Jiems tai yra akivaizdus pražūties ženklas, bet jums išgelbėjimo, ir šis dalykas [yra] iš Dievo, **29** kadangi jums yra maloningai duota Kristaus labai ne tik juo tikėti, bet ir jo labai kentėti, **30** kovodami tą pačią kovą, kurią matėte mane kovojant ir apie kurią dabar girdite mane kovojant.

2 Taigi jei [esama] Kristuje kokio guodžiančio paskatinimo, jei kokios meilės paguodos, jei kokios Dvasios bendrystės, jei kokių giliaširdiškų jausmų ir apščios užuojautos, **2** [tai] visiškai pildykite mano džiaugsmą šitaip: būkite tos pačios minties, turėdami tokią pat meilę, [būdami] bendrasieliai, susikaupdami į vieną dalyką. **3** [Be] jokios [minties] iš priešiško noro pirmaiti ar tuščios puikybės, bet su nusižeminimu laikydami vieni kitus aukštesniais už save **4** kiekvienas [iš jūsų] žiūrėkite ne savo paties, bet ir kitų naudos; **5** tai yra, toks nusistatymas tebūna jumoje, kuris ir buvo Kristuje Jėzuje, **6** kuris, esybe būdamas Dievas, nelaikė apiplėšimu būti lygiam su Dievu; **7** vis dėlto jis save numenkino, prisiimdamas tarno esybę, pasidarydamas panašus į žmones. **8** Ir iš išvaizdos atpažintas esant žmogus, jis nusižemino, pasidarydamas klusnus iki mirties, net [iki] kryžiaus mirties. **9** Todėl Dievas ir labai išaukštino jį ir davė jam vardą, kuris yra aukščiau kiekvieno vardo **10** tam, kad dėl Jėzaus

vardo priklaupytų kiekvienas kelis – esančiųjų danguje, ir esančiųjų žemėje, ir esančiųjų po žeme, – **11** ir kad kiekvienas liežuvis Dievo Tėvo šlovei išpažintų, kad Jėzus Kristus [yra] Viešpats. **12** Taigi, mano mylimieji, kaip jūs visuomet paklusdavote, – ne tik man esant vietoj, bet dabar dar labiau man esant kitur – taip paverskite savo išgelbėjimą veiksmais su baime ir drebėjimu, **13** nes Dievas yra [tas], kuris dėl geros valios įvykdo jumyse ir norėjimą ir įvykdymą. **14** Visa darykite be murmėjimų ir ginčų, **15** kad būtumėte nepeiktini ir nesutepti, nekaltintini Dievo vaikai nedoros ir iškrypusios kartos aplinkoje, tarp kurių [žmonių] spindite kaip šviesuliai pasaulyje, **16** aukštai laikydami gyvenimo žodį, kad Kristaus Dieną man būtų pagrindas džiaugtis pasiekimais, jog ne veltui bėgau ir ne veltui triūsiau. **17** Bet jeigu esu net išliejamas tarsi liejamoji auka ant aukos, tai yra [ant] tarnavimo, [kurį] sukelia] jūsų tikėjimas, džiaugiuosi pats ir su jumis visais džiaugiuosi. **18** Dėl to paties ir džiaukitės patys, taip pat džiaukitės kartu su manimi. **19** Vis dėlto turiu Viešpatyje Jėzuse viltį netrukus pasiųsti pas jus Timotiejų, kad ir aš pasijusčiau gerai, sužinojęs, kaip jums sekasi. **20** Mat nusiteikusias, kaip aš nusiteikęs, neturiu nė vieno [kito], kuris tikrai rūpintųsi jūsų reikalais. **21** Nes visi [kiti] ieško savo, ne Jėzaus Kristaus, naudos. **22** Bet jūs žinote jo įrodytą būdą, kad Evangelijos labui jis tarnavo su manimi kaip vaikas su tėvu. **23** Taigi, kai tik pamatysiu, kaip man seksis, turiu viltį tuojau jį pasiųsti. **24** Ir esu įsitikinęs Viešpatyje, kad ir pats netrukus atvyksiu. **25** Bet maniau esant būtina pasiųsti pas jus Epafroditą, mano brolių, taip pat bendradarbį ir bendražygį, o pasiuntinį iš jūsų ir tarnautoją dėl mano poreikių, **26** nes jis labai jūsų visų pasiilgo ir sielojosi, kadangi buvote išgirde, kad jis susirgęs. **27** Juk iš tikrųjų jis sirgo vos ne iki mirties, tačiau Dievas jo pasigailėjo, ir ne tik jo, bet ir manęs, kad neturėčiau nuliūdimo po nuliūdimo. **28** Todėl kuo skubiau jį pasiunčiau, kad jį vėl pamatę džiaugtumėtės ir aš būčiau mažiau nuliūdęs. **29** Tad priimkite jį Viešpatyje su visu džiaugsmu ir gerbkite tokius [žmones], **30** nes dėl Kristaus darbo jis buvo atsідūręs prie mirties, statydamas pavojun savo gyvybę, kad atliktų man patarnavimą, kurio jūs negalėjote padaryti.

3 **Belieka, mano broliai, [štai kas]:** džiaukitės Viešpačiu! Tikrai man neįkyru rašyti jums tuos pačius dalykus, o jums [tai] saugu. **2** Saugokitės šunų, saugokitės blogadarių, saugokitės darkančiųjų kūną supjaustymu. **3** Nes mes esame tikrieji apipjaustytieji, kurie garbindami tarnaujame Dievui dvasia ir giriamės Kristumi Jėzumi, ir nepasitikime kūnu. **4** Nors aš turiu [pagrindą] pasitikėti net kūnu. Jei kas kitas mano galįs pasitikėti kūnu, [tai] aš juos labiau: **5** aštuntą dieną apipjaustytas, iš Izraelio tautos, Benjaminio genties, hebrajas iš hebrajų, įstatymo požiūriu fariziejus, **6** uolumo požiūriu persekiojantis bažnyčią, įstatymu pagrįsto teismo požiūriu pasidariau nepeiktinas. **7** Bet tie dalykai, kurie man buvo didžiulė vertė, juos dėl Kristaus palaikiau nuostoliu. **8** Tikrai taip – dar daugiau: ir viską laikau nuostoliu dėl Kristaus Jėzaus, mano Viešpaties, pažinimo pranašumo; dėl jo aš viską praradau ir [viską] laikau mėšlu, kad laimėčiau Kristų **9** ir būčiau rastas jame, neturėdamas savo teismo, kuris iš įstatymo, bet tą, kuris per tikėjimą Kristumi – iš Dievo [gautą] teisumą, kurio [gavimo] sąlyga yra tikėjimas, – **10** kad pažinčiau jį ir jo prisikėlimo jėgą ir jo kentėjimų bendrystę, būdamas nuolat pertaisomas, kad atitikčiau jo mirtį, **11** kad taip pasiekčiau mirusiųjų prisikėlimą. **12** Nėra [taip], kad jau esu [šitai] gavęs ar jau esu išstobulintas. Bet veržiuosi pirmyn, kad ir pagaučiau tai, dėl kurio ir esu Kristaus Jėzaus pagautas. **13** BroLIAI, aš nelaikau savęs [tai] pagavęs. Bet [darau tik] vieną dalyką: pamiršdamas gi tai, kas užnugaryje, ir tiesdamasis į tai, kas priekyje, **14** veržiuosi pirmyn į tikslą, siekdamas apdovanojimo, tai yra [siekiu] Dievo pašaukimo per Jėzų Kristų padarinio aukštybėse. **15** Taigi visi, kurie esame „tobuli“, būkime taip nusistatę, ir jei apie ką esate kitaip nusistatę, Dievas jums ir tai atskleis. **16** Vis dėlto iki kur jau pasiekėme, padoriai vaikščiojime [pagal] tą pačią taisyklę, būkime tos pačios minties. **17** BroLIAI, kartu būkite mano sekėjai ir akylai stebėkite tuos, kurie vaikščioja taip, kaip turite mus pavyzdžiu. **18** Nes daugelis vaikščioja – apie juos dažnai sakydavau, o dabar net verkdamas sakau, – [kad jie yra] Kristaus kryžiaus priešai, **19** kurių galas – pražūtis, kurių dievas – pilvas ir [kurių] šlovė [glūdi] jų gėdoje, kurie susikaupę į žemiškus dalykus. **20** Bet mūsų pilietinė sandrauga yra

danguje, iš kur mes ir Išgelbėtojo laukiame, kad trokštu dovanos, bet trokštu gausėjančio Viešpaties Jėzaus Kristaus, 21 kuris perdarys mūsų nužemintą kūną, kad šis būtų padarytas panašus į jo šlovingą kūną pagal jo galingą veikimą, kuriuo jis pajėgus ir viską padaryti pavaldų sau.

4 Todėl, mano mylimieji ir išsiilgtieji broliai, mano džiaugsme ir vainike, tokiu būdu tvirtai stovėkite Viešpatyje, mylimieji! **2** Raginu Evodiją ir raginu Sintichę būti tos pačios minties Viešpatyje. **3** Taip pat prašau ir tave, tikrasis jungo drauge, padėk toms moterims, kurios energingai siekė Evangelijos pergalės kartu su manimi ir su Klemensu ir kitais mano bendradarbiais, kurių vardai [yra] Gyvenimo knygoje. **4** Visuomet džiaukitės Viešpačiu! Pakartosiu: džiaukitės! **5** Jūsų nuosaikumas tebūna žinomas visiems žmonėms. Viešpats [yra] arti! **6** Niekuo nebūkite susirūpinę, bet visose aplinkybėse jūsų prašymai tesidaro žinomi Dievui malda ir maldavimu su dėkojimu. **7** Ir Dievo ramybė, pranokstanti visą supratimą, apsaugos jūsų širdis ir protus per Kristų Jėzų. **8** Galiausiai, broliai, kurie tik dalykai atitinka tiesą, kurie tik verti pagarbos, kurie tik teisingi, kurie tik tyri, kurie tik gražūs, kurie tik įvertinti teigiamai, jei [yra] kokia dorybė ir jei [yra] koks pagyrimas, galvokite apie tuos dalykus! **9** Darykite tuos dalykus, kuriuos ir mokydavotės ir gavote ir girdėjote ir matėte manyje, tai ramybės Dievas bus su jumis. **10** Ir labai nudžiugau Viešpačiu, kad dabar galų gale vėl nukreipėte savo mintis į mane, [nors] ir buvote sutelkę dėmesį į tai, bet jums stigo progos [padėti]. **11** [Tai] sakau ne todėl, kad stokuju, nes aš išmokau būti patenkintas kokiose tik aplinkybėse esu. **12** Jau moku, [kaip elgtis] būdamas pažemintas, ir moku, [kaip elgtis] būdamas pertekęs: man [yra] patikėta paslaptis, [kaip] kiekvienoje [padėtyje] bei visose [būklėse] ir būti sotus, ir būti alkanas, ir pertekti, ir stokoti. **13** Aš visa įstengiu per Kristų, kuris mane stiprina. **14** Vis dėlto jūs gerai padarėte, kartu [su manimi] dalyvaudami mano prispaudime. **15** Ir jūs, filipiečiai, irgi žinote patys, kad Evangelijos [skelbimo] pradžioje, kai išvykau iš Makedonijos, jokia [kita] bažnyčia nepasidalijo su manim davimo ir gavimo reikaluose, tik jūs vieni, **16** nes [man] ir Tesalonikoje [esant] jūs atsiuntėte vieną ir kitą kartą mano poreikiams. **17** Nėra [taip],

kad trokštu dovanos, bet trokštu gausėjančio vaisiaus į jūsų sąskaitą. **18** Bet visko turiu ir esu pertekęs: aš visiškai aprūpintas, gavęs iš Epafrodito jūsų [atsiustą] dovaną – gardaus kvapo aromatą, Dievui priimtiną, patinkamą auką. **19** O mano Dievas patenkins kiekvieną jūsų poreikį pagal savo turtus šlovėje per Kristų Jėzų. **20** Taigi, šlovė per amžių amžius tam, kuris [yra] mūsų Dievas ir Tėvas! Amen. (aiñn g165) **21** Sveikinkite kiekvieną šventąjį Kristuje Jėzuje. Jus sveikina su manimi esantys broliai. **22** Jus sveikina visi šventieji, o ypač tie, kurie iš cėsoriaus šeimynos. **23** Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė [tebūna] su jumis visais. Amen.

Kolosiečiams

1 Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas, ir brolis Timotiejus **2** Kolosuose esantiems šventiesiems, tai yra ištikimiems broliams Kristuje. Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **3** Dėkojame savo Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievui ir Tėvui visada meldamiesi už jus, **4** išgirdę apie jūsų tikėjimą Kristumi Jėzumi ir apie [jūsų] meilę visiems šventiesiems, **5** [kurie yra atsiradę] dėl to, ko viliatės, kas jums atidėta danguje, apie kurią anksčiau girdėjote per Evangelijos tiesos žodį. **6** Ta [Evangelija] yra atėjusi pas jus, kaip ir visame pasaulyje, ir neša vaisių, kaip ir jumyse nuo tos dienos, kada per tiesą išgirdote ir iš arti pažinote Dievo malonę, **7** kaip jūs ir išmokote iš mūsų mylimo bendratarnio Efafro, kuris jūsų labai yra ištikimas Kristaus tarnautojas, **8** kuris ir pranešė mums apie jūsų meilę, [pareikštą] per Dvasią. **9** Todėl ir mes nuo tos dienos, kada tai išgirdome, nesiliaujame už jus meldę ir prašę, kad visa išmintimi ir dvasiniu supratimu būtumėte pripildyti Dievo valios tikslaus pažinimo **10** tam, kad vaikščioutumėte – kaip verta Viešpaties – į visišką patinkamumą, nešdami vaisių visokiais gerais darbais ir augdami į tikslų Dievo pažinimą, **11** visokia jėga stiprinami pagal jo šlovės galią visokiai išsvermei ir didžiai kantrybei, su džiaugsmu **12** dėkodami Tėvui, kuris padarė mus tinkamus dalyvauti šviesoje [esančiame] šventųjų veldinyje, **13** kuris išvadavo mus iš tamsos valdžios ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę, **14** kuriame turime išpirkimą per jo kraują, nuodėmių atleidimą. **15** Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos kūrinijos pirmagimis; **16** nes juo buvo sukurta visa, kas danguose, ir kas žemėje, kas regima, ir kas neregima, ar tai sostai, ar viešpatystės, ar vyresnybės, ar valdžios – visa yra sukurta per jį ir jam, **17** ir jis yra visų pirmaujantis, ir visa per jį sukimba kartu. **18** Ir Kūno – bažnyčios – galva yra jis, kuris yra pradžia, pirmagimis iš mirusiųjų, kad visame kame jis turėtų pirmenybę, **19** nes [Tėvui] patiko, kad visa pilnatvė turėtų buveinę [būtent] jame, **20** ir [patiko] visa su savimi visiškai sutaikinti juo – padaręs taiką jo kryžiaus krauju – [būtent] juo, ar [tai būtų] tai, kas ant žemės, ar tai, kas

danguje. **21** Ir jus, kurie blogais darbais kadaise buvote atskirti ir priešai proto atžvilgiu, jis gi dabar sutaikino **22** jo fiziniu kūnu per mirtį, kad savo akivaizdoje pristatytų jus šventus ir nekaltintinus ir nepeiktinus, **23** jeigu jūs pasilikate tikėjime pastatyti ant pamato bei tvirti bei nesiduodami atitraukiami nuo vilties Evangelijos, kurią girdėjote, kuri buvo paskelbta visai kūrinijai po dangumi [ir] kurios tarnautoju aš, Paulius, tapau. **24** Aš dabar džiaugiuosi savo kentėjimuose dėl jūsų ir savo kūne papildau, ko dar trūksta Kristaus prispaudimams dėl jo kūno, kuris yra bažnyčia. **25** Jos tarnautoju aš tapau pagal jūsų labai Dievo man duotą santvarką, kad iki galo [paskelbčiau] Dievo žodį, **26** [tai yra] tą slėpinį, kuris nuo amžių ir nuo kartų buvo paslėptas, bet dabar yra atskleista jo šventiesiems, (aiñn g165) **27** kuriems Dievas panorėjo padaryti žinoma, koks [yra] to slėpinio šlovingas turtingumas tarp kitataučių, būtent Kristus jumyse, užtikrinta šlovės viltis. **28** Mes jį apskelbiame, su paraginiu įspėdami kiekvieną žmogų ir mokydami kiekvieną žmogų su visokeriopa išmintimi, kad pristatytume kiekvieną žmogų tobulą Kristuje Jėzuse. **29** Tam aš ir triūsiu, kovodamas pagal jo veikimą, kuris galingai veikia manyje.

2 Mat noriu, kad jūs žinotumėte, kaip stipriai kovoju už jus ir [už] tuos Laodikėje, ir [už] anuos, kurie nėra matę mano veido kūne, **2** tam kad, [visiems] esant suvienytiems meile, būtų sustiprintos [visų] širdys, kad [visi įgytų] supratimo [dėlei įgyjamus] visiško užtikrintumo pilnatviškus turtus, kad tiksliai pažintų slėpinį Dievo ir Tėvo, ir Kristaus, **3** kuriame slypi visi išminties ir pažinimo lobiai. **4** Ir sakau tai, kad niekas jūsų neapgautų viliojančia kalba. **5** Nes, nors esu kitur kūnu, tačiau esu su jumis dvasia, su džiaugsmu stebėdamas jūsų tvarką ir jūsų tikėjimo Kristumi tvirtumą. **6** Taigi, kaip priėmėte Kristų – Jėzų, [kuris yra] Viešpats, – taip vaikščiokite jame, **7** [jau] išaknydinti ir būdami statydinami jame bei tvirtinami tikėjime, kaip buvote išmokyti, apstėdami tikėjimu su dėkingumu. **8** Žiūrėkite atidžiai, kad niekas nebūtų jūsų paėmęs į nelaisvę kaip grobį per filosofiją ir tuščią apgaulę, paremtą žmonių tradicija, paremtą pasaulio pradmenimis, bet neparemtą Kristumi. **9** Nes jame – [jo] fiziniame kūne – turi buveinę

visa Dievybės pilnatvė, **10** ir jums nieko netrūksta jame, kuris yra kiekvienos vyresnybės ir valdžios Galva, **11** kuriame jūs esate ir apipjaustyti ne rankomis atliktu apipjaustymu, kūno [pirmavimo padėties] nuodėmių įkūnijimo pašalinimu, Kristaus [atliktu] apipjaustymu, **12** patyrę palaidojimą su juo krikštu, kuriuo buvote ir prikelti kartu [su juo] per tikėjimą veikimu Dievo, kuris jį prikėlė iš numirusiųjų. **13** Ir jus, mirusius savo nusižengimuose ir jūsų kūno neapipjaustyme, jis padarė gyvus kartu su juo, atleidęs jums visus nusižengimus, **14** ištrynęs įsakais [sudarytą] mums priešingą [skolos] raštą, kuris buvo prieš mus, ir jį pašalino, prikales jį prie jo kryžiaus; **15** nuginklavęs vyresnybes bei valdžias, jis padarė iš jų viešą gėdos reginį, juo išskovdamas visišką pergalę [prieš] jas. **16** Todėl niekas teneteisia jūsų dėl maisto ar dėl gėrimo, ar dėl švenčių, ar jauno mėnulio, ar šabų, **17** kurie yra [tik] ateinančių dalykų šešėlis, bet [šešėlių] metantis kūnas [yra] Kristaus. **18** Tegul niekas nesulaiko nuo jūsų apdovanojimo turėdamas valią [užsiimti tariamu] nusižeminimu ir angelų garbinimu, įsibraudamas į dalykus, kurių nėra matęs, būdamas tuščiai pasipūtęs savo kūnišku protavimu, **19** ir nesilaikydamas Galvos, iš kurios visas kūnas, aprūpinamas ir sunarinamas per sunėrimus bei raiščius, auga Dievo [teikiamu] augimu. **20** Todėl jei esate mirę su Kristumi pasaulio pradmenimis, tai kodėl gi, tarsi gyvendami [fiziniam] pasaulyje, leidžiatės pajungiami įsakams: **21** („Neimk į rankas! Neragauk! Neliesk!“ – **22** kurie visi vartojami sugenda.) pagal žmonių priesakus ir mokslus?! **23** Tokie [priesakai ir mokslai] iš tikrųjų turi išminties išvaizdą savivalingu garbinimu ir [tariamu] nusižeminimu ir kūno netausojimu, – [tokie yra] be jokios vertės, [o] pasekmė – kūniškumo patenkinimas.

3 Taigi, jei buvote prikelti su Kristumi, siekite to, kas yra aukštai, kur yra Kristus, sėdintis Dievo dešinėje. **2** Sutelkite dėmesį į tai, kas aukštai, ne į tai, kas žemėje, **3** nes jūs esate mirę, ir jūsų gyvastis yra paslėpta su Kristumi Dieve. **4** Kai Kristus, mūsų gyvastis, pasirodys, tada su juo ir jūs pasirodysite šlovėje. **5** Todėl numarinkite savo narius, kurie yra žemėje: paleistuvystę, netyrumą, aistringumą, nedorą pageidimą ir gobšumą, kuris yra stabgarbystė. **6** Dėl šių dalykų Dievo rūstybė krinta ant

neklusnumo vaikų, **7** tarp kurių ir jūs kadaise vaikščiojote, kai gyvenote tuose dalykuose. **8** Bet dabar ir jūs atmeskite šituos visus: rūstybę, įtūžį, blogą valią, šmeižtą, nešvankią kalbą iš savo burnos. **9** Nemeluokite vienas kitam, kadangi nusivilkote senąjį žmogų su jo darbais **10** ir apsvilkote naujuoju, kuris atnaujinamas tiksliai pažinimui pagal atvaizdą to, kuris jį sukūrė, **11** kur nėra nei graiko, nei žydo, nei apipjaustyto, nei neapipjaustyto, [nėra] barbaro, skito, nelaisvojo nei laisvojo, bet viskas ir visuose – Kristus. **12** Todėl, kaip Dievo išrinktieji, šventi ir mylimi, apsvilkite giliaširdiškais apstaus gailestingumo jausmais, maloningumu, nusižeminusiu nusistatymu, romumu, didžia kantrybe, **13** būdami pakantūs vieni kitiems ir atleisdami vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą: kaip Kristus jums atleido, lygiai taip ir jūs [atleiskite]. **14** O virš visų šitų [užsidėkite] meilę, kuri yra tobulumo raištis. **15** Ir jūsų širdyse teteisėjauja Kristaus ramybė, į kurią ir esate pašaukti viename kūne, ir būkite dėkingi. **16** Kristaus žodis tegyvuoja klestėdamas jumyse, jums su visokeriopa išmintimi mokant ir su paraginimu įspėjant vieniems kitus, su malone giedant savo širdyje Dievui psalmes, gyriaus giesmes ir dvasines giesmes. **17** Ir viską, ką bedarytumėte žodžiu ar darbu, visa tai [darykite] Viešpaties Jėzaus vardu, per jį dėkodami tam, kuris [yra] Dievas ir Tėvas. **18** Žmonos, elkitės pavaldžiai savo vyrams, kaip dera Viešpatyje. **19** Vyrai, mylėkite žmonas ir nebūkite joms apkartinti. **20** Vaikai, pakluskite [savo] tėvams visuose dalykuose, nes tai patinka Viešpačiui. **21** Tėčiai, neerzinkite savo vaikų, kad jie nenusimintų. **22** Tarnai, visais atžvilgiais pakluskite [savo] šeimininkams pagal fizinę padėtį tarnaudami ne dėl akių, lyg žmonėms įsiteikiantys, bet neklastinga širdimi, bijodami Dievo. **23** Ir ką tik darote, darykite iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms, **24** žinodami, kad iš Viešpaties gausite atlyginimą, tai yra paveldą, nes jūs tarnaujate Viešpačiui Kristui. **25** O kas daro neteisybę, gaus už savo padarytą neteisybę, ir šališkumo nebus.

4 Šeimininkai, duokite tarnams kas teisu ir teisinga, žinodami, kad ir jūs turite Šeimininką danguje. **2** Uoliai atsiduokite maldai, ja budėkite dėkodami, **3** meldamiesi tuo pat metu ir už mus, kad Dievas atvertų mums žodžio

duris apsaakyti Kristaus slėpinį, dėl kurio aš esu ir kalinamas, 4 kad jį atskleisčiau taip, kaip privalau [jį] apsaakyti. 5 Vaikščiokite išmintingai priešais tuos, kurie už ribų, išpirkdami laiko tarpsnį. 6 Jūsų kalba visuomet [tebūna] maloni, paskaninta druska, kad žinotumėte, kaip kiekvienam turite atsakyti. 7 Su visais mano reikalais jus supažindins Tichikas, [kuris yra] mylimas brolis ir ištikimas tarnautojas ir bendratarnis Viešpatyje. 8 Jį pasiunčiau pas jus būtent dėl to, kad jis susipažintų su jūsų reikalais ir paguostų jūsų širdis. 9 [Siunčiau jį] su Onesimu, ištikimu ir mylimu broliu, kuris yra iš jūsų. Jie supažindins jus su visais čionykščiais reikalais. 10 Jus sveikina mano bendrakalinys Aristarchas ir Barnabo giminaitis Morkus, – dėl jo jau esate gavę nurodymų: jeigu jis atvyktų pas jus, priimkite jį, – 11 ir Jėzus, vadinamas Justu, kurie yra iš apipjaustyųjų. Vien šitie [yra mano] bendradarbiai dėl Dievo karalystės; jie yra tapę man paguoda. 12 Jus sveikina Epafras, kuris iš jūsų, Kristaus tarnas, visada kovojantis už jus maldomis, kad stovėtumėte tobuli ir be trūkumų kiekvienu Dievo valios atžvilgiu. 13 Mat paliudiju už jį, kad jis turi daug uolumo dėl jūsų ir esančių Laodikėjoje ir esančių Hierapolyje. 14 Sveikina jus mylimasis gydytojas Lukas, taip pat Demas. 15 Sveikinkite brolius Laodikėjoje ir Nymfą ir bažnyčią jo namuose. 16 Ir kai šis laiškas bus perskaitytas pas jus, pasirūpinkite, kad jis būtų perskaitytas ir laodikiečių bažnyčioje susirinkime; ir kad jūs taip pat perskaitytumėte [laišką] iš Laodikėjos. 17 Taip pat pasakykite Archipui: „Žiūrėkis tarnystės, kurią gavai Viešpatyje, kad ją išsamiai atliktum!“ 18 Šis sveikinimas [parašytas] mano, Pauliaus, ranka. Atsiminkite mano pančius. Malonė [tebūna] su jumis! Amen.

I Tesalonikiečiams

1 Paulius ir Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bažnyčiai Dieve Tėve ir Viešpatyje Jėzujė Kristuje. Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **2** Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, minėdami jus savo maldose, **3** be paliovos mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje prisimindami jūsų tikėjimo [sukeltą] darbą ir meilės [sukeltą] tišą ir užtikrintos vilties mūsų Viešpačių Jėzumi Kristumi [sukeltą] ištvėrę, **4** [ir] žinodami, Dievo numylėtieji broliai, jūsų išrinkimą. **5** Nes mūsų evangelija neatėjo pas jus vien tik žodžiais, bet taip pat su jėga, ir su Šventąja Dvasia, ir su visišku užtikrintumu, kaip jūs žinote, kokie mes tarp jūsų buvome jūsų labui. **6** Ir jūs, priėmę žodį didžiame prispaudime su Šventosios Dvasios džiaugsmu, tapote mūsų sekėjais, [taip pat] ir Viešpaties, **7** taip, kad jūs tapote pavyzdžiais visiems tikintiesiems Makedonijoje ir Achajoje. **8** Nes Viešpaties žodis yra iš jūsų nuaidėjęs ne tik Makedonijoje ir Achajoje, bet ir [žinia apie] jūsų tikėjimą Dievu yra pasklidusi visur taip, kad mums nereikia nieko kalbėti. **9** Juk jie patys liudija apie mus, koks buvo mūsų atvykimas pas jus, ir kaip jūs nuo stabų atsivertėte į Dievą, kad tarnautumėte gyvajam bei tikrajam Dievui **10** ir lauktumėte iš dangaus jo Sūnaus, kurį jis prikėlė iš numirusųjų, būtent Jėzaus, mūsų išvauduotojo nuo ateinančios rūstybės.

2 BroLIAI, jūs juk patys žinote, kad mūsų atvykimas pas jus paaiškėjo esąs ne lengvabūdiškas, **2** bet, kaip jūs žinote, mes įsidrąsinome savo Dieve kalbėti jums Dievo evangeliją didžiame sankirtyje, netgi prieš tai nukentėję ir užgauti Filipouose. **3** Nes mūsų raginimas [būna] ne iš klaidinimo, ne iš nešvarumo, ne su suktybe. **4** Priešingai, kaip esame Dievo ištirti ir pripažinti, kad mums būtų patikėta evangelija, lygiai taip kalbame, – ne tokiu būdu, kad žmonėms patiktume, bet Dievui, kuris ištiria ir pripažįsta mūsų širdis. **5** Nes mes, kaip žinote, niekada neveikėme nei įsisteikiančia kalba, nei godumą [paslepiančia] priedanga – Dievas [yra] liudytojas, – **6** ir nieieškojome šlovės iš žmonių, – nei iš jūsų, nei iš kitų, – [nors] būdami Kristaus apaštalai, galėjome būti apsunkinimu. **7** Bet buvome tarp

jūsų švelnūs, kaip ir žindanti [motina] meilingai globoja savuosius vaikus. **8** Tokiu būdu mielu noru linkdami į jus, džiaugėmės pasidalydami su jumis ne tik Dievo evangelija, bet ir savo pačių sielomis, nes tapote mums mylimais [žmonėmis]. **9** Nes jūs, broLIAI, atsimenate mūsų sunkų darbą ir skaudų triušą: juk dirbdami naktį ir dieną, kad neapsunkintume nė vieno iš jūsų, mes kaip šaukliai jums skelbėme Dievo evangeliją. **10** Jūs [esate] liudytojai, Dievas taip pat, kaip šventai, teisingai ir nepriekaištingai mes elgėmės su jumis, kurie tikite. **11** Kaip tiksliai žinote, [elgėmės] būtent ragindami ir guosdami ir įpareigodami kiekvieną iš jūsų atskirai, tarsi tėvas savo vaikus, **12** kad vaikščiotumėte vertai Dievo, kuris pašaukė jus į savo karalystę ir šlovę. **13** Todėl mes taip pat be paliovos dėkojame Dievui, kad jūs, gavę iš mūsų girdėtą Dievo žodį, priėmėte [jį] ne [kaip] žmonių žodį, bet kaip tokį, koks jis iš tikro yra – Dievo žodį, kuris ir atlieka savo darbą jumyse, kurie tikite. **14** Nes jūs, broLIAI, tapote sekėjais Judėjoje esančių Dievo bažnyčių Kristuje Jėzujė, kadangi ir jūs nuo savo tautiečių iškentėjote tuos pačius dalykus, kaip ir jos nuo žydų, **15** kurie nužudė tiek Viešpatį Jėzų, tiek savo pranašus, taip pat persekiojo mus. Ir jie nepatinka Dievui, ir [yra] priešiški visiems žmonėms **16** [tuo, kad] uždraudžia mums kalbėti kitataučiams, kad tie būtų išgelbėti – savo pačių nuodėmių saikui pripildyti; be to, rūstybė yra atėjusi ant jų galutinai. **17** O mes, broLIAI, [vos] valandos laiką priverstinai patyrę artimų žmonių – jūsų – netektį (fizinio buvimo [atžvilgiu], ne širdies [atžvilgiu]), juo labiau puolėme su dideliu troškimu išvysti jūsų veidus. **18** Todėl nutarėme atvykti pas jus – aš Paulius, beje, ir vienąsyk ir kitą, – bet mums sutrukdė šėtonas. **19** Nes kas [yra] mūsų viltis ar džiaugsmas ar džiūgavimo vainikas? Arba, [kas kitas, jeigu] ne jūs mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus akivaizdoje, kai jis ateis?! **20** Jūs juk esate mūsų šlovė ir džiaugsmas!

3 Todėl, ilgiau nebeiškėsdami, mes manėme, kad geriau pasilikti vieniems Atėnuose **2** ir pasiuntėme Timotiejų, mūsų broLį ir Dievo tarną ir mūsų bendradarbį Kristaus evangelijoje jus padaryti tvirtus ir jus padrąsinti jūsų tikėjimo atžvilgiu, **3** kad šiuose prispaudimuose nė vienas nebūtų išjudinamas. Juk patys žinote, kad tam esame skirti. **4** Nes ir tada, kai buvome su jumis,

iš anksto jums pasakėme, kad mums būtinai teks kentėti prispaudimą, ir, [kaip] žinote, [tai] ir įvyko. **5** Todėl, ilgiau nebeiškęsdamas, pasiunčiau, kad sužinočiau apie jūsų tikėjimą: gundytojui gundžius jus, gal ir mūsų triūsas būtų buvęs be naudos. **6** Bet dabar, Timotiejui iš jūsų atėjus pas mus ir atnešus mums gerą žinią apie jūsų tikėjimą ir meilę, ir [tai], kad nuolat maloniai mus prisimenate, trokšdami pamatyti mus, kaip ir mes jus, 7 mes, broliai, dėl tos priežasties buvome per jūsų tikėjimą padrašinti visame savo [patirtame] prispaudime ir prievartoje, jums esant pagrindu [tam], **8** nes dabar mes esame gyvastingi, jei jūs tvirtai stovite Viešpatyje. **9** Nes kokią padėką galėtume atmokėti Dievui už jus, už visą džiaugsmą, kuriuo džiaugiamės dėl jūsų savo Dievo akivaizdoje, **10** naktį ir dieną labai daug meldamiesi, kad galėtume išvysti jūsų veidus ir taisyti jūsų tikėjimo trūkumus? **11** Ir jis pats (mūsų Dievas bei Tėvas ir Jėzus, mūsų Viešpats) tenukreipia tiesiai mūsų kelią pas jus. **12** Bet Viešpats jus tepadaro augančius ir apstėjančius meile vienu kitiems ir visiems, kaip ir mes jums, **13** kad sutvirtintų jūsų širdis nepeiktinas šventume mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje, kai ateis mūsų Viešpats Jėzus Kristus su visais savo šventaisiais.

4 Taigi, dėl likusių dalykų: jus maldaujame, broliai, ir raginame Viešpatyje Jėzuje, kad, kaip priėmėte iš mūsų būdą, kuriuo privalote vaikščioti ir patikti Dievui, [taip] vis labiau augtumėte. **2** Nes jūs žinote, kokius įsakus mes jums davėme per Viešpatį Jėzų. **3** Nes tai yra Dievo valia – jūsų šventinimas: kad susilaikytumėte nuo paleistuvystės, **4** kad kiekvienas iš jūsų mokėtų įgyti savąjį indą šventai ir pagarbiai, **5** ne gašlumo aistra, kaip svetimtikiai, kurie nepažįsta Dievo; **6** kad šiame dalyke niekas neperžengtų ribų ir neteisėtai neimtų ko nors iš savo brolio, nes Viešpats [yra] keršytojas už visus tokius dalykus, kaip jums ir iš anksto sakėme ir uoliai liudijome. **7** Nes Dievas mus pašaukė ne nešvarumui, bet šventinimui. **8** Todėl, kas [tai] atmata, ne žmogų atmata, bet Dievą, kuris mums yra davęs net savo Šventąją Dvasią. **9** O jums nereikia, kad būtų jums parašyta apie brolišką meilę, nes jūs patys esate Dievo išmokyti mylėti vieni kitus. **10** Juk iš tiesų taip darote visiems broliams visoje Makedonijoje. Mes tik raginame jus, broliai, vis

labiau augti **11** ir dėti stropias pastangas būti ramaus būdo ir užsimti savo reikalais ir dirbti savo pačių rankomis, kaip jums įsakėme, **12** kad dorai vaikščiotumėte priešais tuos, kurie už ribų, ir nieko jums netrūktų. **13** Bet nenoriu, kad būtumėte nežinioje apie užmigusiuosius, [o tikslas to], kad neliūdėtumėte, kaip ir visi kiti, kurie neturi vilties. **14** Nes jei tikime, kad Jėzus mirė ir prisikėlė, taip ir tuos, kurie miega Jėzuje, Dievas atves su juo. **15** Nes tai jums sakome Viešpaties žodžiu, kad mes, gyvieji, likusieji iki Viešpaties atėjimo, nepralensime užmigusiųjų, **16** kadangi pats Viešpats nusileis iš dangaus su šauksmu, su arkangelo balsu ir su Dievo trimitavimu, ir mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia, **17** paskui mes, gyvieji, likusieji, būsime pagauti kartu su jais debesyse tam, kad susitiktume su Viešpačiu ore, ir taip visuomet būsime su Viešpačiu. **18** Todėl šiais žodžiais guoskite, padrašinkite vieni kitus.

5 O apie laikotarpius ir [įvykių] laikus, broliai, – [man] nėra reikalo jums rašyti, **2** nes patys kuo puikiausiai žinote, kad Viešpaties Diena ateina taip, kaip vagis naktį. **3** Nes kai jie sakys: „Ramybė ir saugumas“, tuomet staigi niokojimas juos išstiks, tartum gimdymo skausmai nėščią moterį, ir jie jokia būdu neištrūks. **4** Bet jūs, broliai, nesate tamsoje, kad kaip vagis toji Diena jus užkluptų. **5** Jūs visi esate šviesos vaikai ir dienos vaikai: nesame nei iš nakties, nei iš tamsos. **6** Išvada tokia: nemiegokime kaip ir visi kiti, bet budėkime ir būkime blaivūs, **7** nes kurie miega, miega naktį, ir kurie pasigeria, yra girti naktį. **8** Bet mes, priklausantys dienai, būkime blaivūs, užsidėję tikėjimo bei meilės krūtinšarvį ir šalmą – užtikrintą išgelbėjimo viltį. **9** Nes Dievas mūsų nepaskyrė rūstybei, bet kad įgytume išgelbėjimą per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, **10** [būtent] tą, kuris mirė už mus, kad mes kartu, ir nemiegodami, ir miegodami, gyventume kartu su juo. **11** Tad guoskite, padrašinkite vieni kitus, taip pat statydingite vienas kitą, kaip ir darote. **12** Jus taip pat prašome, broliai, [ir] pripažinti tuos, kurie darbuojasi tarp jūsų bei vadovauja jums Viešpatyje bei jus ragindami išpajinėja, **13** ir su meile juos didžiai gerbti dėl jų darbo. Taikiai sugyvenkite tarpusavyje. **14** O mes raginame jus, broliai: ragindami išpėkite nesilaikančius tvarkos, paguoskite

besisielojančiuosius, palaikykite silpnuosius, būkite didžiai kantrūs visiems. **15** Žiūrėkite, kad niekas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visuomet vykitės tai, kas gera, ir vieni su kitais ir su visais. **16** Džiaukitės visuomet, **17** melskitės be paliovos, **18** dėkokite visomis aplinkybėmis, nes tai Dievo valia jums Kristuje Jėzuje! **19** Negesinkite [Dievo] Dvasios, **20** neniekinkite pranašavimų, **21** ištikite visa – tvirtai laikykitės to, kas gera, **22** susilaikykite nuo visų blogio išraiškų. **23** Be to, tegul pats ramybės Dievas jus visiškai šventina, ir tebūnie išlaikyti nepeiktini jūsų dvasia ir siela ir kūnas [kaip] sveikas vienetas su visu tuo, kas [jums] paskirta, kai ateis mūsų Viešpats Jėzus Kristus. **24** Jūsų Pašaukėjas [yra] ištikimas; jis ir įvykdys! **25** Broliai, melskitės už mus! **26** Pasveikinkite visus brolius šventu pabučiavimu. **27** Saikdinu jus Viešpačiu: šitas laiškas turi būti perskaitytas visiems šventiesiems broliams. **28** Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė [tebūna] su jumis. Amen.

II Tesalonikiečiams

1 Paulius ir Silvanas ir Timotiejus tesalonikiečių bažnyčiai Dieve, mūsų Tėve, ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje. **2** Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **3** Mes privalome visuomet dėkoti Dievui už jus, broliai, kaip pridera, nes jūsų tikėjimas nepaprastai auga, ir jūsų visų iki vieno meilė vieni kitiems didėja **4** taip, kad mes patys giriamės jumis Dievo bažnyčiose dėl jūsų ištvėrmės ir tikėjimo visuose jūsų persekiojimuose ir priespaudose, kuriuos jūs iškenčiate. **5** [Tai yra] aiškus parodymas į teisų Dievo teismą, tikslui esant tokiam, kad būtumėte pripažinti vertais Dievo karalystės, dėl kurios jūs irgi kenčiate, **6** kadangi [yra] teisinga pagal Dievo [požiūrį, kad jis] atmokės jūsų prispaudėjams priespauda, **7** ir jums, kenčiantiems priespaudą, palengvinimu kartu su mumis, tuo metu, kai bus apreiškintas Viešpats Jėzus iš dangaus su savo galybės angelais **8** liepsnojančia ugnimi atkeršijantis tiems, kurie nepažįsta Dievo ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai. **9** Jie kentės bausmę – amžiną niokojimą toli nuo Viešpaties veido ir nuo jo galybės šlovės, **(aiñnios g166)** **10** kai tik jis ateis, kad jis būtų tą Dieną pašlovintas per šventuosius ir keliantis nuostabą per visus, kurie tiki (dėl to, kad buvo patikėta mūsų jums duotu liudijimu). **11** Tam tikslui mes ir visuomet meldžiamės už jus, kad mūsų Dievas palaikytų jus vertais pašaukimo ir galingai užbaigtų kiekvieną gerumo [sukeltą] mielą ketinimą ir tikėjimo [sukeltą] darbą, – **12** kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardas būtų pašlovintas per jus ir jūs per jį pagal mūsų Dievo, tai yra Viešpaties Jėzaus Kristaus, malonę.

2 Dabar dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo ir mūsų surinkimo pas jį, prašome jus, broliai, **2** greitai nesiduoti nukreipiamiems nuo [sveiko] proto ar sutrikdomiems nei dvasia, nei žodžiu, nei laišku, tarsi nuo mūsų, esą Kristaus Diena jau yra čia. **3** Tegul niekas jokiū būdu jūsų neapgauna, nes [ta Diena neateis], jeigu pirma neateis tas atkritimas ir nebus apreiškintas tas nuodėmės žmogus, pražūties sūnus, **4** kuris pruešinas ir iškelia save virš kiekvieno vadinamojo dievo ar garbinamo

daikto taip, kad jis kaip Dievas sėdasi į Dievo šventyklą, išstatydamas save, [teigdamas] kad pats yra Dievas. **5** Ar neprisimenate, jog šiuos dalykus jums kalbėdavau, tebebūdamas tarp jūsų? **6** Jūs gi pažįstate tai, kas dabar suvaržo, kad tas būtų apreiškintas savo paties laiku. **7** Nes įstatymo pažeidinėjimo slėpinys jau veikia, tik [yra] kas šiuo metu suvaržo, kol pasitrauks. **8** Ir tada bus apreiškintas tas Įstatymo Pažeidinėtojas, kurį Viešpats praris savo burnos dvasia ir nuvays šalin savo atėjimo spindulingu pasirodymu, **9** [būtent tą], kurio atėjimas yra pagal Šėtono galingą veikimą su visokiomis melagystės [priemonėmis]: antgamtinė galybė, ir antgamtiniai ženklais, ir pranašiškais ženklais, **10** ir visokia neteisumo apgavyste tarpe tų, kurie pražūsta už tai, kad jie atsisakė priimti tiesos meilės, kad būtų išgelbėti. **11** Ir dėl to Dievas bruks jiems galingą paklydimo poveikį, kad jie tikėtų tuo melu **12** tam, kad būtų nuteisti visi, kurie netikėjo tiesa, bet mėgo neteisumą. **13** Bet mes privalome visuomet dėkoti Dievui už jus, kuriuos myli Viešpats, nes Dievas nuo pradžios jus išsirinko išgelbėjimui per Dvasios [atliekamą] pašventinimą ir pasitikėjimą tiesa. **14** Per mūsų evangeliją jis pašaukė jus į tai, – į mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus šlovės įgijimą. **15** Išvada, broliai, tokia: tvirtai stovėkite ir laikykitės perduotų dalykų, kurių buvote išmokyti arba mūsų žodžiu arba mūsų laišku. **16** O pats mūsų Viešpats Jėzus Kristus ir Dievas (tai yra mūsų Tėvas), kuris mus mylėjo ir iš malonės davė [mums] amžiną paguodą bei gerą viltį, **(aiñnios g166)** **17** tepaguodžia bei teparagina jūsų širdis ir [jus] tesutvirtina kiekviename gerame žodyje ir darbe.

3 Galiausiai, broliai, melskitės už mus, kad Viešpaties žodis greitai sklistų ir būtų šlovinamas, kaip ir pas jus, **2** ir kad mes būtume išvaduoti nuo kenksmingų ir blogos valios žmonių, nes tikėjimas [Viešpaties žodžiu] būdingas ne visiems. **3** Bet Viešpats yra ištikimas; jis padarys jus tvirtus ir saugos nuo blogojo. **4** Ir mes dėl Viešpaties esame įsitikinę apie jus, kad ir darote, ir darysite tuos dalykus, kuriuos jums įsakome. **5** Ir Viešpats tenkreipia jūsų širdis į dievišką meilę ir į kristišką ištvėrmę. **6** O jums, broliai, įsakome mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu atsitraukti nuo kiekvieno brolio, kuris vaikšto nesilaikydamas tvarkos ir ne pagal

tai, kas buvo perduota, ką jis gavo iš mūsų. **7** Nes patys žinote, kaip būtina sekti mumis, nes tarp jūsų mes nesielgėme kaip nesilaikantys tvarkos **8** ir nevalgėme niekieno duonos dykai; priešingai, naktį ir dieną darbamės su triūsu ir skausmingumu, kad neapsunkintume nė vieno iš jūsų, **9** ne dėl to, kad neturime teisės [taip daryti], bet kad jums pateiktume save [kaip] pavyzdį, kad sektumėte mumis. **10** Nes ir kai buvome pas jus, jums tai įsakydavome, kad jei kas neturi valios dirbti, tas turi nevalgyti. **11** Mat mes girdime, kad kai kurie tarp jūsų vaikšto nesilaikydami tvarkos, jokio darbo nedaro, tik kišasi į svetimus darbus. **12** O tokiems įsakome ir raginame per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kad jie, tyliai dirbdami, valgytų savo pačių duoną. **13** Bet jūs, broliai, nepailskite darydami gera. **14** O jei kuris nepaklūsta mūsų žodžiui, [perteikiamam] šiuo laišku, tą pasižymėkite ir nebūkite su juo artimai susiję, kad jis susigėstų. **15** Tačiau nelaikykite [jo] priešu, bet ragindami įspėkite [jį] kaip brolių. **16** O pats ramybės Viešpats teduoda jums ramybės visuomet, visokiu būdu. Viešpats su jumis visais! **17** Sveikinimas [prirašytas] mano paties, Pauliaus, ranka. Tai yra ženklas kiekviename laiške: taip aš rašau. **18** Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė [tebūna] su jumis visais. Amen.

I Timotiejui

1 Paulius, Jėzaus Kristaus apaštalas pagal Dievo, mūsų Išgelbėtojo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų užtikrintos vilties, įsakymą, **2** Timotiejui, tikram vaikui tikėjime. Malonė, gailėstingumas [ir] ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties! **3** Kaip keliaudamas į Makedoniją raginau tave pasilikti Efeze, kad lieptum kai kuriems nemokyti kitokio mokslo, **4** nei kreipti dėmesio į pasakas bei begalines giminystės eiles, kurios greičiau sukelia ginčų, negu kad dievotą statydinimą, kuris [yra] tikėjime, [taip daryk]. **5** O paliepimo baigtis yra meilė iš tyros širdies ir geros sąžinės, ir neveidmainiško tikėjimo. **6** Kai kurie, nuklydę nuo šių dalykų, pasisuko į tuščias kalbas, **7** norėdami būti įstatymo mokytojai, [bet] nesuprasdami, nei ką sako, nei ką atkakliai tvirtina. **8** Bet mes žinome, kad įstatymas [yra] geras, jei jis naudojamas įstatymiškai, **9** turint omeny tai, kad įstatymas nėra pritaikomas teisiamam, bet įstatymo pažeidėjams ir nesuvaldomiesiems, bedieviams ir nusidėjėliams, nešventiems ir niekintojams to, kas šventa, tėvažudžiams ir motinžudžiams, žmogžudžiams, **10** paleistuviams, sanguliuotojams su vyrais, žmogvagiams, melagiams, kreivai prisiekiantiems, ir bet kam kitam dalykui, kas prieštarauja sveikam mokymui, **11** kuris atitinka palaimintojo Dievo šlovingąją Evangeliją, kuri man yra patikėta. **12** Ir aš dėkoju Kristui Jėzui, mūsų Viešpačiui, kuris stiprino mane, nes paskirdamas [mane] į tarnavimo pareigas, jis palaikė ištikimu mane, **13** kuris anksčiau buvau piktžodžiautojas ir persekiotojas ir įžūlus žmogus. Tačiau manęs buvo pasigailėta, nes nesuprasdamas veikiau netikėjimo [įtakoje]. **14** Ir mūsų Viešpaties malonė pervirš gausiai pasirodė, kartu su tikėjimu ir meile, kuri yra Kristuje Jėzuj. **15** Šis pasakymas [yra] patikimas ir vertas visiško pritarimo, kad Kristus Jėzus atėjo į pasaulį išgelbėti nusidėjėlių, – kurių pirmaujantis esu aš. **16** Tačiau dėl šios priežasties manęs buvo pasigailėta, kad manyje pirmame Jėzus Kristus parodytų visokeriopą didžią kantrybę, kad tai būtų pavyzdinis brėžinys tiems, kurie vėliau įtikės juo amžinajam gyvenimui. (aiōnios g166) **17** Taigi,

Amžinajam Karaliui, nemirtingam, neregimam, vieninteliam, išmintingam Dievui [tebūna] pagarba ir šlovė per amžių amžius! Amen. (aiōn g165) **18** Šį paliepimą patikiu tau, vaike Timotiejau, pagal pranašystes, kurios anksčiau išėjo apie tave, kad jomis kovotum gerąją kovą, **19** išlaikydamas tikėjimą ir gerą sąžinę. Ją atmetę, kai kurie patyrė laivo sudužimą tikėjimo atžvilgiu. **20** Tarp jų yra Himenėjas ir Aleksandras, kuriuos atidaviau Šetonui, kad jie išmuktų nepiktžodžiauti.

2 Taigi raginu visų pirma išsakyti maldavimų, maldų, užtarimų [ir] dėkojimų už visus žmones, **2** už karalius ir visus, esančius valdžioje, kad gyventume taikų ir ramų gyvenimą visokeriopame dievotume ir doringame rimtume, **3** nes tai gera, be to priimtina akyse mūsų Išgelbėtojo, Dievo, **4** kuris nori, kad visi žmonės būtų išgelbėti ir ateitų į aiškų tiesos pažinimą. **5** Nes [yra] vienas Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus, **6** kuris atidavė save, kitų vietą užimančią išpirką už visus, savalaikį liudijimą. **7** Tam aš esu paskirtas šaukliu ir apaštalu – sakau tiesą Kristuje, nemeluojau, – kitataučių mokytoju tikėjime ir tiesoje. **8** Taigi pareiškiu valią, kad kiekvienoje vietoje vyrai melstųsi, keldami šventas rankas, be rūstybės ir nesutarimo. **9** Panašiu būdu, kad ir moterys droviai ir santūriai puoštųsi padoria apranga, ne supintais plaukais ar auksu, ar perlais, ar brangiais drabužiais, **10** bet tuo, kas dera moterims, išpažįstančioms dievotumą – gerais darbais. **11** Moteris tesimoko tyliai, su visišku pavaldumu. **12** Ir neleidžiu, kad moteris mokytojautų nei kad viršinincautų vyriškiui, bet kad laikytųsi tyliai, **13** nes pirmas buvo supavidalintas Adomas, paskui – Ieva. **14** Ir Adomas nebuvo apgautas, bet moteris apgauta nusižengė. **15** Tačiau ji bus išgelbėta per tam tikrą gimdymą, jeigu jos su santūrumu pasiliks tikėjime ir meilėje ir šventume.

3 Šis pasakymas [yra] patikimas: Jeigu kas trokšta eiti vyskupo pareigas, gaidžia gero darbo. **2** Taigi, vyskupas turi būti nepeiktinas, vienos žmonos vyras, blaivus, mąstantis pagal savidrausmę, padorus, svetingas, sugebantis mokyti, **3** nebūnantis prie vyno, ne mušeika, ne gaidžiantis gėdingo pelno, bet maloningas, ne vaidingas, ne pinigų mylėtojas, **4** gerai vadovaujantis savo šeimai, su visokeriopu

doringu rimtumu turintis pavaldžius vaikus; – 5 (nes jei kas nemoka vadovauti savo šeimai, kaipgi jis pasirūpins Dievo bažnyčia?) – 6 ne naujokas, kad nepasididžiuotų ir neįpultų į velnio nuteisimą. 7 Be to, jam būtina turėti gerus atsiliepinimus iš esančiųjų už ribų, kad neįpultų į paniekinimą ir velnio žabangus. 8 Lygiai taip pat diakonai [turi būti] verti pagarbos, ne dviliežuviai, neatsidavę girtuokliavimui, ne geidžiantys gėdingo pelno, 9 išlaikantys tikėjimo slėpinį su tyra sąžine. 10 O šitie irgi turi būti išbandyti pirmiau, paskui turi diakonauti, būdami nepeiktini. 11 Žmonos lygiai taip pat [turi būti] vertos pagarbos, ne melagingos kaltintojos, blaivios, ištikimos visais atvejais. 12 Diakonai turi būti vienos žmonos vyrai, gerai vadovaujantys savo vaikams ir savo šeimai. 13 Nes kurie yra gerai diakonavę, įsigyja gerą laipsnį ir didelę drąsą tikėjime, kuris yra Kristuje Jėzuje. 14 Šiuos dalykus tau rašau tikėdamasis netrukus atvykti pas tave, 15 bet jeigu užtrukčiau, kad žinotum, kaip tau reikia elgtis Dievo šeimynoje, kuri yra gyvojo Dievo bažnyčia, tiesos stulpas ir pagrindas. 16 Ir neginčijamai didelis yra dievotumo slėpinys: Dievas buvo apreikštas kūne, išteisintas Dvasios [valdomas], regėtas angelų, paskelbtas tautose, tikėtas pasaulyje, paimtas aukštyn į šlovę.

4 Bet Dvasia aiškiai sako, kad vėlesniais laikais kai kurie atsitrauks nuo to tikėjimo, sutelkdami dėmesį į klaidinančias dvasias ir velnių mokslus 2 per veidmainystę melagių, kurie sąžinės atžvilgiu yra pridedinti tarsi karšta geležimi. 3 Tokie draudžia tuoktis [ir liepia] susilaikyti nuo maisto dalykų, kuriuos Dievas sukūrė, kad juos su padėka priimtų tikintieji ir aiškiai pažįstantieji tiesą, 4 nes kiekvienas Dievo kūriny [yra] gas, ir niekas neatmestina, kas priimama su padėka, 5 nes tai pašventinama Dievo žodžiu ir malda. 6 Įteikdamas broliams šiuos dalykus, būsi gas Jėzaus Kristaus tarnas, maitinamas žodžiais šio tikėjimo ir gero mokslo, kurį esi glaudžiai sekęs. 7 Bet venk bobiškų pasakų, [kuriomis] niekinama, kas šventa, ir išlavink save, kad būtum dievotas, 8 nes kūno lavinimas yra naudingas mažam [laikui], bet dievotumas yra naudingas visiems dalykams, [nes] turi dabartinio ir būsimojo gyvenimo pažadą. 9 Tas pasakymas [yra] patikimas ir vertas visiško

pritarimo. 10 Nes tam [tikslui] mes ir triūsiamė ir esame paniekinami, kadangi pasitikime gyvuoju Dievu, kuris yra visų žmonių Išgelbėtojas, – ypač tų, kurie tiki. 11 Įsakinėk šiuos dalykus ir [jų] mokyk. 12 Niekas tegul neniekina tavo jaunystės, bet būk tikinčiųjų pavyzdys žodžiu, elgesiu, meile, dvasia, tikėjimu, tyrumu. 13 Kol ateisiu, sutelk dėmesį į skaitymą, raginimą, mokymą. 14 Neignoruo tavje esančios dovanos, kuri tau buvo duota per pranašystę su vyresniųjų rankų uždėjimu. 15 Susikaupk į šiuos dalykus, atsiduok jiems visiškai, kad tavo pažanga būtų matoma visiems. 16 Žiūrėk savęs ir mokymo, nesiliauk tose srityse! Nes tai darydamas išgelbėsi ir save, ir tuos, kurie tavęs klauso.

5 Senesnio žmogaus neplūsk barimais, bet maldauk kaip tėvą, [o] jaunesnius – kaip brolius, 2 senesnes moteris – kaip motinas, jaunesnes – kaip seseris, [laikydamasis] visiško tyrumo. 3 Gerbk našles, kurios [yra] tikrosios našlės. 4 Bet jei kuri našlė turi vaikų ar vaikaičių, jie turi pirmiausia išmokti dėl pagarbos Dievui rimtai gerbti savo namiškius ir mokėti atlygi tėvams bei protėviams, nes tai yra gera ir priimtina Dievo akyse. 5 Bet ta, kuri [yra] tikroji našlė, tai yra likusi viena, yra sudėjusi viltis į Dievą ir naktį bei dieną tęsia maldavimus bei maldas. 6 Bet ta, kuri gyvena dėl nežabotų jausmų, yra mirusi dar būdama gyva. 7 Ir įsakinėk šiuos dalykus, kad jos būtų nepeiktinos. 8 Bet jei kas neaprūpina savųjų, ir ypač savo namiškių, tas yra išsigynęs tikėjimo ir blogesnis už netikintį. 9 Į sąrašą neturi būti įtraukiama našlė, nebent ji nemažiau šešiasdešimties metų, [buvusi] vieno vyro žmona, 10 apie kurią liudija [žmonės] dėl [jos] gerų darbų: jei išaugino vaikus, jei priimdavo svečius, jei mazgodavo šventiesiems kojas, jei pagelbėdavo kenčiantiems priespauda, jei prisidėdavo prie kiekvieno gero darbo. 11 Bet jaunesnių našlių nepriimk, nes, [jeigu] jos prieš Kristų pradėtų vadovautis gašlumu, [tai] apsispręstų ištektėti, 12 ir turėtų pasmerkimą, nes būtų atmetusios savo ankstesnį tikėjimą. 13 Tuo pat metu jos išmoksta ir dykinėti, besibastydamos iš namų į namus, ir ne tik dykinėti, bet ir plepėti bei kištis į svetimus reikalus, kalbėdamos tai, ko neturėtų [kalbėti]. 14 Taigi pareiškiu valią, kad jaunesnės moterys ištekėtų, gimdytų vaikus, tvarkytų namų ūkį, neduotų priešininkui jokios

progos iškoneveikti. **15** Nes kai kurios jau nusuko į šalį paskui Šetoną. **16** Jei kuris tikintis vyras ar tikinti moteris turi našlių, tas žmogus turi joms pagelbėti, o bažnyčia neturi būti apsunkinama, kad ji galėtų pagelbėti toms, kurios yra tikrosios našlės. **17** Gerai vadovaujantys vyresnieji turi būti laikomi vertais dvigubos pagarbos, ypač tie, kurie sunkiai dirba žodžiu ir mokymu, **18** nes Šventraštis sako: „Neužrišk nasrų kuliančiam jaučiui“, ir: „Darbininkas vertas savo atlygio“. **19** Nepriimk skundo prieš vyresnįjį kitaip, kaip tik remiantis dviem ar trimis liudytojais. **20** Nuodėmiaujančius sudrausk visų akivaizdoje, kad ir likusieji bijotų. **21** Įpareigoju [tave] Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, taip pat išrinktųjų angelų, akivaizdoje laikytis šių dalykų, nebūdamas nusprendęs iš anksto, nieko nedarydamas šališkai. **22** Niekam skubomis neuždėk rankų ir nedalyvauk kitų nuodėmėse; pats išsilaikyk tyras. **23** Nebeverk [vien] vandens, bet vartok truputį vyno dėl savo skrandžio ir savo dažnų negalavimų. **24** Kai kurių žmonių nuodėmės yra akivaizdžios, einančios į teismą pirma [jų], o kitus jos ir iš paskos seka. **25** Lygiai taip pat ir geri darbai yra iš anksto akivaizdūs, o tie, kurie kitokie, negali būti paslėpti.

6 Visi, kurie yra tarnai po jungu, telaiiko savo šeimininkus vertais visokeriopos pagarbos, kad nebūtų piktžodžiauama Dievo vardui ir mokslui. **20** tie, kurie turi tikinčius šeimininkus, tegul jų neniekina už tai, kad jie yra broliai; verčiau tegul [jiems] dar geriau tarnauja todėl, kad gaunantys naudos iš to gero darbo yra ištikimi ir mylimi. To mokyk ir įspėdamas bei padrąsindamas ragink. **3** Jei kas moko kitaip ir nesutinka su sveikais žodžiais – mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus [žodžiais] ir mokslu, kuris atitinka dievotumą, **4** jis yra pasididžiavęs, nieko neišmanantis, tik [yra] ginčių bei žodinių kovų sirgalius. Iš tų [dalykų] kyla pavydas, nesantaika, piktžodžiavimai, blogi įtarinėjimai, **5** priešgyniški ginčiai sugedusio proto ir tiesos neturinčių žmonių, kurie mano, kad pasipelnymas – [būtent tai] yra dievotumas. Nuo tokių šalinkis! **6** Bet dievotumas, kurį lydi pasitenkinimas [tuo, kas turima], yra didis pasipelnymas! **7** Nes mes nieko neatsinešėme į pasaulį, aišku, kad negalime išsinešti ničnieko. **8** Taigi, turėdami maisto ir kuo apsidengti, būkime tuo patenkinti. **9** Bet ketinantys tapti

turtingi įpuola į pagundą ir žabangus, ir į daugelį neprotingų bei žalingų geismų, kurie paskandina žmones į niokojimą ir pražūtį, **10** nes visų blogybių šaknis yra meilė pinigams. Jų trokšdami kai kurie nuklydo nuo tikėjimo ir pervėrė save daugybe skausmų. **11** Bet tu, Dievo žmogau, bėk nuo tų dalykų ir vykis teisumą, dievotumą, tikėjimą, meilę, ištvermę, romumą. **12** Kovok gerąją tikėjimo kovą, nutverk amžiną gyvenimą, kuriam ir esi pašauktas, ir [kuriam] išpažinai gerą išpažinimą daugelio liudytojų akivaizdoje. (aiōnios g166) **13** Liepiu tau akivaizdoje viskam gyvybę teikiančio Dievo ir Kristaus Jėzaus, liudijusio prieš Poncijų Pilotą gerą išpažinimą: **14** tu laikykis įsakymo be dėmės, be peiktinumo iki mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pasirodymo, **15** kurį [pasirodymą] savo laikais duos matyti palaimintasis ir vienintelis Valdovas, karaliaujančią Karalius ir viešpataujančią Viešpats, **16** kuris [yra] vienintelis turintis nemirtingumą, gyvenantis neprieinamoje šviesoje, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti, kuriam [priklauso] garbė ir amžina galybė. Amen. (aiōnios g166) **17** Liepk dabartinio amžiaus turtingiesiems, kad jie nesididžiuotų, nei nesudėtų vilčių į nepatikimus turtus, bet į gyvąjį Dievą, kuris apšiai visko mums duoda [mūsų] džiaugsmui; (aiōn g165) **18** kad jie darytų gera, turtėtų gerais darbais, būtų dosnūs, nusiteikę dalytis, **19** [šitai] susikraudami lobį ateičiai – gerą pamatą, kad nutvertų amžiną gyvenimą. **20** O Timotiejau, saugok tai, kas tau patikėta, vengdamas tuščių plepalų, [kuriais] niekinama, kas šventa, taip pat [vengdamas] prieštaravimų melagingai taip vadinamo „pažinimo“. **21** Kai kurie, jį išpažindami, tikėjimo atžvilgiu nuklydo. Malonė su tavimi! Amen.

II Timotiejui

1 Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas pagal pažadą gyvenimo, kuris [yra] Kristuje Jėzuje, **2** mylimam vaikui Timotiejui. Malonė, gailestingumas [ir] ramybė nuo Dievo Tėvo ir Kristaus Jėzaus, mūsų Viešpaties! **3** Aš dėkoju Dievui, kuriam tarnauju nuo [savo] protėvių su tyra sąžine, kai nuolat prisimenu tave savo maldose naktį ir dieną, **4** trokšdamas tave pamatyti, – atsimindamas tavo ašaras, – kad būčiau kupinas džiaugsmo, **5** prisimindamas tavyje esantį neveidmainišką tikėjimą, kuris pirma gyveno tavo senelėje Loidėje bei tavo motinoje Eunikėje ir, esu įsitikinęs, kad [gyvena] taip pat tavyje. **6** Dėl tos priežasties tau primenu vėl įžiebtį tarsi karštas žarijas tą Dievo dovaną, kuri yra tavyje mano rankų uždėjimu, **7** nes Dievas nedavė mums bailumo dvasios, bet jėgos ir meilės ir sveiko proto [dvasią]. **8** Todėl nesigėdyk liudijimo apie mūsų Viešpatį nei manęs, kalinio dėl jo, bet drauge iškęsk sunkumus, susijusius su Evangelija, pagal jėgą Dievo, **9** kuris mus išgelbėjo ir pašaukė šventu pašaukimu ne pagal mūsų darbus, bet pagal savo paties tikslą ir malonę, mums duotą Kristuje Jėzuje prieš laikui prasidedant, **(aiōnios g166)** **10** bet dabar apreikštą pasirodymu mūsų Išgelbėtojo Jėzaus Kristaus. Jis mirtį pavertė niekais ir nušvietė gyvenimą bei nemirtingumą per Evangeliją, **11** kuriai esu paskirtas šaukliu ir apaštalu ir kitataučių mokytoju. **12** Dėl šios priežasties ir kenčiu šiuos dalykus; tačiau nesigėdiju, nes žinau, kuo esu pasitikėjęs, ir esu įsitikinęs, kad jis yra pajėgus išsaugoti tai, ką esu jam patikėjęs anai Dienai. **13** Tvirtai laikykis iš manęs girdėtų sveikų žodžių apribų tikėjime, taip pat meilėje, kuri [yra] Kristuje Jėzuje. **14** Tą puiškų, tau patikėtą turtą saugok per Šventąją Dvasią, kuri gyvena mumyse. **15** Tu tai žinai, kad nuo manęs nusigrėžė visi, esantys Azijoje; tarp jų yra Figelas ir Hermogenas. **16** Viešpats teduoda gailestingumo Onesiforo namams, nes jis dažnai man malšindavo karštį, [kurį sukėlė priešai], ir nesigėdijo mano grandinių, **17** bet atvykęs į Romą, ieškojo manęs uoliai ir surado. **18** Aną Dieną tegul Viešpats duoda jam rasti Viešpaties gailestingumo. Be to, labai gerai žinai, kiek daug jis [man] patarnavo Efeze.

2 Taigi tu, mano vaike, tebebūk stiprinamas malone, kuri yra Kristuje Jėzuje, **2** ir tuos dalykus, kurie iš manęs girdėjai tarp daugelio liudytojų, tuos pačius patikėk ištikimiams žmonėms, kurie bus tinkami ir kitus mokyti. **3** Todėl tu, kaip geras Jėzaus Kristaus karys, iškęsk sunkumus. **4** Joks karys neįsipainioja į [nekariško] gyvenimo reikalus, kad patiktų jį įtraukusiam kario tarnybon. **5** Taip pat, jei kas rungtyniauja, jis nevainikuojamas, jei nerungtyniauja pagal taisykles. **6** Triūsiantis žemdirbys turi pirmas gauti vaisių dalį. **7** Išmanyk [tuos] dalykus, kuriuos sakau, ir Viešpats teduoda tau supratimą visais atžvilgiais. **8** Atmink Jėzų Kristų, prikeltą iš numirusiųjų, iš Dovydo palikuonių, pasak mano Evangelijos, **9** dėl kurios lyg blogadaris kenčiu sunkumus taip, kad esu pančiuose. Bet Dievo žodis yra nesupančiotas! **10** Todėl aš visa išveriu dėl išrinktųjų, kad ir jie įgytų išgelbėjimą, kuris yra Kristuje Jėzuje su amžinąja šlove. **(aiōnios g166)** **11** Šis pasakymas [yra] patikimas: Nes jei mes su [juo] numirėme, su [juo] ir gyvensime; **12** jei išstveriamė, mes ir karaliausime su [juo]; jei [jo] vis išsižadame, ir jis mūsų išsižadės; **13** jei esame neištikimi, [vis dėlto] jis lieka ištikimas – jis negali savęs išsižadėti. **14** Primink [jiems] šiuos dalykus Viešpaties akivaizdoje, uoliai įpareigodamas, kad nesikivirčytų dėl žodžių nenaudai, klausytojų sugriovimui. **15** Uoliai stenkis Dievui pristatyti save išlaikiusiu išmėginimą darbininku, neturinčiu ko gėdytis, be nukrypimų skirstančiu tiesos žodį. **16** Bet venk tuščių plepalų, [kuriais] niekinama, kas šventa, nes tie žengs toliau į didesnę bedievystę, **17** ir tai, ką jie kalba, es kaip ėda gangrena. Tarp jų yra Himenėjas ir Filetas, **18** kurie tiesos atžvilgiu nuklydo, sakydami, kad prisikėlimas jau įvykęs, ir [tuo] jie pargriauna kai kurių tikėjimą. **19** Tačiau Dievo pamatas stovi tvirtai, turintis šį įspausą žymę: „Viešpats pažįsta tuos, kurie yra jo“ ir: „Teatsitraukia nuo neteisybės kiekvienas, kuris mini Kristaus vardą“. **20** Ir dideliuose namuose esti ne tik auksinių bei sidabrinių indų, bet ir medinių bei molinių: o vieni [yra skirti] pagarbumui, bet kiti nepagarbumui. **21** Taigi, jei kas save apvalys nuo šitų, bus indas pagarbumui, pašventintas ir naudingas Šeiminkui, paruoštas kiekvienam geram darbui. **22** Be to, bėk nuo jaunystės geidulių, bet vykis teisumą, tikėjimą, meilę, ramybę su tais,

kurie iš tyros širdies šaukiasi Viešpaties. **23** Bet venk kvailių ir nemokšišku ginčų, žinodamas, kad jie gimdo kivirčius. **24** Verčiau Viešpaties tarnas neturi vaidytis, bet būti švelnus visiems, sugebantis mokyti, pakeliantis nuskriaudimą, **25** romiai drausmindamas tuos, kurie priešinasi; gal Dievas duos jiems atgailą, sukeliančią aiškų tiesos pažinimą, **26** ir atsipeikės nuo velnio žabangų [tie,] kurie gyvi buvo jo paimti nelaisvėn jo valiai vykdyti.

3 Žinok ir tai, kad paskutiniuosiomis dienomis užeis pavojingi laikotarpiai, **2** nes žmonės bus savimylūs, pinigų mylėtojai, pagyrūnai, išdidūs, piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, nešventi, **3** nebranginantys artimųjų, nesilaikantys susitarimų, melagingi kaltintojai, nesusivaldantys, žiaurūs, nekenčiantys to, kas gera, **4** išdavikai, karštuoliai, pasididžiavę, labiau mylintys malonumus negu Dievą, **5** turintys dievotumo išvaizdą, bet atsižadantys jo galios. Šalinkis tokių! **6** Nes iš jų yra tie, kurie įslenka į namus ir nuveda nelaisvėn nerimtas moterėles, apkrautas nuodėmėmis, įvairių geidulių vedžiojamas, **7** nuolat besimokančias ir niekuomet nepajėgiančias ateiti į aiškų tiesos pažinimą. **8** Kaip antai Janas ir Jambras priešinosi Mozei, taip ir šitie priešinasi tiesai – sugedusio proto žmonės, tikėjimo atžvilgiu vertinti atmestiniai. **9** Bet jie toliau nenužengs, nes jų kvailybė visiškai paaiškės visiems, kaip ir anų [kvailybė] [paaiškėjo]. **10** Tačiau tu esi glaudžiai sekęs mano mokslą, gyvenimo būdą, ryžtą, tikėjimą, didžią kantrybę, meilę, ištvermę, **11** persekiojimus, kentėjimus, kurie mane ištiko Antiochijoje, Ikonijoje, Listroje. [O] kokių [tik] persekiojimų man neteko iškęsti! Ir Viešpats mane išvadavo iš visų. **12** Ir tikrai, visi, kurie nusprendžia dievotai gyventi Kristuje Jėzuse, bus persekiojami. **13** Ir blogi žmonės ir kerėtojai eis blogyn, klaidindami ir klaidinami. **14** Bet tu išlik tuose dalykuose, kuriuos išmokai ir kuriais buvai įtikintas, žinodamas, iš ko išmokai **15** ir tai, kad nuo mažumės esi pažinęs šventuosius Raštus, kurie pajėgia padaryti tave išmintingą išgelbėjimui per tikėjimą Kristumi Jėzumi. **16** Visas šventraštis yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokymui, nuklydimo įrodymui, pataisymui, auklėjimui teisingai elgtis, **17** kad Dievo žmogus būtų tinkamas, visiškai parengtas kiekvienam geram darbui.

4 Dėl to aš įpareigoju [tave] akivaizdoje Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris tikrai teis gyvus ir mirusius savo pasirodymo ir savo karalystės metu: **2** skelbk žodį kaip šauklys, būk pasirengęs laiku ir nelaiku, įtikink dėl kaltumo, sudrausk, ragindamas įspėk su visu didžiu kantrumu ir mokymu. **3** Nes ateis laikas, kai jie nebepakęs sveiko mokslo, bet susivadins sau krūvą mokytojų pagal savo geismus, turėdami niežtinčias ausis, **4** ir nukreips ausis nuo tiesos ir bus atgręžti į pasakas. **5** Bet budėk visais atžvilgiais, iškęsk sunkumus, dirbk evangelisto darbą, išsamiai įrodyk savo tarnavimą [esant] patikimą. **6** Mat aš jau esu išliejamas [tarsi ant aukuro], ir mano iškeliavimo laikas jau atėjo. **7** Kovoju gerąją kovą, baigiau savo [gyvenimo] bėgtynes, laikiausi tikėjimo; **8** ateityje man yra atidėtas teismo vainikas, kurį aną Dieną man suteiks Viešpats, teisusis Teisėjas, ir ne vien man, bet ir visiems, kurie myli jo pasirodymą. **9** Uoliai stenkis atvykti pas mane netrukus, **10** nes Demas, pamilęs šį dabartinį pasaulį, paliko mane ir iškeliavo į Tesaloniką, Kreskas – į Galatiją, Titas – į Dalmatiją. (aiōn g165) **11** Vien Lukas tėra su manimi. Pasiimk ir atsivesk su savimi Morkų, nes jis man yra naudingas tarnystei. **12** O Tichiką pasiunčiau į Efezą. **13** Atvykdamas atgabensk apsiaustą, kurį palikau Troadoje pas Karpą, taip pat knygas, ypač pergamentus. **14** Varkalys Aleksandras man padarė daug bloga, Viešpats teatylgina jam pagal jo darbus. **15** O tu saugokis jo, nes mūsų žodžiams jis yra labai prieštaravęs. **16** Mano pirmajame apsigynime prie manęs nebuvo kartu nė vieno, bet visi mane paliko – tenebūna tai jiems įskaityta! **17** Bet Viešpats stovėjo su manimi ir sustiprino mane tam, kad per mane šaukliškas skelbimas būtų visiškai įtikinamas ir visi kitataučiai [jį] išgirstų: taigi buvau išvadtuotas iš liūto nasrų. **18** Ir Viešpats mane išvaduos iš kiekvieno nelabos veikos ir išsaugos savo dangiškajai karalystei. Jam šlovė per amžių amžius! Amen. (aiōn g165) **19** Sveikink Priską ir Akvilą, taip pat Onesiforo namiškius. **20** Erastas pasiliko Korinte, o Trofimą palikau Milete sergantį. **21** Uoliai stenkis atvykti prieš žiemą. Tave sveikina Eubulas ir Pudensas ir Linas ir Klaudija ir visi broliai. **22** Viešpats Jėzus Kristus [tebūna] su tavo dvasia! Malonė [tebūna] su jumis! Amen.

Titui

1 Paulius, Dievo tarnas ir Jėzaus Kristaus apaštalas, atitinkantis Dievo išrinktųjų tikėjimą ir aiškų pažinimą tiesos, kuri atitinka dievotumą, **2** remdamasis užtikrinta viltimi amžino gyvenimo, kurį negalintis meluoti Dievas pažadėjo prieš amžinuosius laikus; (aiōnios g166) **3** vis dėlto tinkamais laikais jis apreiškė savo žodį šaukiamame skelbime, kuris man buvo patikėtas pagal Dievo, mūsų Išgelbėtojo, įsakymą – **4** Titui, tikram vaikui, atitinkančiam bendrąjį tikėjimą. Malonė, gailėstingumas [ir] ramybė nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Išgelbėtojo! **5** Palikau tave Kretoje dėl tos priežasties, kad sutvarkytum trūkumus ir kiekviename mieste paskirtum vyresnius, kaip aš tau nurodžiau: **6** jei kas yra nepeiktinas, vienos žmonos vyras, turintis patikimus vaikus, nekaltinamus pasileidimu ar nesuvaldomus. **7** Nes vyskupas, kaip Dievo reikalų prievaizdas, turi būti nepeiktinas: ne savavalis, ne greitas pykti, nebūnantis prie vyno, ne mušeika, ne geidžiantis gėdingo pelno, **8** bet svetingas, mylintis tai, kas gera, mąstantis pagal savidrausmę, teisingas, šventas, susivaldantis, **9** tvirtai besilaikantis patikimo žodžio, atitinkančio tą mokymą, kad pajėgtų sveiku mokymu ir padaršindamas bei įspėdamas paraginti ir prieštaraujančius atremti. **10** Tai dėl to, kad yra daug ir nesuvaldomų [žmonių], ir tuščiakalbių, ir klaidintojų, ypač tų, kurie iš apipjaustymo [šalininkų], **11** kurių burnas būtina užčiaupti, kurie griaua ištisas šeimynas, mokydami tai, ko neturėtų [mokyti], dėl gėdingo pelno. **12** Ištarė vienas iš jų, jų pačių pranašas: „Kretiečiai visados melagiai, pikti žvėrys, tingūs pilvai.“ **13** Šis liudijimas yra tiesa. Dėl tos priežasties griežtai įtikink juos dėl kaltumo, kad būtų sveiki tikėjime, **14** nekreipiantys dėmesio į žydiškas pasakas ir įsakymus žmonių, kurie nusigręžia nuo tiesos. **15** Tyriems viskas tyra, o suteptiems ir netikintiems nieko nėra tyro, bet yra sutepti net jų protas ir sąžinė. **16** Jie pareiškia pažįstą Dievą, bet darbais [jo] išsižada, būdami pasibjaurėtini, nepaklusnūs ir kiekvieno gero darbo atžvilgiu [Dievo] vertinti atmetinai.

2 Bet tu kalbėk tuos dalykus, kurie suderinti su sveiku mokslu: **2** kad senesni vyrai būtų blaivūs, verti pagarbos, mąstantys pagal

svidrausmę, [ir] sveiki tikėjimo, meilės, [bei] ištvermės atžvilgiais; **3** kad panašiu būdu senesnės moterys elgesiu pasižymėtų šventumui paskirtomis, kad nebūtų melagingos kaltintojos, nebūtų girtuokliavimo pavergtos, [bet būtų] gėrio mokytojos, **4** kad lavintų jaunąsias moteris mąstyti pagal savidrausmę: būti draugiškai prisirišusias prie savo vyrų, būti draugiškai prisirišusias prie savo vaikų, **5** [būti] mąstančias pagal savidrausmę, tyras, prižiūrinčias [savo] namus, geras, elgtis pavaldžiai savo vyrams, – kad nebūtų šmeižiamas Dievo žodis. **6** Taip pat jaunesnius vyrus padaršindamas bei įspėdamas ragink mąstyti pagal savidrausmę, **7** visais atžvilgiais rodydamas save gerų darbų pavyzdžiu, [tai yra,] mokymo atžvilgiu [rodydamas] neiškreiptumą, [tai pat rodydamas] gerbtinumą, negendamumą, **8** sveiką kalbą, kurios negalima pasmerkti, kad tas, kuris priešingai nusistatęs, būtų sugėdintas, neturėdamas nieko blogo apie jus pasakyti. **9** [Ragink] tarnus elgtis pavaldžiai savo šeimininkams: visais atžvilgiais jiems įtikti, neatsikalbinėti, **10** nevagiliauti, bet parodyti visokeriopą gerą ištikimybę, kad visais atžvilgiais jie puoštų Dievo, mūsų Išgelbėtojo, mokslą. **11** Nes Dievo malonė, kuri turi išgelbėjimo galią visiems žmonėms, pasirodė **12** auklėdama mus, kad išsižadėdami bedievytės ir pasauliškų geidulių, turėtume gyventi dabartiniame amžiuje mąstydami pagal savidrausmę, teisingai ir dievotai, (aiōn g165) **13** užtikrintai laukdami palaimintosios vilties, būtent mūsų didžiojo Dievo, tai yra Išgelbėtojo Jėzaus Kristaus, šlovingo pasirodymo. **14** Jis atidavė save už mus, kad mus išpirktų iš kiekvieno įstatymo pažeidimo ir nuskaistintų sau nuosavą tautą, uolią geriems darbams. **15** Šiuos dalykus kalbėk ir ragink įspėdamas bei padaršindamas ir įtikink dėl kaltumo su visu įsakmumu. Tegul niekas tavęs neniekina.

3 Primink jiems elgtis pavaldžiai vyresnybėms bei valdžioms, paklusti valdantiems, būti pasiroušusiais kiekvienam geram darbui, **2** nieko nešmeižti, būti nevaidingi, maloningi, rodydami visokį romumą visiems žmonėms. **3** Nes ir mes patys kitados buvome neišmanūs, neklausnūs, suklaidinti, vergavome įvairiems geiduliams bei malonumams, praleidome gyvenimą nelabume ir pavyde, nekenčiami [ir] nekenčiantys vieni

kitų. **4** Bet kai pasirodė Dievo, mūsų Išgelbėtojo, gerumas ir meilė žmonėms, **5** jis nesiremdamas teisumo darbais, kuriuos mes buvome padarę, bet pagal savo gailėstingumą išgelbėjo mus atgimdymo nuplovimu ir Šventosios Dvasios [atliktu] atnaujinimu, **6** kurios jis gausiai išliejo ant mūsų per Jėzų Kristų, mūsų Išgelbėtoją, **7** kad, būdami išteisinti jo malone, taptume paveldėtojais atitinkamai su užtikrinta viltimi, kurią teikia amžinas gyvenimas. (aiōnios g166) **8** Tas pasakymas [yra] patikimas, ir pareiškiu valią, kad tu atkakliai tvirtintum šiuos dalykus, kad tie, kurie pasitikėjo Dievu, rūpintųsi pirmaiti gerų darbų [sirtyje]. Šie dalykai yra geri ir naudingi žmonėms. **9** Bet venk kvailų ginčų ir giminystės eilių, ir nesutarimų, ir kivrūčių dėl įstatymo, nes jie yra nenaudingi ir tušti. **10** Po pirmo ir antro paraginančio įspėjimo, šalinkis eretiško žmogaus, **11** žinodamas, kad toks yra nukrypęs ir nusideda, būdamas pats savęs nuteistas. **12** Kai nusiūsiu pas tave Artemą arba Tichiką, uoliai stenkis atvykti pas mane į Nikopolį, nes esu nusprendęs ten žiemoti. **13** Įstatymininką Zeną ir Apolą, gerai aprūpinęs, išlydėk į kelionę, kad nieko jiems netrūktų. **14** Ir mūsų šaliai tesimoko pirmaiti gerų darbų [sirtyje], būtinoms reikmėms [patenkinti], idant nebūtų bevaisiai. **15** Tave sveikina visi esantys su manimi. Pasveikink tuos, kurie myli mus tikėjime. Malonė su jumis visais! Amen.

Filemonui

1 Paulius, kalinys dėl Jėzaus Kristaus, ir brolis Timotiejus mylimam Filemonui, [kuris yra] ir mūsų bendradarbis, **2** taip pat mylimai Apfėjai bei mūsų bendražygiui Archipui, taip pat bažnyčiai tavo namuose. **3** Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus. **4** Visuomet dėkoju savo Dievui, minėdamas tave savo maldose, **5** nes vis girdžiu [apie] tavo meilę ir visiems šventiesiems, taip pat [apie] tavo turimą tikėjimą Viešpačiu Jėzumi. **6** [Meldžiuosi,] kad bendradarbiavimas, [kurį sukelia] tavo tikėjimas būtų veiksmingas tikslu pažinimu kiekvieno gero [dalyko], kuris [yra] jumyse Kristaus Jėzaus labui. **7** Juk turime daug džiaugsmo ir paguodą iš tavo meilės, nes per tave, broli, šventųjų giliaširdiški jausmai yra atgaivinti. **8** Todėl, „nors“ [ir] turėdamas Kristuje laisvę įsakyti tau tai, ką pritinka [daryti], **9** verčiau meilės dėlei [tavęs] maldauju, būdamas toks, koks esu: Paulius, senas [žmogus], o dabar ir kalinys dėl Jėzaus Kristaus. **10** Maldauju tave už savo vaiką, kurį pagimdžiau savo pančiuose, už Onesimą, **11** kuris anksčiau buvo tau nenaudingas, o dabar [ir] tau ir man naudingas. **12** Jį siunčiau [tau] atgal, o jį, tai yra [tą, kuriam pats prijaučiau] giliaširdiškais jausmais, tu priimk. **13** Man buvo noras jį palaikyti pas save, kad jis vietoj tavęs man patarnautų, [kol esu] pančiuose dėl Evangelijos, **14** tačiau be tavo sutikimo nenorėjau nieko daryti, kad tavo geras darbas nebūtų tarsi iš prievartos, bet laisvanoriškas. **15** Nes gal todėl jis buvo atskirtas [nuo tavęs] trumpam laikui, kad jį priimtum amžinai, (aiōnios g166) **16** jau ne kaip tarną, bet daugiau nei tarną – kaip mylimą brolių, ypač man, o juo labiau tau, [jam esant broliui] tiek kūno atžvilgiu, tiek Viešpatyje. **17** Todėl jei laikai mane tokiu, kuris dirba bendram tikslui, priimk jį kaip mane. **18** O jeigu jis kuo nuskriaudė tave ar yra [ką tau] skolingas, įrašyk tai į mano sąskaitą. **19** Aš, Paulius, [tai] parašiau savo ranka: aš pats atmokėsiu, – kad tau nesakyčiau, jog tu dar ir save esi man skolingas. **20** Taip, broli, pats norėčiau sulaukti džiuginančios naudos iš tavęs Viešpatyje: atgaivink mano giliaširdiškus jausmus Viešpatyje. **21** Būdamas įsitikinęs tavo klusnumu tau parašiau, nes žinau, kad padarysi

net daugiau negu tai, ką sakau. **22** O tuo pačiu metu paruošk man, kur svečiuotis, nes viliuosi, kad per jūsų maldas būsiu jums „padovanotas“. **23** Tave sveikina Epafras, mano bendrakalinys Kristuje Jėzuje, **24** mano bendradarbiai Morkus, Aristarchas, Demas, Lukas. **25** Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė [tebūna] su jūsų dvasia. Amen.

Jokūbo

1 Jokūbas, Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus tarnas, dvylikai genčių išseivijoje: Sveiki! **2** Laikykite [tai] visokeriopu džiaugsmu, mano broliai, kai pakliūvate į įvairius apsupančius išmėginimus, **3** žinodami, kad jūsų tikėjimo išbandymas sukelia ištvėrmę. **4** O ištvėrmė turi turėti tobulą poveikį, kad jūs būtumėte tobuli ir visapusiški, be jokio trūkumo. **5** O jeigu kuriam iš jūsų trūksta išminties, jis turi prašyti Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir ji bus jam duota. **6** Bet jis turi prašyti tikėdamas, nė kiek neabejodamas. Nes tas, kuris abejoja, yra panašus į jūros bangą, vėjo varinėjama ir blaškoma. **7** Nes toksai žmogus privalo nemanyti, kad ką nors gaus iš Viešpaties. **8** Dvejojantis žmogus [yra] nepastovus visuose savo keliuose. **9** O žemos padėties brolis turi džiaugtis savo išaukštinimu, **10** ir turtingasis savo nužeminimu, nes kaip žolės žiedas jis nustos reikštis. **11** Mat saulė pakyla su deginančia kaitra ir išdžiovina žolę, ir jos žiedas nukrenta, ir jos išvaizdos grožis žūsta: taip ir turtingasis nuvys beeidamas. **12** Palaimintas žmogus, kuris ištvėria išmėginimą, nes kai bus išlaikęs ištyrimą, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Viešpats yra pažadėjęs jį mylintiems. **13** Joks gundomas [žmogus] neturi sakyti: „Aš esu Dievo gundomas“, nes Dievas negali būti blogų dalykų gundomas, ir pats nė vieno negundo. **14** Bet kiekvienas yra gundomas, kai savo paties geismo yra patraukiamas ir suviliojamas. **15** Paskui užsimezges geismas pagimdo nuodėmę, o subrendusi nuodėmė pagimdo mirtį. **16** Nesiduokite suklaudinami, mano mylimi broliai. **17** Kiekvienas geras dovanojimas ir kiekviena tobula dovana yra iš aukštybių, [ir] nužengia nuo šviesybių Tėvo, kuriame pakitimo nėra, [ir] prie kurio nėra sukimosi [metamo] šešėlio. **18** Savo valia jis mus pagimdė tiesos žodžiu, kad būtume tam tikras jo kūrinių pirmas vaisius. **19** Todėl, mano mylimi broliai: kiekvienas žmogus turi būti greitas klausyti, lėtas kalbėti, lėtas rūstauti, **20** nes žmogaus rūstybė neįvykdo Dievo teismo. **21** Todėl atmeskite visą nešvarumą bei blogybės gausumą [ir] su romumu priimkite įdiegtąjį žodį, kuris pajėgus išgelbėti jūsų sielas. **22** Taip pat būkite kūrybingi žodžio vykdytojai, o ne vien susidomėję klausytojai, apgaudinėjantys

patys save. **23** Nes jeigu kas yra susidomėjęs žodžio klausytojas ir ne kūrybingas [žodžio] vykdytojas, tas yra panašus į žmogų, kuris žiūri į savo gimtąjį veidą veidrodyje; **24** jis gi žiūri į save ir nueina, ir tuojau pamiršta, koks buvo. **25** Tačiau kas nusilenkdamas atkreipia dėmesį į laisvę suteikiantį tobulą įstatymą ir pasilieka [toksai], pasidarydamas ne užuomarša klausytojas, bet darbo atlikėjas, tas bus palaimintas beatlikdamas [darbą]. **26** Jei kas tarp jūsų mano esąs religingas ir nenukreipia bei nepažaboja savo liežuvio, bet apgaudinėja savo širdį, to religija tuščia. **27** Tyra ir nesutepta religija prieš Dievą ir Tėvą yra ši: pagalbon aplankyti našlaičius ir našles jų varge [ir] išlaikyti save be dėmės nuo pasaulio.

2 Mano broliai, turėkite tikėjimą mūsų šlovingu Viešpačiu Jėzumi Kristumi be šališkumo. **2** Nes jeigu į jūsų susirinkimą ateina žmogus su auksiniu žiedu, [apsivilkęs] gražiais drabužiais ir taip pat įeina vargšas nešvariais drabužiais **3** ir jūs atsižvelgiate į tą, kuris apsi rengęs gražiais drabužiais ir jam sakote: „Tu čia patogiai atsisėsk“, – o vargšui sakote: „Tu ten atsisėsk, arba atsisėsk čia apačioje prie mano pakojos“, – **4** argi tuomet nepadarėte savyje skirtumų ir nepasidarėte teisėjais, pasižyminčiais blogomis mintimis? **5** Paklausykite, mano mylimi broliai! Argi Dievas neišsirinko šio pasaulio vargšų – turtingųjų tikėjimo atžvilgiu ir paveldėtojų karalystės, kurią jis pažadėjo jį mylintiems? **6** Bet jūs paniekinote vargšą! Argi ne turtingieji jus engia ir ar ne [jie] patys jus tampo po teismus? **7** Ar ne jie piktžodžiauja tam gražiam vardui, kuriuo esate pavadinti? **8** Tačiau, jeigu įvykdote karališkąjį įstatymą pagal šventraščių: „MYLĖK SAVO ARTIMĄ KAIP SAVE PATĮ“, darote gerai; **9** bet jeigu šališkai elgiatės, darote nuodėmę ir esate įstatymo įtikinti dėl kaltumo kaip [jo] laužytojai. **10** Nes kas laikosi viso įstatymo, tačiau nusizengia vienam [dalykui], tas yra pasidaręs kaltas dėl visų, **11** nes tas, kuris pasakė: „Nesvetimauk“, taip pat sakė: „Nevykdyk žmogžudystės“. Taigi, jeigu nesvetimauji, tačiau vykdai žmogžudystę, esi pasidaręs įstatymo laužytoju. **12** Taip kalbėkite ir taip darykite, kaip tie, kurie bus teisiami pagal laisvę suteikiantį įstatymą, **13** nes teismas negailestingas tam, kuris neįvykdė gailestingumo, ir gailestingumas džiūgauja

[nugalėjęs] pasmerkimą. **14** Kokia nauda, mano broliai, jei kas sakosi turįs tikėjimą, bet neturi darbų? Nejaugi pajėgia jį išgelbėti tas tikėjimas?! **15** Jeigu brolis ar sesuo neturi drabužių ir stokoja kasdienio maisto, **16** ir kas nors iš jūsų jiems sakytų: „Eikite ramybėje, susišildykite ir pasisotinkite“, tačiau neduotumėte jiems to, kas būtina kūnui, kokia [iš to] nauda? **17** Taip ir tikėjimas, jeigu neturi darbų, yra negyvas būdamas pats vienas. **18** Bet kas nors pasakys: „Tu turi tikėjimą, o aš turiu darbus. Parodyk man savo tikėjimą, kuris nesusięs su tavo darbais, o aš parodysiu tau savo tikėjimą savo darbais. **19** Tu tiki, kad yra vienas Dievas. Gerai darai. Velniai irgi tiki ir dreba. **20** Bet ar nori žinoti, o žmogau nevykėli, kad su darbais nesusięs tikėjimas yra negyvas? **21** Argi ne darbas buvo išteisintas mūsų tėvas Abraomas, aukojęs savo sūnų Izaoką ant aukuro? **22** Ar matai, kaip tikėjimas veikė kartu su jo darbais, ir tikėjimas pasiekė tikslą darbais? **23** Ir išsipildė šventraštis, kuris sako: ABRAOMAS PASITIKĖJO DIEVU, IR TAI JAM BUVO ĮSKAITYTA KAIP TEISUMAS, ir jis buvo pavadintas DIEVO DRAUGU. **24** Tad matote, kad žmogus išteisinamas darbais ir ne tikėjimu, atskirai [nuo darbų]. **25** Ir paleistuvė Rahaba tokiu pat būdu: argi ji ne darbas buvo išteisinta, kai priėmė pasiuntinius ir kitu keliu [juos] išleido? **26** Nes kaip kūnas be dvasios yra negyvas, taip ir su darbais nesusięs tikėjimas yra negyvas.

3 Mano broliai, nebebūkite daugelis mokytojai, žinodami, kad mes susilauksime griežtesnio nuosprendžio. **2** Nes daug kuo mes visi nusižengiamo. Jeigu kas nenusižengia žodžiu, tas [yra] tobulas žmogus, pajėgus pažaboti ir visą kūną. **3** Štai mes įbrukame žąslus arkliams į nasrus, kad mums paklustų, ir pasukame visą jų kūną. **4** Štai ir laivai: nors jie tokie dideli ir smarkių vėjų varomi, mažytis vairas pakreipia juos, kur tik vairininko valia nori. **5** Panašiai ir liežuvis yra mažas narys, tačiau gūriasi didžiais dalykais. Žiūrėkite, kokia maža ugnelė padega tokią didžiulę girią! **6** Ir liežuvis [yra] ugnis, neteisumo pasaulis. Liežuvis yra užmėgęs vietą tarp mūsų narių šitaip: jis suteršia visą kūną, ir padega gyvenimo eiga, ir [pats] yra pragaro padegtas. (Geenna g1067) **7** Nes kiekviena padermė, tiek žvėrių ir paukščių ir vibždančių padarų, tiek ir jūros gyvūnų,

yra žmonijos padermės sutramdoma, ir buvo sutramdyta, **8** bet liežuvio joks žmogus nepajėgia sutramdyti; [jis] nesuvaldoma blogybė, [jis] pilnas mirtinų nuodų. **9** Juo laiminame Dievą, tai yra Tėvą, ir juo keikiame žmones, kurie yra sukurti pagal Dievo panašumą. **10** Iš tos pačios burnos išeina laiminimas ir prakeikimas. Mano broliai, šie dalykai neturi šitaip dėtis! **11** Nejaugi šaltinis iš to pačio plyšio verčia gėlę ir kartų [vandenį]? **12** Argi figmedis, mano broliai, gali išauginti alyvuoges arba vynmedis figas? Taip ir joks šaltinis [negali] duoti sūraus ir gėlo vandens. **13** Kas tarp jūsų išmintingas ir supratingas? Jis turi geru elgesiu parodyti savo darbus su išmintingu romumu. **14** Bet jei savo širdyse turite kartų pavydą ir priešišką norą pirmauti, nesididžiukite prieštaraudami [tiesai] ir nemeluokite tiesai. **15** Ta [vadinama] „išmintis“ nenusileidžia iš aukštybių, bet [yra] žemiška, juslinė, velniška, **16** nes kur pavyduliavimas ir priešiškas noras pirmauti, ten sumaištis ir kiekvienas nedoras reikalas. **17** Bet išmintis, kuri iš aukštybių, pirmiausia yra tyra, paskui taiki, besilaikanti lygiateisiškumo, prieinama, pilna gailestingumo ir gerų vaisių, nešališka ir neveidmainiška. **18** O teisumo vaisius sėjamas taikoje tiems, kurie daro taiką.

4 Iš kur tarp jūsų karai ir kivirčiai? Ar ne iš čia: iš jūsų aistrų malonumams, kurios kovoja jūsų nariuose? **2** Geidžiате ir neturite; žudote bei trokštate turėti, ir negalite įsigyti; kovojate bei kariaujate, o neturite, nes neprašote. **3** Prašote ir negaunate, nes netikusiai prašote, kad išleistumėte savo aistroms malonumams. **4** Svetimautojai ir svetimautojos, ar nežinote, kad draugystė su pasauliu yra priešiškas Dievui? Taigi, bet kas, kuris nori būti pasaulio draugas, paskiria save Dievo priešu. **5** Arba ar galvojate, kad Šventraštis kalba veltui? Dvasia, kuri apsigyveno mumyse, ilgisi iki pavyduliavimo. **6** Bet jis duoda dar didesnę malonę. Todėl jis sako: „DIEVAS PRIEŠINASI IŠDIDIEMS, BET NUSIŽEMINUSIEMS DUODA MALONĘ. **7** Todėl elkitės pavaldžiai Dievui; priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų. **8** Artinkitės prie Dievo, ir jis artinsis prie jūsų. Apsivalykite rankas, nusidėjėliai, ir darykite širdis tyras, dvejojantys! **9** Pajuskite vargingumą ir gedėkite ir verkite! Jūsų juokas tepavirsta gedulu, o džiaugsmas –

nusiminimu. **10** Nusižeminkite Viešpaties akyse, ir jis jus išaukštins. **11** Broliai, neapkalbinėkite vieni kitų. Kas apkalbinėja brolių ir nuteisia savo brolių, tas apkalbinėja įstatymą ir nuteisia įstatymą. O jeigu tu nuteisi įstatymą, [vadinasi,] esi ne įstatymo vykdytojas, bet teisėjas. **12** Yra vienas įstatymo leidėjas, – tas, kuris yra pajėgus išgelbėti ir pražudyti. Kas tu toks, kad nuteisi kitą?! **13** Nagi dabar jūs, kurie sakote: „Šiandien arba rytoj keliausime į va tokią miestą, ir tenai prabūsime vienus metus, ir versimės prekyba, ir pasipelnysime“, – **14** [bet] jūs nežinote, kas [bus] rytoj. (Kas gi [yra] jūsų gyvybė?! Ji juk yra garas, kuris trumpam matosi ir paskui nebesimato.) **15** Vietoje to jūs [turėtumėte] sakyti: „Jeigu Viešpats norės, mes ir gyvensime ir darysime šį ar tą.“ **16** Bet dabar jūs giriatės būdami pasipūtę; kiekvienas toks pasigyrimas yra blogas! **17** Taigi, tas, kuris žino ką teisingą daryti, bet nedaro, tas nusideda.

5 Nagi dabar [jūs], turtingieji, verkite ir aimanuokite dėl nelaimių, kurios [jus] užgrius. **2** Jūsų turtais yra supuvę ir jūsų drabužiai yra kandžių sukapti. **3** Jūsų auksas ir sidabras yra surūdiję, ir jų rūdys bus liudijimas prieš jus, ir es jūsų kūnus tarsi ugnis. Jūs susikrovėte lobių paskutiniuosiomis dienoms. **4** Štai jūsų laukus nupjovusių darbininkų atlygis, neteisėtai jūsų sulaikytas, šaukia, ir pjovėjų šauksmai yra pasiekę Kareivijų Viešpaties ausis. **5** Jūs gyvenote žemėje atsidavę malonumams ir dėl nežabotų jausmų; nupenėjote savo širdis kaip dieną, [kai] skerdžiama [puotai]. **6** Jūs pasmerkėte, nužudėte teisųjį; jis jums nesipriešina. **7** Todėl būkite didžiai kantrūs, broliai, iki Viešpaties atėjimo. Žiūrėkite, žemdirbys laukia brangaus žemės vaisiaus, kantraudamas ilgai dėl jo, kol sulaukia ankstyvojo ir vėlyvojo lietaus. **8** Ir jūs būkite didžiai kantrūs, sustiprinkite savo širdis, nes yra prisiartinęs Viešpaties atėjimas. **9** Nemurmėkite, broliai, vienas prieš kitą, kad nebūtumėte nuteisiami. Štai Teisėjas stovi prie durų! **10** Imkite, mano broliai, vargų pakentimo ir didelio kantrumo pavyzdžiu pranašus, kurie kalbėjo Viešpaties vardu. **11** Štai vadiname laimingais tuos, kurie ištveria. Girdėjote apie Jobo ištvermę ir matėte, [kokia] Viešpaties [jam skirta] pabaiga, nes Viešpats yra kupinas užuojautos ir gailestingas. **12** O visų svarbiausia,

mano broliai, neprisiekinėkite nei dangumi, nei žeme, nei kita priesaika, bet jūsų „taip“ turi būti taip, ir „ne“ – ne, kad nepakliūtumėte į pasmerkimą. **13** Ar kas tarp jūsų kenčia sunkumus? Jis turi melstis. Ar kas optimistiškai nusiteikęs? Jis turi giedoti psalmes. **14** Ar kas tarp jūsų yra silpnas? Jis turi pasikviesti bažnyčios vyresniusius, ir jie, patepdami jį aliejumi Viešpaties vardu, turi melstis už jį, **15** ir tikėjimo malda išgelbės nusilpusį, ir Viešpats jį pakels, o jeigu jis yra padaręs nuodėmių, jam bus atleista. **16** Išpažinkite vieni kitiems nusižengimus ir melskitės vieni už kitus, kad būtumėte išgydyti. Daug nuveikia įgalinta, energinga teisiojo malda. **17** Elijas buvo tuos pačius jausmus turėjęs žmogus, kaip ir mes, ir jis melste meldė, kad nelytų, ir nelijo žemėje trejus metus ir šešis mėnesius. **18** Ir jis vėl meldėsi, ir dangus davė lietaus, o žemė išželdino savo vaisių. **19** Broliai, jei kuris iš jūsų nuklystų nuo tiesos, ir kas nors jį atverstų, **20** nežino, kad atversdamas nusidėjęlį nuo jo klystkelio, išgelbės sielą nuo mirties ir uždengs daugybę nuodėmių.

I Petro

1 Petras, Jėzaus Kristaus apaštalas Ponto, Galatijos, Kapadokijos, Azijos ir Bitinijos išėivijos svetur apsistojusiems, išrinktiems **2** pagal Dievo Tėvo išankstinį žinojimą, Dvasios pašventinimui esant priemone, kad paklustumėte ir būtumėte apšlakstyti Jėzaus Kristaus krauju. Tegausėja jums malonė ir ramybė! **3** Palaimintas [tebūna] mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, kuris pagal savo didį gailėstingumą mus atgimdė gyvai vilčiai per Jėzaus Kristaus prisikėlimą iš numirusiųjų, **4** nepragaištančiam ir nesuteptam ir nevystančiam veldiniui, palaikytam danguje jums, **5** kurie per tikėjimą esate Dievo jėga saugomi išgelbėjimui, [kuris yra] paruoštas apreiškimui paskutiniu laiku. **6** Dėl to jūs džiūgaujate, nors dabar kuriam laikui, jeigu yra būtina, esate nuliūdę įvairiais išmėginimais, **7** kad išbandymas jūsų tikėjimo, [kuris yra] daug brangesnis už pragaištantį auksą, išėitų pagyrimui, šlovei ir pagarbai – nors [tas jūsų tikėjimas] išbandomas ugnimi, – kai bus apreikštas Jėzus Kristus, **8** kurį mylite būdami [jo] nepamatę. Nors dabar [jo] nematote, tačiau [juo] tikėdami džiūgaujate džiaugsmu, [kuris] neapsakomas ir pilnas šlovės, **9** gaudami jūsų tikėjimo galutinį rezultatą – [jūsų] sielų išgelbėjimą. **10** Apie tą išgelbėjimą ieškodami klausinėjo ir uoliai tyrinėjo pranašai, kurie pranašavo apie jums [ateisiančią] malonę, **11** tyrinėdami, kurį arba kokį laiką nurodė juose [esanti] Kristaus Dvasia, kai ji iš anksto paliudijo apie Kristui [ateisiančius] kentėjimus ir po jų einančią šlovę. **12** Jiems buvo apreikšta, kad jie tarnaudami ne sau, bet mums, suteikė tuos dalykus, kurie dabar jums pranešti per tuos, kurie jums paskelbė Evangeliją [valdomi] Šventosios Dvasios, pasiūstos iš dangaus; į tuos dalykus geidžia atidžiai žiūrėti angelai. **13** Todėl, susijuoskite savo proto strėnas, būkite blaivūs [ir tada] galutinai sudėkite viltis į tą malonę, kuri jums bus atnešta, kai bus apreikštas Jėzus Kristus. **14** Kaip klusnūs vaikai, neprisitaikykite prie ankstesnių geismų, [prie kurių prisitaikydavote] savo nežinojime, **15** bet kaip tas, kuris jus pašaukė, [yra] šventas, taip ir jūs būkite šventi visu [savo] elgesiu, **16** nes yra parašyta: „BŪKITE ŠVENTI, NES AŠ ESU

ŠVENTAS“. **17** Ir jeigu jūs šaukiate Tėvo, kuris nešališkai teisia pagal kiekvieno [žmogaus] darbą, elkitės su baimė savo gyvenimo svetimoje šalyje metu, **18** žinodami, kad buvote išpirti iš savo niekingos nuo tėvų perduotos gyvensenos ne gendančiais daiktais – sidabru ir auksu, – **19** bet brangių Kristaus krauju, kaip avinėlio be kliaudos ir be dėmės, **20** kuris iš tikrųjų buvo numatytas prieš pasaulio įkūrimą, bet buvo apreikštas šiais paskutiniaisiais laikais jūsų labui, **21** kurie per jį tikite Dievu, kuris jį prikėlė iš numirusiųjų ir jam davė šlovę, kad jūsų tikėjimas ir viltis būtų [sudėti] į Dievą. **22** Kadangi apvalėte savo sielas paklusdami tiesai per Dvasią, kad būtų neveidmainiška brolių meilė, iš tyros širdies karštai mylėkite vienas kitą **23** jūs, kurie esate atgimdyti ne iš pranykstančios, bet iš nepranykstančios sėklos, gyvu ir amžinai pasiliekančiu Dievo žodžiu, (aiōn g165) **24** nes KIEKVIENAS ŽMOGUS [YRA] KAIP ŽOLĖ, IR VISA ŽMOGAUS ŠLOVĖ KAIP ŽOLĖS ŽIEDAS. ŽOLĖ SUDŽIŪSTA, IR JOS ŽIEDAS NUKRENTA, **25** BET DIEVO ŽODIS PASILIEKA AMŽINAI. Ir šitas yra jums paskelbtasis Evangelijos žodis. (aiōn g165)

2 Taigi, atmetę visokią blogybę, visokią klastą ir veidmainystes, pavyduliavimus ir visokias apkalbas, **2** lyg ką tik gimę kūdikiai troškite neklastingo žodinio pieno, kad juo augtumėte, **3** jeigu tikrai paragavote, jog Viešpats [yra] maloningas. **4** Žengdami prie Jo, gyvojo Akmens, tiesa, žmonių atmesto, bet Dievo išrinkto, brangaus, **5** ir jūs patys, kaip gyvi akmenys, esate statydinami į dvasinius namus, į šventą kunigiją, kad atnašautumėte dvasines aukas, priimtinas Dievui per Jėzų Kristų. **6** Todėl šventraštyje esamas ir [toks] turinys: ŠTAI DEDU SIONE VYRAUJANTĮ KERTINĮ AKMENĮ – RINKTINĮ, BRANGŪ; IR KAS TIKI JUO, TIKRAI NEBUS SUGĖDINTAS. **7** Tad jums, kurie tikite, [jis yra] brangenybė, bet atsisakiusiems tikėti, būtent TAS AKMUO, KURĮ STATYTOJAI ATMETĖ, TAPO VYRAUJANČIU KERTINIU [AKMENIU] **8** ir SUKLUPIMO AKMENIU IR PARPUOLIMO UOLA. Tokie atsisakydami tikėti suklumpa ties žodžiu; tam jie ir buvo skirti. **9** O jūs esate išrinkta giminė, karališka kunigija, šventa tauta, įsigyta žmonių grupė, kad išgarsintumėte girtinus darbus to, kuris jus pašaukė iš tamsos į savo nuostabią šviesą. **10** Seniau jūs buvote NE ŽMONIŲ GRUPĖ, bet dabar DIEVO

ŽMONIŲ GRUPĖ; seniau NEBUVOTE SUSILAUKĘ GAILESTINGUMO, bet dabar ESATE SUSILAUKĘ GAILESTINGUMO. **11** Mylimieji, įspėdamas bei padrašinamas raginu jus kaip gyventojus svetimšalius ir nevietinius gyventojus susilaikyti nuo kūniškų geismų, kurie kovoja prieš sielą, **12** laikydami savo elgseną gerą tarp pagonių, kad tuo atveju, kuriuo jie apkalba jus kaip blogadarius, jie dėl [jūsų] gerų darbų – [juos] stebėdami – šlovintų Dievą aplankymo Dieną. **13** Taigi, Viešpaties labui elkitės pavaldžiai kiekvienai žmonių valdžiai: tiek karaliui, kaip vyriausiajam, **14** tiek valdytojams, kaip jo pasiūstiems bausti blogadarius ir pagirti geradarius, **15** nes tokia yra Dievo valia, kad gera darydami nutildytumėte kvailų žmonių nežinojimą. **16** [Taip elkitės] kaip laisvieji, ne kaip tokie, kurie naudojasi laisve kaip priedanga blogiui, bet kaip Dievo tarnai. **17** Gerbkite visus, mylėkite broliją, bijokite Dievo, gerbkite karalių. **18** Namų tarnai, elkitės pavaldžiai [savo] šeimininkams su visu dievobaimingumu, ne tik geriems ir saikingiems, bet ir sukčiams. **19** Nes tai verta padėkos, jeigu kas dėl sąžinės prieš Dievą ištvėria liūdesį neteisėtai kentėdamas. **20** Nes kokia garbė [jums], jeigu nusidėdami ir [dėl to] mušami ištvėriate?! Bet jeigu darydami gera ir [dėl to] kentėdami ištvėriate, Dievo [vertinimu] tai yra verta padėkos. **21** Nes tam buvote pašaukti, kadangi ir Kristus kentėjo už mus, palikdamas mums pavyzdį, kad sektumėte jo pėdomis. **22** Jis nepadarė nuodėmės, nei buvo rasta jo burnoje klastos; **23** jis keikiamas neatsakė keiksmu, kentėdamas negrasino, bet patikėjo [save] tam, kuris teisia teisingai; **24** jis pats savo kūne UŽNEŠĖ MŪSŲ NUODĖMES ant medžio, kad mes, mirę nuodėmėms, gyventume teisumui; JO ŽAIZDOMIS JŪS BUVOTE IŠGYDYTI. **25** Nes jūs buvote kaip klaidžiojančios avys, bet esate dabar atversti į savo sielų Ganytoją ir Prižiūrintįjį.

3 Panašiu būdu, jūs, žmonos, elkitės pavaldžiai savo vyrams, kad jeigu ir kai kurie atsisako tikėti žodžiu, jie be žodžio būtų laimėti per žmonių elgseną, **2** kai jie bus stebėję baimėje [įgyvendintą] jūsų tyrą elgseną. **3** Jūsų pasipuošimas tenebūna tasai išoriškas [pasipuošimas], [susidaręs] iš plaukų supynimo ir aukso sudėliojimo arba drabužių vilkėjimo, **4** bet [tebūna] paslėptas širdies žmogus su

nepranykstančiu [požymiu] – romia ir tylia dvasia, kuri Dievo akyse yra labai brangi. **5** Juk ir kitados tokiu būdu puošdavosi šventos moterys, sudėjusios viltis į Dievą, elgdamosi pavaldžiai savo vyrams, **6** kaip Abraomui pakluso Sara, vadindama jį valdovu. Jūs esate tapusios jos dukterimis, kai darote gera ir nebijote jokio įbauginimo. **7** Panašiu būdu jūs, vyrai, gyvenkite kartu [su žmonomis] pagal supratimą kaip su silpnesniu – žmonos padėtį užimančiu – indu, [ir] skirkite pagarbą [joms] kaip ir būdami gyvybės malonės bendrapavaldėtojais, kad jūsų maldos nebūtų trukdomos. **8** Galiausiai, visi [būkite] vienminčiai, užjaučiantys vieni kitus, mylintys brolius, gailestingi, mandagūs; **9** neatsilygindami blogu už bloga ar keikimu už keikimą, bet atvirksčiai, laimindami; žinodami, kad esate tam pašaukti, kad pavaldėtumėte palaiminimą, **10** „Kas nori mylėti gyvenimą ir matyti gerų dienų, tepažabuoja savo liežuvį nuo blogo ir savo lūpas, kad nekalbėtų klastos, **11** tenusigręžia jis nuo blogo ir tedaro gera, teieško ramybės ir tesiveja ją, **12** nes Viešpaties akys stebi teisiuosius, ir jo ausys nukreiptos į jų maldas; bet Viešpaties veidas [yra] prieš darančius bloga.“ **13** Ir kas gi tas, kuris jums pakenks, jei būsite sekėjai to, kas gera? **14** Bet jeigu ir kenčiate dėl teisumo, [esate] laimingi; bet nebijokite jų gąsdinimo nei sutrikite, **15** bet savo širdyse laikykite šventu Viešpatį Dievą ir visuomet [būkite] pasiruošę paaikškinti pagrindą kiekvienam, prašančiam iš jūsų jumyse esančios vilties paaikškinimo, su romumu ir baime, **16** turėdami gerą sąžinę, kad tuo atveju, kuriuo jus apkalba kaip blogadarius, jie būtų sugėdinti, kurie šmeižia jūsų gerą elgesį Kristuje. **17** Nes geriau kentėti už tai, kad darote gera, – jeigu tokia yra Dievo valia, – negu už tai, kad darote bloga. **18** Nes ir Kristus vieną kartą kentėjo už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad jis mus atvestų pas Dievą, patyręs nužudymą kūno atžvilgiu, bet atgaivinimą Dvasia, **19** kuria jis ir nuėjęs skelbė kaip šauklys kalėjime esančioms dvasioms, **20** anksčiau atsisakiusioms tikėti, kai kartą Dievo didi kantrybė vis laukė Nojaus dienomis, kol buvo ruošinama arka, kurioje nedaugelis, tai yra aštuonios sielos, buvo išgelbėtos per vandenį. **21** Tą [įvykį] atitinkantis vaizdinys (krikštas) ir mus dabar išgelbsti – ne kūno nešvarumų pašalinimas, bet atsakas prieš Dievą iš grynos sąžinės – per prisikėlimą Jėzaus

Kristaus, 22 kuris yra Dievo dešinėje, nužengęs į dangų; jam yra padaryti pavaldūs angelai ir valdžios, ir galybės.

4 Taigi, kadangi Kristus kentėjo už mus kūne, ir jūs apsiginkluokite tuo pačiu nusistatymu, nes tas, kuris kentėjo kūne, yra sustabdytas nuo nuodėmės, 2 kad likusį laiką kūne gyventų nebe žmogiškiems geiduliams, bet Dievo valiai. 3 Nes mums užteko praėjusio gyvenimo laiko, [per kurį] vykdėme [Dievui] svetimų žmonių valią, kai vaikščiojome palaidume, geismuose, vyno girtavimuose, orgijose, išgertuvėse ir stabų garbinimuose, kuriuos įstatymas uždraudžia. 4 Tuo jie stebisi, kad nebėgate kartu į tą patį pasileidimo potvynį, ir šmeižia [jus]. 5 Jie duos ataskaitą tam, kuris yra pasiruošęs teisti gyvuosius ir mirusiuosius, 6 nes dėl to Evangelija buvo paskelbta ir mirusiems, kad nors jie pagal žmones nuteisti kūne, vis dėlto pagal Dievą gyventų dvasioje. 7 Juk yra prisiartinęs visų dalykų galas. Tad būkite rimtos mąstysenos ir budėkite tam, kad nelustumėtės. 8 O visų pirma turėkite tarpusavyje karštą meilę, nes meilė uždengs gausybę nuodėmių. 9 Būkite vieni kitiems svetingi be murmėjimo. 10 Kokią kiekvienas gavo dovaną, tokia tarnaukite vienas kitiems, kaip geri visokeriopo Dievo malonės prievaizdai. 11 Kas tik kalba, [tekalba] pagal Dievo pranašiškus pranešimus, kas tik tarnauja, [tegul tarnauja] pagal stiprybę, kurią duoda Dievas, kad Dievas visais atvejais būtų šlovinamas per Jėzų Kristų, kuriam yra šlovė ir galybė per amžių amžius! Amen. (aiōn g165) 12 Mylimieji, nesistebėkite jūsų išmėginimui vykstančiu ugningu išbandymu, lyg jums būtų atsitikę kas neįprasto. 13 Verčiau tiek džiaukitės, kiek dalyvaujate kentėjimuose dėl Kristaus, kad jo šlovės apreiškimo metu jūs ir džiūgautumėte didžiu džiaugsmu. 14 Jeigu esate užgauliojami dėl Kristaus vardo, [esate] laimingi, nes šlovės – tai yra Dievo – Dvasia ilsisi ant jūsų; tikrai, iš jų pusės ji šmeižiama, bet iš jūsų pusės ji šlovinama. 15 Bet niekas iš jūsų tegul nekenčia kaip žmogžudys ar vagis, ar blogadaris, ar kaip toks, kuris prisiima svetimų reikalų priežiūrą. 16 O jei [kas kenčia] kaip kristčionis, tegul nesigėdija, bet tegarbina Dievą dėl šios dalios, 17 nes [jau] laikas teismui prasidėti nuo Dievo namų, ir jeigu [jis] pirma [prasideda] nuo mūsų, [tai] koks [bus] galas tų, kurie atsisako tikėti

Dievo Evangelija?! 18 Ir jeigu teisusis vos ne vos išgelbėjamas, [tai] kur pasirodys bedievis ir nusidėjėlis? 19 Todėl gi tie, kurie kenčia pagal Dievo valią, tegul, gera darydami, patiki savo sielas [jam] kaip ištikimam Kūrėjui.

5 Vyresnius tarp jūsų raginu aš, kartu [esantis] vyresnysis ir Kristaus kentėjimų liudytojas, taip pat šlovės, kuri būtinai bus apreikšta, dalyvis: 2 ganykite Dievo kaimenę, esančią tarp jūsų, stropiai prižiūrėdami nepriverstinai, bet savo valiai pritariant, ne dėl gėdingo pelno, bet noringai, 3 ne kaip viešpataujantys [Dievo] didžiam veldiniui, bet būdami pavyzdžiai kaimenei. 4 Ir kai pasirodys Vyriausiasis Ganytojas, jūs gausite nevystantį šlovės vainiką. 5 Panašiu būdu, jūs, jaunesnieji, elkitės pavaldžiai vyresniesiems. Ir visi, elgdamiesi pavaldžiai vieni kitiems, apsvilkite nusizeminimu, nes Dievas išdiems priešinasi, bet nusizeminusiems duoda malonę. 6 Todėl nusizeminkite po galinga Dievo ranka, kad jis jus išaukštintų tinkamu laiku, 7 visą savo rūpestį numetę ant jo, nes jam jūs rūpите. 8 Būkite blaivūs, būkite budrūs! Nes jūsų priešininkas velnias, kaip riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, ieškodamas kurį nors praryti. 9 Jam priešinkitės [būdami] tvirti tikėjime, žinodami, kad jūsų brolija pasaulyje patiria tokius pačius kentėjimus iki tikslo pasiekimo. 10 O visos malonės Dievas, kuris pašaukė mus į savo amžinąją šlovę per Kristų Jėzų, trumpai pakentėjusius pats jus ištobulins, sutvirtins, sustiprins, įtvirtins ant pamato. (aiōnios g166) 11 Jam šlovė ir galybė per amžių amžius! Amen. (aiōn g165) 12 Per Silvaną, jums ištikimą brolių, – tokiu [jį] laikau, – trumpai parašiau, ragindamas ir liudydamas, kad [būtent] ši yra tikra Dievo malonė, kurioje jūs stovite. 13 Jus sveikina toji Babilone, kuri išrinkta kartu su [jumis]; [sveikina] ir mano sūnus Morkus. 14 Sveikinkite vienas kitą meilės pabučiavimu. Ramybė jums visiems, esantiems Kristuje Jėzuje. Amen.

II Petro

1 Simonas Petras, Jėzaus Kristaus tarnas ir apaštalas, tiems, kurie teisumu mūsų Dievo, tai yra mūsų Išgelbėtojo Jėzaus Kristaus, gavo tokį pat brangų tikėjimą kaip mūsų. **2** Malonė ir ramybė tegausėja jums Dievo ir Jėzaus, mūsų Viešpaties, artimu pažinimu! **3** Kadangi jo dieviška jėga yra dovanojusi mums visus dalykus, kurie [praverčia] gyvenimui ir dievotumui per artimą pažinimą to, kuris pašaukė mus šlove ir šaunumu, **4** – kuriais jis yra mums dovanojęs didžiausius bei brangius pažadus, kad per juos taptumėte dieviškos prigimties dalininkais, pasprukę nuo sugedimo, esančio pasaulyje per geidulį, – **5** [tai] ir jūs gi dėl tos pačios [priežasties], pasitelkdami visą stropumą, pridėkite prie savo tikėjimo šaunumą, o prie šaunumo – žinojimą, **6** o prie žinojimo – susivaldymą, o prie susivaldymo – išsvermę, o prie išsvermės – dievotumą, **7** o prie dievotumo – brolišką rūpinimąsi, o prie broliško rūpinimosi – meilę. **8** Nes jeigu šitie dalykai būna jumyse ir gausėja, jie padaro [taip, kad jūs esate] nei tingūs, nei bevaisiai mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus artimo pažinimo atžvilgiu. **9** Bet tas, kuriam tų dalykų trūksta, yra aklas, trumparegis, užmiršęs apvalymą nuo savo senųjų nuodėmių. **10** Todėl, broliai, verčiau stropiai stenkitės sau padaryti patvarų savąjį pašaukimą ir išrinkimą, nes jeigu tuos dalykus darote, jūs niekaip niekada nepargriūsite; **11** nes taip jums bus pridėta su gausumu įeiti į amžinąją mūsų Viešpaties bei Išgelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę. (aiŃnios g166) **12** Todėl neignoruosiu pareigos jums priminti apie šiuos dalykus visada, nors jūs žinote [juos] ir esate sutvirtinti tiesoje, kurią dabar turite. **13** Aš gi manau, [kad] teisinga, kol tebesu šioje „padangtėje“, žadinti jus priminimu, **14** nes žinau, kad netrukus padėsiu savo „padangtę“ į šoną, kaip ir man atskleidė mūsų Viešpats Jėzus Kristus. **15** Bet ir stropiai stengsiuosi, kad man iškeliavus jūs kiekvienu metu galėtumėte prisiminti šiuos dalykus. **16** Nes mes nesekėme gudriai išgalvotomis pasakomis, kai jums davėme pažinti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galybę ir atėjimą, bet buvome jo didybės liudininkai, matę savo akimis. **17** Nes jis gavo iš Dievo Tėvo garbę ir šlovę, kai Didingosios Šlovės [veikimu] jam

atėjo toks balsas: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi“. **18** Ir būdami su juo šventame kalne mes patys girdėjome tą balsą, atėjusį iš dangaus. **19** Be to, mes turime patikimesnį pranašišką žodį, į kurį sutelkdami dėmesį gerai darote, – kaip į žiburį, šviečiantį tamsioje vietoje, kol išauš Diena ir jūsų širdyse patekės Aušrinė, **20** pirmiausiai žinodami tai, kad jokia šventraščio pranašystė nėra iš paties [žmogaus] savito atskleidimo, **21** nes pranašystė niekuomet nebuvo atnešta žmogaus valia, bet šventi Dievo žmonės kalbėjo, Šventosios Dvasios nešami.

2 Bet tautoje buvo ir melagingų pranašų, kaip ir tarp jūsų bus melagingų mokytojų, kurie slapta įves pražūtingų klaidamokslių, netgi išsižadėdami juos išpirkusio Valdovo, [ir] užsitrauks staigią pražūtį. **2** Ir daugelis seks jų pražūtingais keliais. Per [melagingus mokytojus] tiesos kelias bus šmeižiamas. **3** Ir dėl godumo [įtakos] jie „prekiaus jumis“ meistriškai suformuluotais žodžiais. Jau seniai jų pasmerkimas nedykinėja ir jų pražūtis nesnaudžia. **4** Nes jeigu Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet nubloškė į pragarą [ir] į tamsybės pančius atidavė tuos, kurie išlaikyti teismui; (TartaroŃ g5020) **5** ir [jeigu] jis, kai užleido tvaną ant bedievių pasaulio, nepagailėjo senojo pasaulio, nors išsaugojo teismo šauklį Nojų, aštuntąjį [išsaugotą asmenį]; **6** ir [jeigu] jis, kai pavertė Sodomos bei Gomoros miestus pelenais, pasmerkė [juos] nuvertimu, pristatydamas [juos] pavyzdžiu tiems, kurie po to gyvens bedieviškai; **7** ir [jeigu] išvadavo teisųjį Lotą, kurį didžiai vargino apribojimų nepaisančių [žmonių] palaidi gyvensena, **8** nes tas teisus [žmogus], gyvendamas tarp jų, matydamas ir girdėdamas, diena iš dienos kankino [savo] teiąją sielą [jų] įstatymą pažeidžiančiais darbais, – **9** [tai] Viešpats žino, [kaip] išvaduoti dievotuosius iš mėginimų ir [kaip] išlaikyti neteisiuosius teismo dienai, kad būtų baudžiami, **10** o ypač tuos, kurie vaikščioja paskui kūniškumą suteršančio geismo [įtakoje] ir niekina vyresnybę. Įžulūs savavaliai! Jie nesudreba šmeiždami šlovinguosius, **11** tuo tarpu angelai, būdami pranašesni jėga ir galybe, Viešpaties akivaizdoje nepateikia prieš juos koneveikiančio kaltinimo. **12** Bet šitie, kaip nesamprotaujantys gyvuliai, gimę instinktyvūs

[padarai] tam, kad būtų sugauti ir pražudyti, koneveikia tuos dalykus, kurių nesupranta, ir visiškai pražus savo pražūtyje, **13** [būdami tokie], kurie, kaip numatyta, sulauks atlygio už neteisumą [būdami tokie], kurie laiko malonumu lėbauti dienos metu. [Jie yra] dėmės ir gėdos, puikuodamiesi savo pačių klaidinimais, puotaudami su jumis. **14** Jie turi akis, kupinas svetimautojos ir negalinčias nutrukti nuo nuodėmės. Jie suvilioja svyruojančias sielas. Jie turi gobšumo veiklos išlavintą širdį. Prakeikimo vaikai! **15** Palikę teisingąjį kelią, jie nuklydo sekdami keliu Bosoro [sūnaus] Balaamo, kuris mylėjo atlygį už neteisumą, **16** tačiau buvo pabartas dėl savo prasižengimo: nebylus nešulinis gyvulys, prabilęs žmogaus balsu, sutrukdė pranašo beprotystę. **17** Šitie yra bevandeniai šaltiniai, audros genami debesys, kuriems yra išlaikyta apgaubianti tamsybė per amžius. **18** Nes kai jie byloja didžiai išpūstus tuštybės [žodžius], jie kūniškais geismai, palaidu elgesiu privilioja tuos, kurie buvo visiškai pasprukę nuo gyvenančių paklydime. **19** Jie žada šiems laisvę, patys būdami sugedimo vergai, juk kas nugali žmogų, tas jį ir pavergia. **20** Nes jeigu pasprukę nuo pasaulio susitepimų Viešpaties bei Išgelbėtojo Jėzaus Kristaus artimu pažinimu, jie ir vėl į juos yra įsivėlę ir nugalėti, tai jiems paskutinė [padėtis] yra pasidariusi blogesnė už pirminę. **21** Nes jiems būtų buvę geriau išsamiai nepažinti teismo kelio, negu [jį] išsamiai pažinusi nusigręžti nuo jiems perduoto šventojo įsakymo. **22** Bet jiems atsitiko tai, ką sako ta teisinga patarlė: „Šuo sugrįžo prie savo vėmalo ir išmaudyta kiaulė – į voliojimąsi purvyne“.

3 Mylimieji, jau dabar jums rašau šį antrąjį laišką. Juose priminimu žadinu jūsų tyrus pamąstymus, **2** kad atsimitumėte anksčiau pasakytus šventų pranašų žodžius ir mūsų – apaštalų – [anksčiau pasakytą] Viešpaties, tai yra Išgelbėtojo, įsakymą. **3** Pirmiausia žinokite tai, kad dienų pabaigoje ateis pašaipūnai, bevaikščiojantys pagal savo pačių geismus **4** ir sakantys: „Kur yra jo pažadėtas atėjimas? Juk nuo to laiko, kai užmigo tėvai, visi dalykai taip pasilieka, kaip [buvę] nuo sukūrimo pradžios.“ **5** Nes dėl jų pačių noro šis dalykas lieka jų nepastebėtas, kad Dievo žodžiu dangūs egzistavo seniai, taip pat žemė, stovinti iš vandens ir

vandenyje. **6** Tomis [priemonėmis] tuometinis pasaulis žuvo, užtvindytas vandeniui. **7** O dabartiniai dangūs ir žemė tuo pačiu žodžiu yra sergėjami, ugniai laikomi teismo ir bedievių žmonių pražuvimo dienai. **8** Tačiau, mylimieji, šis vienas dalykas neturi likti jūsų nepastebėtas: viena diena Viešpačiui [yra] kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena. **9** Viešpats negaišta [ištesėti] pažado, kaip kai kurie [tai] palaiko gaišumu; priešingai, jis yra didžiai kantrus su mumis, nenorėdamas, kad kurie nors pražūtų, bet kad visi duotų vietos atgailai. **10** Bet Viešpaties Diena ateis kaip vagis naktį, [ir] tą [dieną] dangūs praeis su triukšmingu garsu, ir materijos sudedamosios dalys išsiskaidys degdamos didžiuli karščiu, ir žemė bei joje esantys kūriniai bus sudeginti. **11** Taigi, kadangi visi tie dalykai išsiskaidys, [tai] jūs turėtumėte būti tokie [žmonės], [kurie pasižymi] švento elgesio gausumu ir dievotumo apstumu, **12** laukdami ir skubindamiesi atėjimą Dievo Dienos, dėl kurios dangūs degdami išsiskaidys ir materijos sudedamosios dalys sutirps degdamos didžiuli karščiu! **13** Tačiau mes pagal jo pažadą laukiame naujų dangų ir naujos žemės, kuriuose teisumas turi buveinę. **14** Todėl, mylimieji, kadangi šitų dalykų laukiate, stropiai stenkitės, kad būtumėte jo rasti taikoje – be dėmės ir nekaltintini. **15** Ir laikykite mūsų Viešpaties didžią kantrybę išgelbėjimu, kaip ir mūsų mylimas brolis Paulius, pagal jam duotą išmintį, yra jums parašęs, **16** kaip [jis rašo] ir visuose [savo] laiškuose, kalbėdamas juose apie tuos dalykus. Tuose [dalykuose] yra sunkiai suprantamų dalykų, kuriuos neišlavinti bei svyruojantys [žmonės] iškraipo, kaip ir kitus šventraščius, savo pačių pražūčiai. **17** Taigi jūs, mylimieji, kadangi iš anksto [tai] žinote, saugokitės, kad ir jūs, suvilioti apribojimų nepaisančių [žmonių] suklaidinimu, neišpultumėte iš savo pačių tvirtumo. **18** Verčiau aukite malonės atžvilgiu ir mūsų Viešpaties bei Išgelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimo [atžvilgiu]. Jam šlovė ir dabar ir per amžinybės dieną! Amen. (aiōn g165)

I Jono

1 [Skelbiame] apie Gyvybės Žodį, kuris buvo nuo pradžios, kurį esame girdėję, kurį esame matę savo akimis, kurį stebėjome ir kurį palietė mūsų rankos. **2** (Ta Gyvybė gi apsireiškė ir mes esame matę ir liudijame ir skelbiame jums tą Amžinąją Gyvybę, kuri buvo pas Tėvą ir apsireiškė mums.) (aiōnios g166) **3** Tai, ką esame matę ir girdėję, skelbiame jums, kad ir jūs turėtumėte bendrystę su mumis, o ta bendrystė – būtent mums priklausanti – [yra] su Tėvu ir su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi. **4** Ir šiuos dalykus jums rašome, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnatviškas. **5** Tad ši yra žinia, kurią iš jo esame girdėję ir jums skelbiame, kad Dievas yra šviesa, ir jame nėra jokios tamsos. **6** Jei sakome, kad turime bendrystę su juo, bet vaikščiojame tamsoje, meluojame ir nevykdome tiesos; **7** bet jeigu vaikščiojame šviesoje, kaip jis yra šviesoje, turime bendrystę vieni su kitais, ir jo Sūnaus Jėzaus Kristaus kraujas apvalo mus nuo kiekvienos nuodėmės. **8** Jei sakome, kad neturime nuodėmės, klaidiname save, ir tiesos mumyse nėra. **9** Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, jis yra ištikimas ir teisingas, todėl mums atleidžia nuodėmes ir mus apvalo nuo kiekvienos neteisybės. **10** Jeigu sakome, kad nesame nusidėję, darome jį melagiu, ir mumyse jo žodžio nėra.

2 Mano vaikeliai, jums tai rašau, kad nenusidėtumėte. Ir jei kas nusidėtų, turime Paguodžiantį Užtarėją pas Tėvą, Jėzų Kristų, teisųjį, **2** ir jis yra rūstybę numaldavusi auka už mūsų nuodėmes, ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio. **3** Ir iš to žinome, kad jį pažįstame: jeigu laikomės jo įsakymų. **4** Kas sako: „Aš jį pažįstu“, bet nesilaiko jo įsakymų, [tas] yra melagis, ir nėra jame tiesos. **5** O kas laikosi jo žodžio, tame iš tiesų Dievo meilė yra pasiekusi tikslą; iš to žinome, kad esame jame. **6** Kas sakosi pasiliekęs jame, tas privalo ir pats taip vaikščioti, kaip ir tasai vaikščiojo. **7** Broliai, nerašau jums naujo įsakymo, bet seną įsakymą, kurį turėjote nuo pradžios. Senasis įsakymas yra tas žodis, kurį girdėjote nuo pradžios. **8** Vėlgi, naują įsakymą jums rašau; tai yra tiesa jame ir jummyse, nes tamsa praeina, ir tikroji Šviesa jau šviečia. **9** Kas sakosi esąs šviesoje, o savo brolio nekenčia, [tas] iki šiol tebėra tamsoje.

10 Kas myli savo brolių, pasilieka Šviesoje, ir jame nėra kas sukelti suklypimą; **11** tačiau, kas nekenčia savo brolio, yra tamsoje ir vaikščioja tamsoje, ir nežino, kur eina, nes tamsa apakino jo akis. **12** Rašau jums, vaikeliai, nes dėl jo vardo jums nuodėmės [yra] atleistos. **13** Rašau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, [kuris yra] nuo pradžios. Rašau jums, jaunuoliai, nes esate nugalėję blogąjį. Rašau jums, vaikai, nes esate pažinę Tėvą. **14** Parašiau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, [kuris yra] nuo pradžios. Parašiau jums, jaunuoliai, nes esate galingi, ir Dievo žodis pasilieka jummyse, ir esate nugalėję blogąjį. **15** Nemylėkite pasaulio, nei pasaulyje esančių dalykų. Jei kas myli pasaulį, jame Tėvo meilės nėra, **16** nes visa, kas pasaulyje – kūno geismas ir akių geismas ir gyvenimo išdidumas – nėra iš Tėvo, bet yra iš pasaulio. **17** Praeina ir pasaulis ir jo geismai, bet kas vykdo Dievo valią, tas išlieka per amžius. (aiōn g165) **18** Vaikai, yra paskutinė valanda, ir kaip girdėjote, kad ateis Antikristas, taip jau dabar yra pasirodę daug antikristų; iš to žinome, jog yra paskutinė valanda. **19** Jie išėjo iš mūsų, bet jie nebuvo mūsų šiečiai, nes jeigu jie būtų buvę mūsų šiečiai, jie būtų pasilikę su mumis; bet [jie išėjo], idant jie būtų atskleisti, jog jie visi nėra mūsų šiečiai. **20** Bet jūs turite patepimą nuo Šventojo ir visus [dalykus] žinote. **21** Parašiau jums ne todėl, kad nežinote tiesos, bet todėl, kad ją žinote, ir kad joks melas nėra iš tiesos. **22** Kas yra melagis, jeigu ne tas, kuris neigia, kad Jėzus yra Kristus? Tas yra antikristas, kuris neigia Tėvą ir Sūnų. **23** Kiekvienas, kuris neigia Sūnų, neturi [ir] Tėvo; [kas išpažįstą Sūnų, tas turi ir Tėvą]. **24** Todėl tepasilieka jummyse tai, ką girdėjote nuo pradžios. Jeigu jummyse pasilikite tai, ką girdėjote nuo pradžios, tai ir jūs pasiliksite Sūnuje ir Tėve. **25** O šis yra pažadas, kurį jis pats mums pažadėjo – amžina gyvybė. (aiōnios g166) **26** Šiuos [dalykus] jums parašiau apie tuos, kurie siekia jus suklaidinti. **27** O dėl jūsų – patepimas, kurį gavote iš jo, pasilieka jummyse, ir jums nereikia, kad kas jus mokytų; bet kaip tas pats patepimas moko jus apie viską ir yra tiesa, o ne melas, ir kaip jis jus išmokė, jūs jame pasiliksite. **28** O dabar, vaikeliai, pasilikite jame, kad, kai jis apsireikš, turėtume drąsos ir nebūtume sugėdinti prieš jį, kai jis ateis. **29** Jeigu suprantate, kad jis yra teišus, [tai] žinote, kad kiekvienas, kuris atlikinėja teisybę, yra gimęs iš jo.

3 (Žiūrėkite, kokią meilę mums yra davęs Tėvas – kad mus vadintų Dievo vaikai! Pasaulis nepažįsta mūsų todėl, kad nepažinojo jo. **2** Mylimieji, esame Dievo vaikai dabar, bet dar neapreikšta, kokie mes būsime; vis dėlto žinome, kad, kai jis apsieikš, mes būsime panašūs į jį, nes jį matysime tokį, koks jis yra. **3** Ir kiekvienas, kas turi šią viltį [sudėjęs] į jį, pats save daro tyrą, kaip ir tasai yra tyras.) **4** Kiekvienas, kuris nuodėmiauja, tas ir įstatymą pažeidinėja, juk nuodėmė yra įstatymo pažeidimas. **5** Ir jūs žinote, kad tasai buvo apreikštas, kad pašalintų mūsų nuodėmes; ir jame nuodėmės nėra. **6** Kiekvienas, kuris pasilieka jame, nenuodėmiauja; kiekvienas, kuris nuodėmiauja, nėra nei jo matęs, nei jo pažinęs. **7** Vaikeliai, tegul niekas jūsų nesuklaidina! Kas atlikinėja teisybę, tas yra teisus, kaip ir tasai yra teisus. **8** Kas nuodėmiauja yra iš velnio, nes velnias nuodėmiauja nuo pradžios. Dievo Sūnus buvo apreikštas tam, kad suardytų velnio darbus. **9** Nė vienas, kuris yra gimęs iš Dievo, nenuodėmiauja, kadangi jo sėkla pasilieka jame, ir jis negali nuodėmiauti, kadangi yra gimęs iš Dievo. **10** Iš [štai] ko yra aišku, [kurie yra] Dievo vaikai ir [kurie yra] velnio vaikai: kas neatlikinėja teisybės nėra iš Dievo, nei tas, kuris nemyli savo brolio. **11** Nes šitas yra pranešimas, kurį girdėjote nuo pradžios: turėtume mylėti vieni kitus. **12** Ne kaip Kainas, [kuris] buvo iš blogojo ir nužudė savo brolių. Ir kodėl jį nužudė? Todėl, kad jo darbai buvo blogi, o jo brolio – teisūs. **13** Nesistebėkite, mano broliai, jeigu pasaulis jūsų nekenčia. **14** Mes žinome, kad esame perėję iš mirties į gyvenimą, nes mylime brolius. Kas nemyli brolio, tas pasilieka mirtyje. **15** Kiekvienas, kuris nekenčia savo brolio, yra žmogžudys, ir jūs žinote, kad joks žmogžudys savyje neturi pasiliekančio amžino gyvenimo. (aiōnios gl66) **16** Mes iš [štai] ko esame pažinę Dievo meilę, nes tasai paguldė už mus savo gyvybę; mes irgi privalome guldyti [savo] gyvybes už brolius. **17** Bet jeigu kas turi šio pasaulio gėrybių ir mato savo brolių stokojantį, tačiau jam uždaro savo giliaširdiškus jausmus, kaipgi jame pasilieka Dievo meilė?! **18** Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiu ar liežuviu, bet darbu ir tiesa. **19** Ir šiuo būdu mes žinome, kad esame iš tiesos, ir jo akivaizdoje įtikinsime savo širdis, **20** kad, jeigu mūsų širdis mus smerkia, vis dėlto Dievas

yra didesnis už mūsų širdį ir visa tai žino. **21** Mylimieji, jeigu mūsų širdis mūsų nesmerkia, esame drąsūs Dievo akivaizdoje **22** ir gauname iš jo, ko tik prašome, nes laikomės jo įsakymų ir darome tuos dalykus, kurie jam patinka. **23** Ir šitas yra jo įsakymas: kad pasikliautume jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardu ir mylėtume vienas kitą, kaip jis davė mums įsakymą. **24** Ir kas laikosi jo įsakymų, pasilieka jame, ir jis – tame. Ir šiuo būdu žinome, kad jis pasilieka mumyse – iš Dvasios, kurią jis mums davė.

4 Mylimieji, netikėkite kiekviena dvasia, bet išitirkite dvasias, ar jos yra iš Dievo, nes daug melagingų pranašų yra išėjusių į pasaulį. **2** Šiuo būdu pažįstate Dievo Dvasią: kiekviena dvasia, kuri išpažįsta Jėzų esant Kristų, atėjusį kūne, yra iš Dievo, **3** o kiekviena dvasia, kuri neišpažįsta Jėzaus esant Kristaus, atėjusio kūne, nėra iš Dievo. Ir ta yra antikristo [dvasia], apie kurią esate girdėję, kad ji ateina; ir jau dabar ji yra pasaulyje. **4** Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir esate juos nugalėję, nes tas, kuris jumyse, yra didesnis už tą, kuris pasaulyje. **5** Jie yra iš pasaulio, todėl jie kalba [kaip] iš pasaulio, ir pasaulis jų klauso. **6** Mes esame iš Dievo; kas pažįsta Dievą, tas klauso mūsų. Kas nėra iš Dievo, mūsų neklauso. Šiuo būdu pažįstame tiesos dvasią ir klaidos dvasią. **7** Mylimieji, mylėkime vieni kitus, nes meilė yra iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli, yra gimęs iš Dievo ir pažįsta Dievą. **8** Kas nemyli, tas nepažįsta Dievo, nes Dievas yra meilė. **9** Šiuo būdu Dievo meilė buvo apreikšta mums, nes Dievas atsiuntė į pasaulį savo viengimį Sūnų, kad mes per jį gyventume. **10** Tame glūdi meilė – ne kad mes mylėjome Dievą, bet kad jis mus mylėjo ir atsiuntė savo Sūnų [būti] rūstybę numaldančia auka už mūsų nuodėmes. **11** Mylimieji, jeigu Dievas taip mus mylėjo, [tai] ir mes privalome mylėti vieni kitus. **12** Niekas niekada nėra matęs Dievo. Jeigu mylime vieni kitus, Dievas pasilieka mumyse, ir jo meilė yra pasiekusi tikslą mumyse. **13** Šiuo būdu mes žinome, kad pasiliecame jame ir jis mumyse, nes jis mums yra davęs nuo savo Dvasios. **14** Ir mes esame matę ir liudijame, kad Tėvas atsiuntė Sūnų pasaulio Išgelbėtoju. **15** Jeigu kas išpažįsta, kad Jėzus yra Dievo Sūnus, Dievas pasilieka jame, ir jis Dieve. **16** Ir mes pažinojome [ir] tebepažįstame meilę, kurią Dievas turi mums, taip pat [ja] tikėjome [ir] tebetikime. Dievas

yra meilė, ir kas pasilieka meilėje, pasilieka Dieve, ir Dievas jame. **17** Šiuo būdu meilė tarp mūsų yra pasiekusi tikslą, kad galėtume būti drąsūs teismo dieną, nes koks jis yra, tokie ir mes esame šiame pasaulyje. **18** Meilėje nėra baimės, bet tikslą pasiekusi meilė išvaro baimę, nes baimė turi kančią. O kas bijo, tas meilėje nėra pasiekęs tikslą. **19** Mes mylime jį, nes jis mus pirmas mylėjo. **20** Jeigu kas nors sakytu: „Aš myliu Dievą“, – o nekenčia savo brolio, tas yra melagis, nes kas nemyli savo brolio, kurį yra matęs, kaip gi gali mylėti Dievą, kurio nėra matęs? **21** Ir šitą įsakymą mes turime iš jo, kad tas, kuris myli Dievą, turėtų mylėti ir savo brolių.

5 Kiekvienas, kuris tiki, kad Jėzus yra Kristus, yra gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli Gimdytoją, myli ir iš jo gimusįjį. **2** Šiuo būdu mes žinome, kad mylime Dievo vaikus, kai mylime Dievą ir laikomės jo įsakymų. **3** Nes tai yra Dievo meilė, kad laikytumės jo įsakymų. Ir jo įsakymai nėra sunkūs, **4** nes kiekvienas, kuris yra gimęs iš Dievo, nugalį pasaulį; ir ši yra ta pergalė, nugalinti pasaulį – mūsų tikėjimas. **5** Kas yra tas, kuris nugalį pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus?! **6** Šitas yra tas, kuris prisistatė per vandenį ir kraują – Jėzus Kristus; [jis prisistatė] ne vien vandeniui, bet vandeniui ir kraujui. Ir Dvasia yra ta, kuri liudija, nes Dvasia yra tiesa. **7** Nes yra trys, kurie liudija danguje: Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia; ir šitie trys yra viena. **8** Ir yra trys, kurie liudija žemėje: Dvasia ir vanduo ir kraujas; ir šitie trys vieningai sutaria. **9** Jeigu priimame žmonių liudijimą, Dievo liudijimas yra didesnis; nes šitas yra Dievo liudijimas, kurį jis yra paliudijęs apie savo Sūnų. **10** Kas tiki Dievo Sūnumi, tas turi liudijimą savyje; kas netiki Dievu, tas yra padaręs jį melagiu, nes netiki liudijimu, kuriuo Dievas yra liudijęs apie savo Sūnų. **11** Ir liudijimas yra toks: Dievas mums davė amžiną gyvenimą, ir tas gyvenimas yra jo Sūnuje. **(aiōnios g166)** **12** Kas turi tą Sūnų, turi gyvybę; kas neturi Dievo Sūnaus, tas neturi gyvybės. **13** Šiuos dalykus parašiau jums, pasitikintiems Dievo Sūnaus vardu, kad žinotumėte, jog turite amžiną gyvenimą, ir kad pasitikėtumėte Dievo Sūnaus vardu. **(aiōnios g166)** **14** Ir štai koks yra atviras drąsumas, kurį turime prieš jį, būtent jeigu ko tik prašome pagal jo valią, jis išklauso

mus. **15** Ir jeigu žinome, kad jis klausosi mūsų, ko tik prašome, [tai ir] žinome, kad esame gavę prašinius, kurių esame iš jo prašę. **16** Jeigu kas mato savo brolių nuodėmiaujant nuodėme, [kuri] nėra iki mirčiai, tas prašys, ir jis duos jam gyvybę, [būtent] tiems, kurie nenuodėmiauja iki mirčiai. Yra nuodėmė iki mirčiai; nesakau, kad jis melstųsi už ją. **17** Kiekviena neteisybė yra nuodėmė, tačiau esama nuodėmė ne iki mirčiai. **18** Mes žinome, kad kiekvienas, kuris yra gimęs iš Dievo, nenuodėmiauja; bet iš Dievo pagimdytasis saugo save, ir blogasis jo nepaliečia. **19** Mes žinome, kad esame iš Dievo, o visas pasaulis guli blogyje. **20** Ir žinome, kad Dievo Sūnus yra atėjęs ir davęs mums supratimą, kad pažintume tą, kuris teisingas bei tikras, ir esame tame, kuris teisingas bei tikras – jo Sūnuje Jėzuje Kristuje. Šis yra teisingas bei tikras Dievas ir amžina Gyvybė. **(aiōnios g166)** **21** Vaikeliai, saugokitės stabų! Amen.

II Jono

1 Vyresnysis išrinktajai poniai ir jos vaikams, kuriuos myliu tiesoje, – ir ne [tik] aš vienas, bet ir visi, kurie yra pažinę tiesą, – **2** dėl tiesos, kuri pasilieka mumyse ir bus su mumis amžinai. (aiōn g165) **3** Su jumis bus malonė, gailėstingumas, ramybė nuo Dievo Tėvo ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus, Tėvo Sūnaus, tiesoje ir meilėje. **4** Labai nudžiugau, radęs tavųjų vaikų, vaikščiojančių tiesoje taip, kaip gavome įsakymą iš Tėvo. **5** O dabar maldauju tave, ponia, ne kaip rašydamas tau naują įsakymą, bet kaip tą, kurį turėjome nuo pradžios, – kad turime mylėti vieni kitus. **6** O tai yra meilė, kad vaikščiotume pagal jo įsakymus. Toks yra įsakymas – kad joje vaikščiotumėte kaip girdėjote nuo pradžios. **7** Nes daug klaidintojų įėjo į pasaulį, – tie, kurie neišpažįsta Jėzaus esant Kristaus, atėjusio kūne. Būtent toks yra klaidintojas ir antikristas. **8** Saugokitės, kad neprarastume tų dalykų, ką nuveikėme, bet kad gautume pilną atlygį. **9** Kiekvienas, kuris nusižengia ir neišlieka Kristaus moksle, tas neturi Dievo. Kas pasilieka Kristaus moksle, tas turi ir Tėvą, ir Sūnų. **10** Jei kas ateina pas jus ir neatneša šio mokslo, nepriimkite jo į namus ir nelinkėkite jam sėkmės, **11** nes kas linki jam sėkmės, [tas] dalyvauja jo bloguose darbuose. **12** [Nors] daug ką turiu jums rašyti, nenoriu [rašyti] popieriumi ir rašalu, bet turiu vilties pas jus atvykti ir pakalbėti akis į akį, kad mūsų džiaugsmas būtų pilnatviškas. **13** Tave sveikina išrinktosios tavo sesers vaikai. Amen.

III Jono

1 Vyresnysis mylimajam Gajui, kurį myliu tiesoje. **2** Mylimasis, aš meldžiu, kad visais atžvilgiais tau gerai sektųsi ir kad būtum sveikas, kaip gerai sekasi tavo sielai. **3** Mat labai apsidžiaugiau, broliams atėjus ir paliudijus apie tavo tiesą, kaip tu vaikščioji tiesoje. **4** Neturiu didesnio džiaugsmo negu tai, kad girdėčiau, jog mano vaikai vaikščioja tiesoje. **5** Mylimasis, ištikimą dalyką darai, ką tik tavo nuveikta broliams ir svečiams, **6** kurie paliudijo apie tavo meilę bažnyčios-susirinkimo akivaizdoje. Puikiai padarysi, siųsdamas juos pirmyn į kelionę Dievo vertu būdu, **7** nes jo vardo labui jie leidosi keliauti nieko neimdami iš svetimtikių. **8** Taigi, mes turime priimti tokius, kad toliau taptume bendradarbiai tiesos labui. **9** Aš parašiau bažnyčiai-susirinkimui, bet mėgstantis tarp jų pirmauti Diotrefas nepriima mūsų. **10** Todėl, kai atvyksiu, priminsiu jo darbus, kuriuos jis daro, pagiežingais žodžiais burnodamas prieš mus ir tuo nesitenkindamas, jis pats nepriima brolių ir neleidžia tiems, kurie nori [priimti] ir išmeta [juos] iš bažnyčios-susirinkimo. **11** Mylimasis, nesek tuo, kas bloga, bet tuo, kas gera. Kas įprastai daro gera, tas yra iš Dievo, bet kas įprastai daro bloga, tas nėra matęs Dievo. **12** Apie Demetriją gerai liudija visi ir pati tiesa. Mes gi taip pat liudijame, ir tu žinai, kad mūsų liudijimas yra tiesa. **13** Daug ką turėčiau tau parašyti, bet nenoriu tau rašyti rašalu ir plunksna. **14** Vis dėlto viliuosi netrukus pamatyti tave. Tada pasikalbėsime akis į akį. Ramybė tau! Sveikina tave draugai. Sveikink draugus pavardžiui.

Judo

1 Judas, Jėzaus Kristaus tarnas ir Jokūbo brolis, Dievo Tėvo veikimu pašventintiems ir Jėzaus Kristaus išsaugotiems pašauktiesiems. **2** Tegul gailėstingumas jums ir ramybė bei meilė gausėja! **3** Mylimieji, su visu uolumu atsidėdamas rašyti jums apie bendrąjį išgelbėjimą, man atsirado būtinybė parašyti jums ragindamas, kad narsiai kovotumėte už tikėjimą, vieną kartą galutiniai perduotą šventiesiems, **4** nes vogčiomis įslinko kai kurie žmonės, kurie [jau] seniai iš anksto užrašyti tokiam smerkiančiam nuosprendžiui; jie bedieviai, perverčiantys mūsų Dievo malonę į palaidumą ir neigiantys vienintelį Valdovą Dievą ir mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. **5** Todėl pareiškiu valią jums priminti (kartą visam laikui jums [jau] gavus tokią žinią), kad Viešpats pirmiau išgelbėjęs tautą iš Egipto šalies, paskui pražudė netikinčius. **6** Taip pat angelus, nesilaikiusius savo valdžios, bet palikusius savo buveinę, jis laiko sukaustytus amžiniais pančiais tamsybėje didžiosios Dienos teismui. (aiđios g126) **7** Taip pat Sodoma ir Gomora bei aplinkiniai miestai, kurie tokiu pat būdu, kaip šitie, paleistuvavo ir užsigeidė kitokio kūno, yra parodomi kaip pavyzdys, kentėdami amžinos ugnies bausmę. (aiđnios g166) **8** O vis dėlto panašiu būdu šitie žmonės sapnuodami viena vertus suteršia kūną, antra vertus atmeta viešpatavimą ir šmeižia šlovinguosius. **9** Priešingai, arkangelas Mykolas, kai, varžydamasis su velniu, ginčijosi dėl Mozės kūno, neišdrįso jam ištarti koneveikiančio kaltinimo, bet pasakė: „Tesudraudžia tave Viešpats!“ **10** Bet šitie šmeižia, ko neišmano, o ką tik jie instinktyviai numano kaip nesamprotaujantys gyvuliai, tuo jie save gadina. **11** Vargas jiems! Nes jie nuėjo Kaino keliu, dėl užmokesčio galvotrukčiais atsidavė Balaamo paklydimui ir žuvo nuo Korės prieštaravimo. **12** Šitie yra [pavojingos] uolos jūsų meilės pokyliuose, jie puotauja be baimės, gano save – bevandeniai, vėjų nuvaikomi debesys; rudens bevaisiai medžiai, dusyk mirę, išrauti; **13** šėlstančios jūros bangos, spjaudančios savo begėdystės putas; žvaigždės klajoklės, kurioms yra išlaikyta apgaubianti tamsybė per amžius. (aiđn g165) **14** Apie juos pranašavo ir septintasis nuo Adomo, Henochas, sakydamas: „Štai Viešpats

ateina su savo šventais miriadais **15** įvykdyti teismo visiems ir įrodyti visų jų tarpe [esančių] bedievių kaltumą už visus jų bedieviškus darbus, kuriuos jie bedieviškai vykdė, ir už visas šiurkštybes, kurias bedieviai nusidėjęliai kalbėjo prieš jį.“ **16** Šitie yra niurnekliai, nepatenkinti savo dalia, bevaikščiojantys pagal savo geismus. Jų burna kalba didžiai išpūstus [žodžius] – jie pataikauja žmonėms dėl pelno. **17** Bet jūs, mylimieji, prisiminkite žodžius, kurie iš anksto buvo pasakyti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apaštalu, **18** kad jie ir sakydavo jums, jog paskutiniu laiku bus šaipūnų, bevaikščiojančių pagal savo pačių bedieviškus geismus. **19** Šitie yra tie, kurie save išskiria, jusliniai, neturintys Dvasios. **20** Bet jūs, mylimieji, toliau statydami save ant savo švenčiausiojo tikėjimo, meldamiesi Šventosios Dvasios [valdomi], **21** išsilaikykite Dievo meilėje, laukdami mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus gailėstingumo amžinam gyvenimui. (aiđnios g166) **22** Taigi būtinai pasigailėkite vienu, įžvelgdami skirtumą, **23** bet kitus bijodami išgelbėkite, traukdami iš ugnies, bodėdamiesi net kūno sutepto drabužio. **24** O tam, kuris pajėgia jus išsaugoti nesuklupusius ir savo šlovės akivaizdon pastatyti [jus] be kliaudos su džiūgavimu, **25** vieninteliu išmintingajam Dievui, mūsų Išgelbėtojui, [priklauso] šlovė, didybė, galybė ir valdžia ir dabar ir visais amžiais Amen. (aiđn g165)

The New Jerusalem

"I saw the holy city, New Jerusalem, coming down out of heaven from God, prepared like a bride adorned for her husband. I heard a loud voice out of heaven saying, 'Behold, God's dwelling is with people, and he will dwell with them, and they will be his people, and God himself will be with them as their God.'"

Revelation 21:2-3

Reader's Guide

Lietuvių at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Lietuvių at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Lithuanian---Believers-Heritage/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luke 8:31
Romiečiams 10:7
Revelation 9:1
Revelation 9:2
Revelation 9:11
Revelation 11:7
Revelation 17:8
Revelation 20:1
Revelation 20:3

aidios

Romiečiams 1:20
Judo 1:6

aiōn

Matthew 12:32
Matthew 13:22
Matthew 13:39
Matthew 13:40
Matthew 13:49
Matthew 21:19
Matthew 24:3
Matthew 28:20
Mark 3:29
Mark 4:19
Mark 10:30
Mark 11:14
Luke 1:33
Luke 1:55
Luke 1:70
Luke 16:8
Luke 18:30
Luke 20:34
Luke 20:35
Jono 4:14
Jono 6:51
Jono 6:58
Jono 8:35
Jono 8:51
Jono 8:52
Jono 9:32
Jono 10:28
Jono 11:26
Jono 12:34
Jono 13:8
Jono 14:16

Acts 3:21
Acts 15:18
Romiečiams 1:25
Romiečiams 9:5
Romiečiams 11:36
Romiečiams 12:2
Romiečiams 16:27
1 Corinthians 1:20
1 Corinthians 2:6
1 Corinthians 2:7
1 Corinthians 2:8
1 Corinthians 3:18
1 Corinthians 8:13
1 Corinthians 10:11
2 Corinthians 4:4
2 Corinthians 9:9
2 Corinthians 11:31
Galatians 1:4
Galatians 1:5
Efeziečiams 1:21
Efeziečiams 2:2
Efeziečiams 2:7
Efeziečiams 3:9
Efeziečiams 3:11
Efeziečiams 3:21
Efeziečiams 6:12
Filipiečiams 4:20
Kolosiečiams 1:26
I Timotiejui 1:17
I Timotiejui 6:17
II Timotiejui 4:10
II Timotiejui 4:18
Titui 2:12
Hebrews 1:2
Hebrews 1:8
Hebrews 5:6
Hebrews 6:5
Hebrews 6:20
Hebrews 7:17
Hebrews 7:21
Hebrews 7:24
Hebrews 7:28
Hebrews 9:26
Hebrews 11:3
Hebrews 13:8
Hebrews 13:21
I Petro 1:23

I Petro 1:25
I Petro 4:11
I Petro 5:11
II Petro 3:18
I Jono 2:17
II Jono 1:2
Judo 1:13
Judo 1:25
Revelation 1:6
Revelation 1:18
Revelation 4:9
Revelation 4:10
Revelation 5:13
Revelation 7:12
Revelation 10:6
Revelation 11:15
Revelation 14:11
Revelation 15:7
Revelation 19:3
Revelation 20:10
Revelation 22:5

aiōnios

Matthew 18:8
Matthew 19:16
Matthew 19:29
Matthew 25:41
Matthew 25:46
Mark 3:29
Mark 10:17
Mark 10:30
Luke 10:25
Luke 16:9
Luke 18:18
Luke 18:30
Jono 3:15
Jono 3:16
Jono 3:36
Jono 4:14
Jono 4:36
Jono 5:24
Jono 5:39
Jono 6:27
Jono 6:40
Jono 6:47
Jono 6:54
Jono 6:68

Jono 10:28
Jono 12:25
Jono 12:50
Jono 17:2
Jono 17:3
Acts 13:46
Acts 13:48
Romiečiams 2:7
Romiečiams 5:21
Romiečiams 6:22
Romiečiams 6:23
Romiečiams 16:25
Romiečiams 16:26
2 Corinthians 4:17
2 Corinthians 4:18
2 Corinthians 5:1
Galatians 6:8
II Tesalonikiečiams 1:9
II Tesalonikiečiams 2:16
I Timotiejui 1:16
I Timotiejui 6:12
I Timotiejui 6:16
II Timotiejui 1:9
II Timotiejui 2:10
Titui 1:2
Titui 3:7
Filemonui 1:15
Hebrews 5:9
Hebrews 6:2
Hebrews 9:12
Hebrews 9:14
Hebrews 9:15
Hebrews 13:20
I Petro 5:10
II Petro 1:11
I Jono 1:2
I Jono 2:25
I Jono 3:15
I Jono 5:11
I Jono 5:13
I Jono 5:20
Judo 1:7
Judo 1:21
Revelation 14:6

eleēse

Romiečiams 11:32

Geenna

Matthew 5:22
Matthew 5:29
Matthew 5:30
Matthew 10:28
Matthew 18:9
Matthew 23:15
Matthew 23:33
Mark 9:43

Mark 9:45
Mark 9:47
Luke 12:5
Jokūbo 3:6

Hadēs

Matthew 11:23
Matthew 16:18
Luke 10:15
Luke 16:23
Acts 2:27
Acts 2:31
1 Corinthians 15:55
Revelation 1:18
Revelation 6:8
Revelation 20:13
Revelation 20:14

Limnē Pyr

Revelation 19:20
Revelation 20:10
Revelation 20:14
Revelation 20:15
Revelation 21:8

Sheol

Genesis 37:35
Genesis 42:38
Genesis 44:29
Genesis 44:31
Numbers 16:30
Numbers 16:33
Deuteronomy 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kings 2:6
1 Kings 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalms 6:5
Psalms 9:17
Psalms 16:10
Psalms 18:5
Psalms 30:3
Psalms 31:17
Psalms 49:14
Psalms 49:15
Psalms 55:15
Psalms 86:13
Psalms 88:3
Psalms 89:48

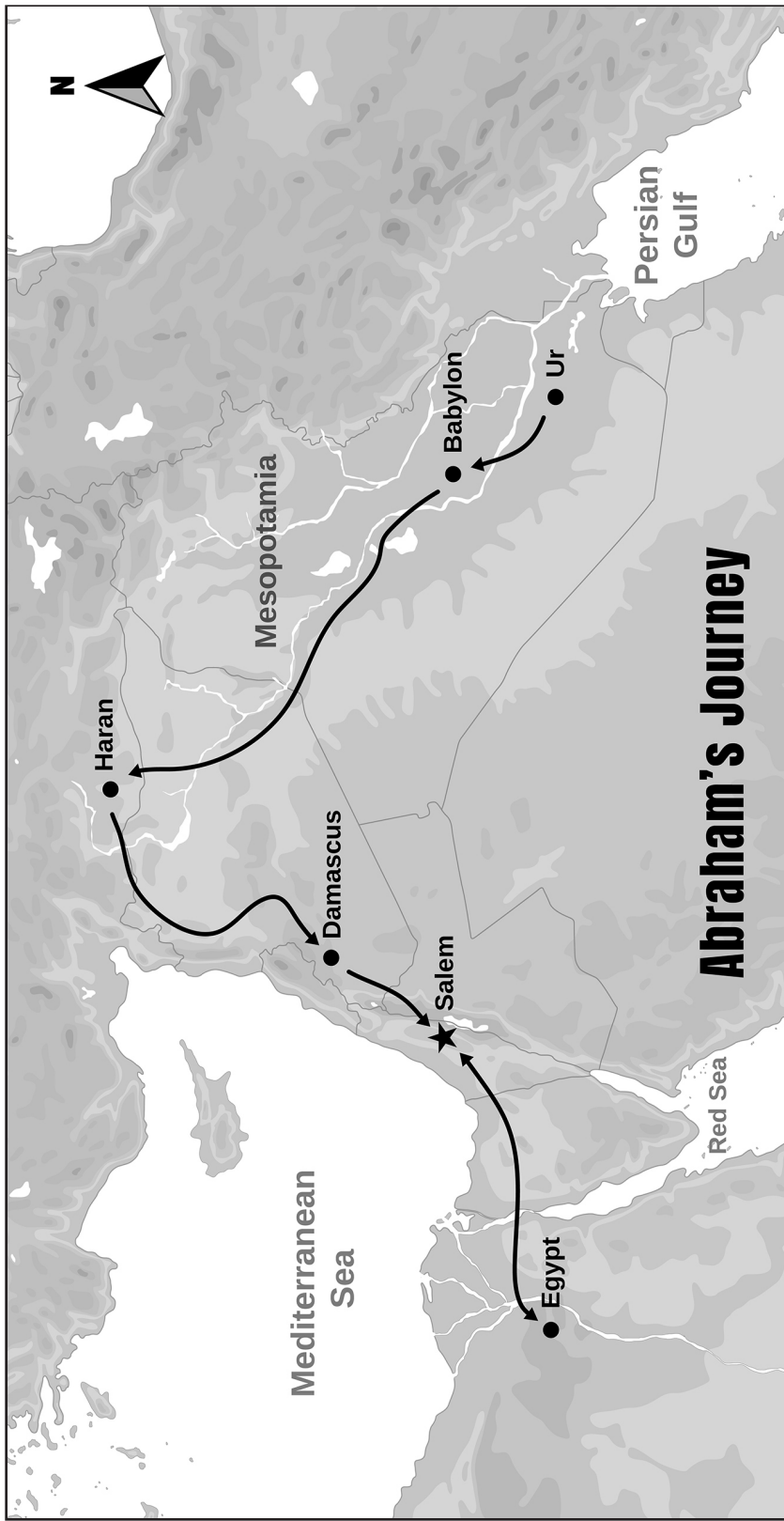
Psalms 116:3
Psalms 139:8
Psalms 141:7
Proverbs 1:12
Proverbs 5:5
Proverbs 7:27
Proverbs 9:18
Proverbs 15:11
Proverbs 15:24
Proverbs 23:14
Proverbs 27:20
Proverbs 30:16
Ecclesiastes 9:10
Song of Solomon 8:6
Isaiah 5:14
Isaiah 7:11
Isaiah 14:9
Isaiah 14:11
Isaiah 14:15
Isaiah 28:15
Isaiah 28:18
Isaiah 38:10
Isaiah 38:18
Isaiah 57:9
Ezekiel 31:15
Ezekiel 31:16
Ezekiel 31:17
Ezekiel 32:21
Ezekiel 32:27
Hosea 13:14
Amos 9:2
Jonah 2:2
Habakkuk 2:5

Tartaroō

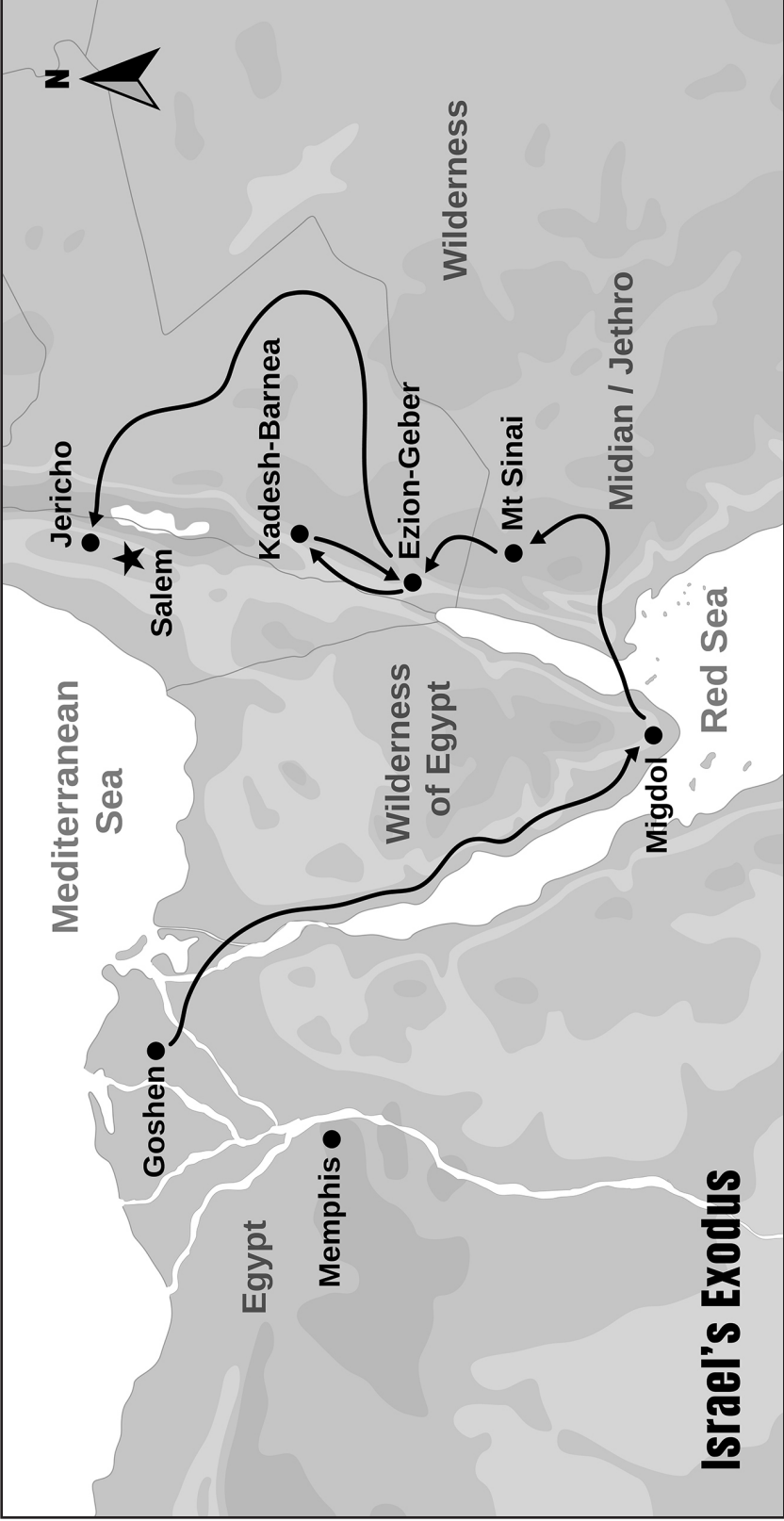
II Petro 2:4

Questioned

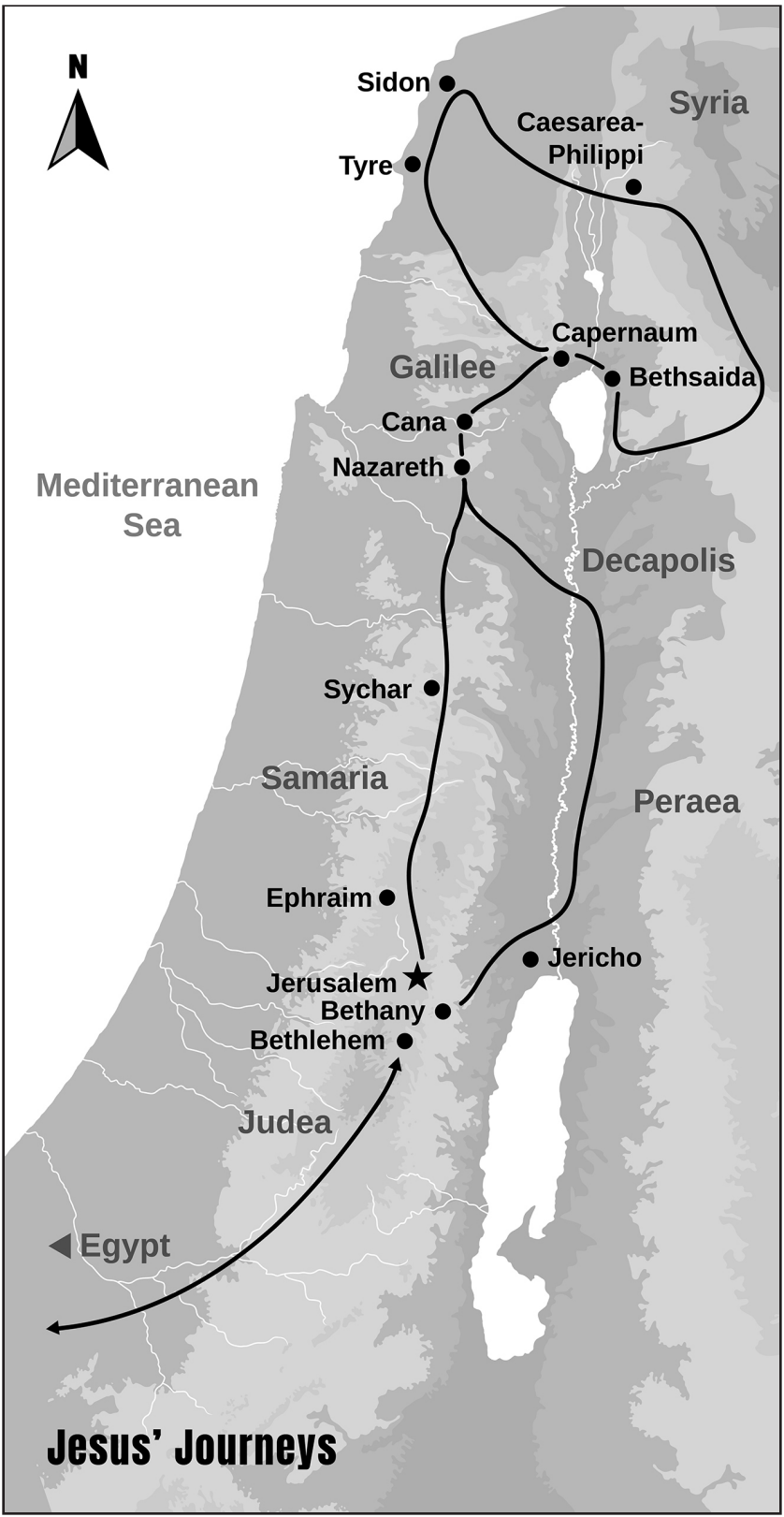
None yet noted

"By faith, Abraham, when he was called, obeyed to go out to the place which he was to receive for an inheritance. He went out, not knowing where he went"
Hebrews 11:8

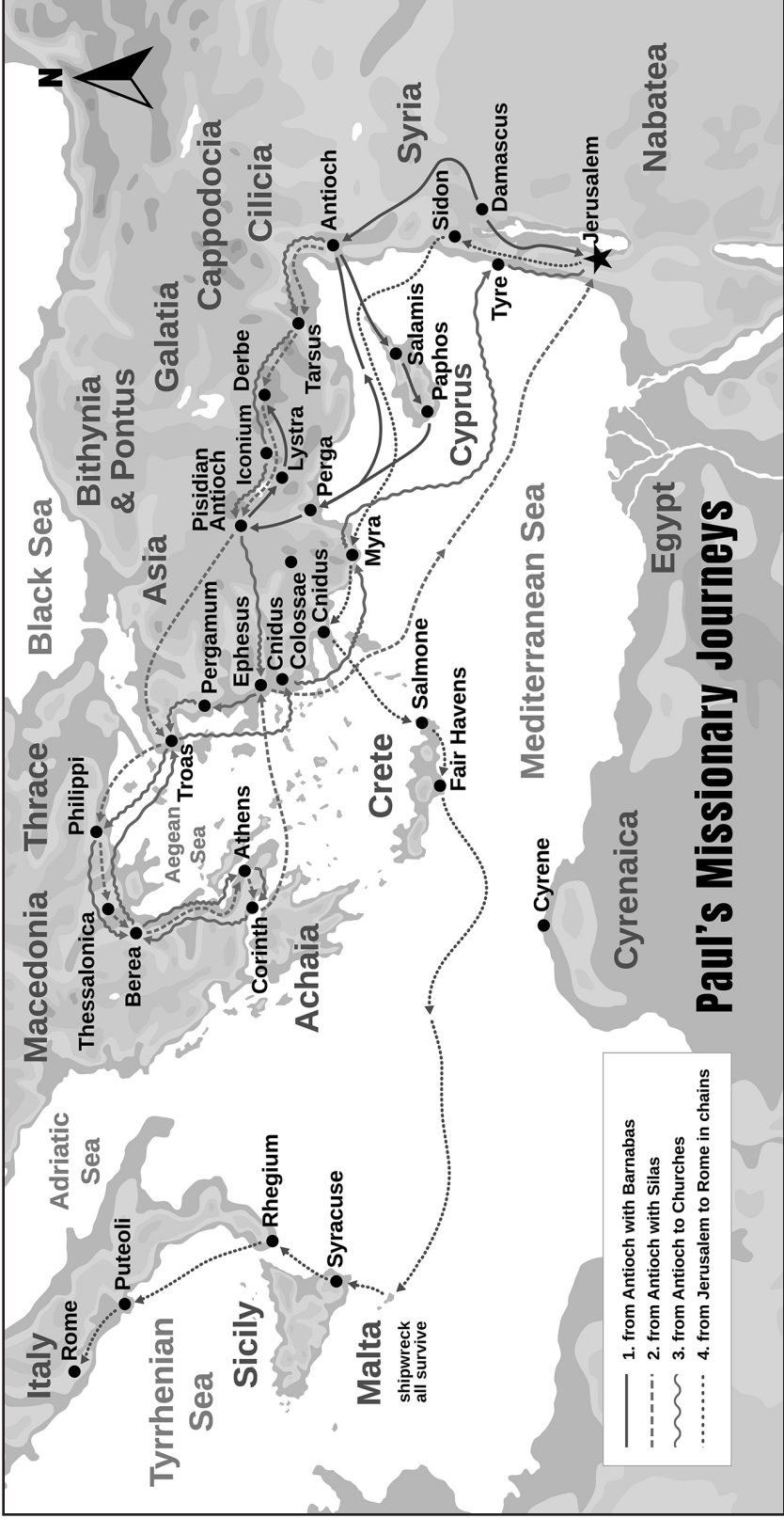

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

"For the Son of Man also came not to be served, but to serve, and to give his life as a ransom for many"
 Mark 10:45

Jesus' Journeys

Paulius, Jēzua Kristaus tarnas, pašauktas apaštalas, išskirtas Dievo evangelijai - Romiečiams 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		
Where are we? ◀			Innocence		
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son			
		Holy Spirit			
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing			
		Deceased unbelieving			
	Angels	Holy			
		Imprisoned			
		Fugitive			
		First Beast			
		False Prophet			
	Satan				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Lietuvių at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

"Go and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit"
Matthew 28:19

